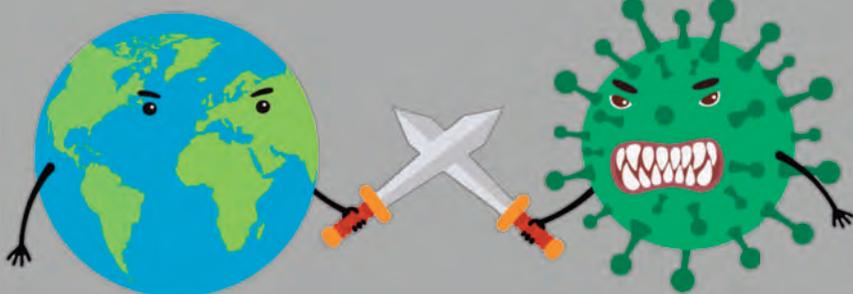
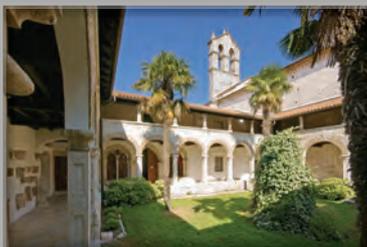

fraternitas

GLASILO HRVATSKE PROVINCIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

Br. 2-3/2020

kazalo

Uvodno slovo		SAVJETOVANJE O MOLVAMA	24
»NOVO NORMALNO«	3	KONZULTACIJA S BRAČOM	
PERSONALNE PROMJENE		PROVINCIJE	25
U PROVINCIJI	4	ZAKLJUČAK DEFINITORIJA	25
Iz Crkve i Reda		50 godina od kanonizacije	
PAPINO PISMO		SVEČANA PROSLAVA JUBILEJA	26
O ANTUNOVSKIM JUBILEJIMA	5	DANI SV. NIKOLE TAVELIĆA	27
GENERALNI ŠESTOGODIŠNJI PLAN	6	PROSLAVA 50. OBLJETNICE	
RAZGOVOR KAO POGOVOR:		KANONIZACIJE	27
GENERALNI ŠESTOGODIŠNJI		KAMENČIĆI VELIKOG MOZAIKA	
PLAN (GŠP)	9	BOGATE PROSLAVE	28
ODREDBA GENERALNOG MINISTRA:		GENERALOVA PORUKA	30
SUBOTNJA GODINA –		PISMO KUSTOSA SVETE ZEMLJE	31
GENERALNE NORME	10	ZAHVALA REKTORA SVETIŠTA.	32
VIJEST IZ KURIJE:		POČETAK VELIKE DEVETNICE PRED	
BIVŠI GENERALNI MINISTAR –		BLAGDAN SV. NIKOLE TAVELIĆA	33
NADBISKUP GENOVE	11	Iz Provincije i samostana	
PRIJEDLOZI:		U CRESU PROSLAVLJEN FRA PLACIDO,	
OBNOVA POSVETE REDA		»GRADITELJ SVETOSTI«	34
NAKON 300 GODINA.	12	POMOĆ ŽUPLJANA NA VIDICIMA	34
Rad defnitorija		NACIONALNO SVETIŠTE SV. NIKOLE	
RAD PROVINCijske UPRAVE		NA DANIMA HRVATSKIH SVETACA	35
23. SJEDNICA DEFINITORIJA	15	USKRSNI I DUHOVSKI PONEĐJELJAK	
24. SJEDNICA DEFINITORIJA	16	U MOLVAMA	35
25. (JUBILARNA) SJEDNICA		U ŠIBENIKU OBILJEŽENA	
DEFINITORIJA	17	POSVETA CRKVE SV. FRANE	36
26. SJEDNICA DEFINITORIJA	18	DOMAĆE PRIPREME	
27. SJEDNICA DEFINITORIJA	19	ZA ANTUNOVO	36
28. (IZVANREDNA) SJEDNICA		PROSLAVA DANA PROVINCIJE	37
DEFINITORIJA	20	Naši mladi	
SAZIV IZVANREDNOGA KAPITULA	20	SKORI SUSRET MINISTRANATA.	38
DANI TRAJNE FORMACIJE	21	II. ANTUNOVSKI HOD MLADIH	38
TRAJNA FORMACIJA.	22	ODRŽANI DANI OTVORENIH VRATA	
IV. SJEDNICA KOMISIJE ZA ODGOJ		KLERIKATA	39
I IZOBRAZBU	22	REĐENJE I MLADA MISA	
KORIZMENI SUSRETI	23	FRA ANTUNA RADOVANIĆA	40
PRIPREME ZA OBNOVU		NAŠI MLADI OVOG LJETA.	40
PROVINCijski STATUTA	23	DVA NOVA POSTULANTA.	40
BOLESNA I STARIJA BRAĆA	23	POČETAK NOVICIJATA U ASIZU	41
Projekti u Molvama		PRIPREME ZA SVEČANE ZAVJETE.	41
IZVANREDNI PROVINCijski		»USPON NA GORU LA VERNA«	42
KAPITUL?.	24	VINKOVAČKI FRAMAŠI U CRESU	43
		POZIV NA SVEČANE ZAVJETE	43

Uz pandemiju koronavirusa

PRIOPĆENJE KONGREGACIJE	44
PORUKA NAŠEGA GEN. MINISTRA	45
MOLITVA SV. KORONI	46
SVEOPĆI POZIV VJERNICIMA ŠIROM SVIJETA.	46
INVENTURA SVEĆENIČKOG POZIVA (IZAZOV PANDEMIJE)	47
NOVA ISKUSTVA U NOVIM PRILIKAMA	49
ONLINE EVANGELIZACIJA I NAŠA BRAĆA	50
DUHOVNO-DUHOVITE VEČERI – LIVE.	50
ASKFRAPRIEST – PITAJ SVEĆENIKA	51
PUČKA KUHINJA U VRIJEME PANDEMIJE	51
ZNAKOVITA TURSKA DONACIJA NAŠEM CARITASU	52
PROMJENE I OTKAZI ZBOG PANDEMIJE	53

Kulturološki kutak

TISKANJE PRIJEVODA KONSTITUCIJA I STATUTA	54
NOVA KNJIŽICAMOLITVENIK	54
SNIMLJEN MJUZIKL »USKRSNULI!«	54
NAŠI MLADI NA NASLOVNICI ZBORNIKA	54
NOVOOBNOVLJENA MREŽNA STRANICA VERITASA	55
DRUGI O NAMA	55
DNEVNIK FRA JOZE MILOŠEVIĆA	56
OBJAVLJENO	56

Premинуli

KAJA PUŠKARIĆ rođ. VRDOLJAK	57
SOFIJA RAJKOVIĆ rođ. PRISELAC	57
ANTO BATISTA.	57
JOSIP LONČAR	57
ANTON BRUNO ZAJC	57
GENERALNE KONSTITUCIJE: BRATSKA LJUBAV PREMA POKOJNIMA	57

PLANER ZA 2020./2021. GODINU: DATUMI PROVINCIJSKIH DOGAĐANJA 2020.-2021.	58
SVETOM JERONIMU POSVEĆENA PRIGODNA SPOMENICA UZ 1600. OBLJETNICU SMRTI	59

Fraternitas

*službeno glasilo**Hrvatske provincije sv. Jeronima
franjevaca konventualaca*

Br. 2-3/2020

Izdaje:

Hrvatska provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca
HR – 10000 Zagreb, Sveti Duh 31
tel. (01) 3771 888; fax (01) 3773 754
www.ofmconv.hr
ofmconv@ofmconv.hr

Uredio:

Ljudevit Anton Maračić

Odgovara:

Josip Blažević
Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

Tisak:

Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

uvodno slovo

»NOVO NORMALNO«

Moćniji od straha pred paklom, nuklearnim ratom ili osječkim komarcima, pokazao se jedan virus koji je u manje od godinu dana prouzročio globalnu inverziju naših navika i stilova života. »Novo normalno« postalo je mantra koja se uvlači u sve institucije, sakralne i profane, lijeve i desne, edukativne i rekreativne...

Svjedoci smo i sve glasnijih reakcija na neke odluke Stožera civilne zaštite koje su stigle i do Ustavnog suda. Nije upitno postojanje virusa, nije upitna niti neophodnost zaštitnih mjera koje se poduzimaju u borbi protiv virusa, nego se otpor pruža jednoumlju koje isključuje mogućnost kritičkog promišljanja šireg kruga stručnjaka. »Nosi masku«, »peri papke«, »drži razmak« i... šuti!

Čini se da nezadovoljna manjina želi ukazati kako se brojevima oboljelih može spretno manipulirati, već prema ciljevima koji se žele postići. Povećanim brojem testiranja naravno da će porasti i broj zaraženih, kao i obratno. Stoga je umjesno primijetiti da svakodnevni podaci Stožera nisu odraz stvarnog broja oboljelih, pa je na mjestu pitanje zašto nas onda njima svakodnevno bombardiraju? Primjedbu na znanstvenu pouzdanost testova koji se koriste također bi se trebalo smjeti javno uputiti. A s obzirom da smo naše tramvaje, igraonice i učionice, sterilizirali, prekomjerna upotreba dezinficijensa i antiseptika neće li prouzročiti alergijske reakcije, poput astme, o čemu bi se unaprijed moralo povesti računa...

Otvorena pitanja koja iznosim nisu za polemiku, nego su samo slika trenutne situaciju vremena u kojemu živimo. I među nama u Crkvi i provinciji postoje jedni koji se panično boje za fizičko zdravlje, što nipošto ne znači da se mjera zaštite ne treba pridržavati, i drugi koji se prema epidemiji odnose laksistički te nerazborito izlažu nepotrebnim rizicima.

Zemaljski život trebamo provoditi s pogledom usmjerenim prema vječnome. Opasno je ako se liječnici i svećenici, da navedem samo ove dvije važne kategorije u smirivanju aktualne situacije s pandemijom, u brizi za fizičko (vremenito) zdravlje distanciraju od puka Božjeg koji im je povjeren. Ova epidemija može poslužiti i kao dobar alibi onima koji nemaju duha Božjega, nemarnima, da reduciraju pastoralne (i medicinske) aktivnosti na minimum. Isto se može dogoditi i u bolnicama, da liječnici sjede besposleni, bolnice zjape prazne, dok epidemiolozi padaju s nogu od posla, a redoviti bolesnici s dugih lista čekanja padaju u zaborav. Uvjeren sam da svi možemo dati više od sebe i da koronavirus nije dogma kojoj se treba nijemo pokoravati očekujući spasenje isključivo od mogućeg cijepova. Nipošto ne obezvrjeđujući napore koje ljudski genij ulaže u otkriće lijekova protiv svih vrsta bolesti, osobito cjepiva protiv ovoga virusa, istovremeno sam svjestan da će ovo cijepio za mnoge stići prekasno. Ali im svećenik ne smije stići prekasno. Poput svetaca, koji su se kroz povijest izložili riziku zaraze u službi oboljelima, bilo gubom, sidom ili koronom, i mi se danas ne smijemo plašiti za svoje vremenito zdravlje. »Novo normalno« za nas Bogu posvećene osobe neka bude radikalnije prianjanje uz Gospodina, kroz pojačanu osobnu i zajedničku molitvu, odrješitiju raspoloživost za potrebe naše braće koji dolaze opterećeni mnogim strahovima i brigama. Poput sv. Franje, zagrlimo gubavce našeg vremena, više se brinući da njima iskrzamo ljubav, nego da vlastitu smrt odgodimo za koju godinu.

— — —

Minulo razdoblje, obilježeno je svečanom proslavom pedesete godišnjice proglašenja svetim našeg prvog hrvatskog sveca Nikole Tavelića, slavlja za koje smo se pripravljali kroz protekle tri godine, različitim

sadržajima i inicijativama koje je neumorno pokretao fra Ivan Bradarić, rektor Nacionalnog svetišta, i na tome mu hvala od svega srca.

Održavanje Izvanrednog provincijskog kapitula najznačajniji je događaj pred nama, sav posvećen usvajanju obnovljenih Provincijskih statuta, kojima je najviše pridonio fra Miljenko Hontić, uz primjedbe i dopune određenog broja braće, pa ovdje i njemu izražavam srdačnu zahvalnost. Više od paragrafa, Provincijski statuti su orijentir koji provinciji pokazuje kurs, smjer kojim će ploviti kroz naredno razdoblje, oni su konkretizacija onoga što je općenito već određeno u Generalnim konstitucijama i Generalnim statutima. Mi smo povlaštena generacija koja ima tu milost i čast sudjelovati u rađanju naših Provincijskih statuta.

Svojom prisutnošću na provincijskom kapitolu svatko od nas svjedoči svoju pripadnost franjevačkoj obitelji, da je živi član svoje provincije, da mu je ona na srcu. Veseli me da ćemo naše Provincijske statute usvojiti u vrijeme dvaju velikih jubileja, spomenute pedesete obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića i 1600. godišnjice smrti sv. Jeronima, zaštitnika naše provincije. Stoga toj dvojici svetaca, sv. Jeronimu i sv. Nikoli Taveliću, preporučam rad našeg provincijskog kapitula, i unaprijed se radujem bratskom susretu za koji se nadam da ga neće odgoditi koronavirus, kao i da će proteći u srdačnom susretu.

»Novo normalno« za našu provinciju neka postanu novi Provincijski statuti. Više od promjene paragrafa, iskreno bih želio da obnovljeni Provincijski statuti pridonesu promjeni našeg stila života, još nas više približe našem franjevačkom idealu suobličenja Isusu Kristu.

*fra Josip Blažević,
provincijski ministar*

PERSONALNE PROMJENE U PROVINCIJI

Sredinom godine redovito se događaju manje ili veće personalne promjene u Provinciji, pa tako bilježimo da je danom 1. srpnja ove godine, provincijski ministar fra Josip Blažević potpisao sljedeće dekrete:

- *Fra Antun Radovanić*, nakon slavlja mlade mise i po svršetku bogoslovnih nauka i đakonske prakse, smješta se kao redoviti član u samostan sv. Antuna Padovanskoga u Sisku, gdje je predložen mjesnom ordinariju za župnog vikara župe sv. Josipa radnika u Galdovu;
- *Fra Filip Pušić*, iz samostana sv. Antuna Padovanskog u Sisku, predložen je mjesnom ordinariju da bude razriješen pastoralne službe župnog vikara u župi sv. Josipa Radnika u Galdovu, i premješta za redovitog člana u samostan Svetog Duha u Zagrebu, gdje će biti mjesnom ordinariju predložen za župnog vikara u župi svetog Antuna Padovanskog i župi sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku;
- *Fra Igor Horvat* završava svoju službu redovitoga vatikanskog penitencijara u bazilici sv. Petra, vraća u Provinciju i premješta u zagrebački samostan Svetog Duha, gdje će biti predložen za župnoga vikara u župi sv. Antuna na Svetom Duhu i sv. Maksimilijana na Bijeniku;
- *Fra Ivan M. Lotar* je u ljetnom roku uspješno položio državnu maturu te upisao studij kroatistike i talijanskog jezika na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Pri tome će i dalje, u skladu s mogućnostima, vršiti dosadašnje službe. Studij će započeti u listopadu.

Svi spomenuti premještaji trebaju se, u dogovoru s tamošnjim gvardijanima, ostvariti do početka kolovoza ove godine

PAPINO PISMO O ANTUNOVSKIM JUBILEJIMA

Franjevački red, napose franjevci konventualci, čuvari groba sv. Antuna Padovanskoga, ove godine slave 800. obljetnicu njegova pristupanja Redu male braće. Povodom tog jubileja, papa Franjo uputio je 2. lipnja posebno pismo generalnom ministru Reda, fra Carlosu Albertu Trovarelliju, a preko njega cjelokupnoj franjevačkoj javnosti. Sveti Otac je, među ostalim, u pismu izrazio nadu da će ova obljetnica, posebno u franjevcima i vjernicima koji štiju svetog Antuna, razasutima po cijelome svijetu, pobuditi želju za istim svetim mirom koji je toga sveca vodio po svijetu kako bi riječju i djelom svjedočio Božju ljubav. Istaknuo je primjer koji je sveti Antun dao sudjelujući u teškoćama obitelji, siromašnih i potrebitih, kao i njegovu gorljivost za istinu i pravdu, koji i danas mogu potaknuti na velikodušno sebedarje u znaku bratstva. U tom pogledu, misli su Svetoga Oca prije svega upravljene mladima, kako bi im taj stari svetac, tako suvremen i genijalan u svojim spoznajama, mogao biti uzor da hod svakoga od njih urodi plodom.

Red male braće konventualaca organizirao je razne inicijative za proslavu 800 godina franjevačkog zvanja svetog Antuna, a Papa se spomenutim pismom također želio povezati sa svima onima koji će sudjelovati u tim događanjima te im je poželio da mogu sa svetim Antunom reći: »Vidim svojega Gospodina!«, odnosno da s njime mogu ponoviti te riječi koje je u dobi od 36 godina »svetac svega svijeta« izgovorio nekoliko trenutaka prije smrti. Sveti Otac pritom je istaknuo kako u licu svakog brata i sestre treba vidjeti Gospodina te svima nuditi utjehu, nadu i mogućnost susreta s Božjom Riječi, sidrištem života. Osim toga, podsjetio je kako je 1220. godine u Coimbri, u Portugalu, mladi regularni kanonik Reda svetog Augustina, imenom Fernando, rođen u Lisabonu, saznajući za mučeništvo pet franjevaca, ubijenih u Maroku 16. siječnja

iste godine zbog ispovijedanja kršćanske vjere, odlučio učiniti preokret u vlastitom životu. Napustio je svoju zemlju i krenuo na putovanje, simbol puta duhovnog obraćenja. Isprva se uputio u Maroko, odlučan hrabro živjeti evanđelje, poput mučenika franjevaca koji su tamo podnijeli mučeništvo, no nakon brodoloma završio je na Siciliji, kao što se danas događa s brojnom našom braćom i sestrama – istaknuo je Sveti Otac i dodao da je sa Sicilije providonosni Božji plan Antuna doveo do susreta sa svetim Franjom Asiškim i konačno u Padovu, grad koji čuva njegovo tijelo i koji će uvijek na poseban način biti povezan s njegovim imenom.

U Padovi se, u međuvremenu, pripremala liturgijska proslava svetkovine svetog Antuna, koja se obilježava 13. lipnja. U nedjelju je, 31. svibnja o. g. u bazilici koja čuva posmrtnu ostatku toga sveca započelo trinaest dana molitve, koji prethode njegovu spomendanu, a ove su godine posvećeni liječnicima, medicinskim sestrama, socijalnim i zdravstvenim radnicima, ljekarnicima, zdravstvenim ustanovama, udrugama, volonterima, poduzetnicima, snagama reda i djelatnicima u komunikaciji koji se nalaze na čelu borbe protiv koronavirusa.

GENERALNI ŠESTO- GODIŠNJI PLAN

Tajništvo Provincije je pripremlilo prijevod službenoga Generalnoga šestogodišnjeg plana, koji je Generalna uprava, vođena smjernicama zaključaka i odredaba dvaju posljednjih generalnih kapitula (izvanrednoga 2018. u Nemiju i redovitoga 2019. u Asizu i Collevalezi), priredila i dostavila na četiri jezika. Nakon što je tekst preveden na hrvatski jezik, dokument je sada u završnoj fazi pred tiskanje i valja se nadati da ćemo ga uskoro imati u rukama. Generalni šestogodišnji plan ima tri glavna dijela (molitveni život, bratstvo, poslanje) s bogatom ponudom referenci iz obnovljenih Generalnih Konstitucija i novih Generalnih Statuta.

DRAGA BRAĆO,

Gospodin vam dao svoj mir!

Želim vam ukratko predstaviti Generalni šestogodišnji plan Reda, koji će nas pratiti sve do 2025. godine. Nadahnut je sadržajima posljednjih dvaju bliskih generalnih kapitula, onoga izvanrednoga (Nemi, 2018.) i onoga redovitoga (Asiz i Collevaleza, 2019.). Ovi su nam u ruke predali jedan dragocjeni i obnovljeni dokument, koji je godinama razrađen po jurisdikcijama, na poticaj Komisije za reviziju Konstitucija. Nakon Konstitucija uslijedili su, 2019. i Generalni statuti. Bilo je to pozitivno kapitulsko iskustvo ne samo po sadržajima i podanašnjenu, već po daru bratstva i obogaćujućeg suočavanja u slušanju i dijalogu među kulturama. Izglasani zaključci (mocije) samo su, dakako, djelomičan plod, kojemu smo svi pridonijeli. Zbog toga Plan koji držite u rukama proizlazi iz velike dobrote bratske razmjene, na tragu koje proistječu zaključci.

»Pravilo je i život male braće ovo« (usp. RB 1,1; FF 75).¹ U šestogodištu pred nama proživjet ćemo franjevačke obljetnice Nepotvrđenoga Pravila (1221.) i takozvanoga Potvrđenoga Pravila (1223.)

¹ Citirane kratice raznih franjevačkih dokumenata usvajali smo prema talijanskoj verziji, jer se hrvatski prijevod Franjevačkih izvora ponešto razlikuje u numeraciji, pa da ne dođe do zabune, citiramo talijanske kratice.

Obnovljene Konstitucije su posadašnjenje Pravila, bar u pokušaju. A Pravilo nije ništa drugo nego »srž Evanđelja« (Mem 208: FF 797). Uvijek je izazovno i korisno govoriti: »Naš je život braće ovaj, naše Pravilo je ono koje se napose naslanja na Evanđelje«. Konstitucije nam pomažu ucijepiti ga u današnjicu, i to konkretno. Pravilo i život zajedno. Prokušani brat Franjo, u zagrljaju s Kristom Gospodinom – u vrlo osjetljivom trenutku svojega životnog hoda – odlučuje da neće napustiti bratstvo, nudi nam svoje iskustvo vjernika: dogodilo se u životu bilo što, ukorijeniti se u Krista. Eto nam »poniznosti utjelovljenja« (Greccio, 1223.), eto nam »ljubavi trpljenja« (La Verna, 1224.), eto nam pohvalne Pjesme stvorova jednoga pomirenog brata (Cantico di frate Sole, 1225.). To su glavne stogodišnjice ovoga šestogodišta.

Želim podsjetiti i na neke druge datume koji se dobro uklapaju u urezanku (puzzle) zajedničke svetosti naše obitelji i ulaze u ovo šestogodište: godine 1220. mladi augustinski kanonik Fernando, privučen svjedočanstvom male skupine braće (Franjevački prvomučenici) odlučuje postati mali brat, kako bi poput njih umro za stvar Evanđelja. Odabire ime Antun.

Godine 1221. portugalski fratar posve neočekivano dolazi u Italiju, gdje će – ohrabren od strane brata Franje – krenuti novim putovima evangelizacije, u službi Crkve.

Posljednji koraci brata Franje i prvi koraci brata Antuna u bratstvu za sve nas predstavljaju izazov za sve ono što se može dogoditi na našim raskrižjima kada se, posredstvom zavjetovanja koje odabiremo – i svakodnevno ponovno potvrđujemo – odlučujemo za Krista. Možemo reći: To je naše Pravilo, to je za mene život! Potpuno se povjeriti Gospodinu unutar jednog bratstva.

U središtu je, dakle, Gospodin Isus, njegov život, njegovo Evanđelje. Tako nastavljamo prethodni Generalni šestogodišnji plan 2013.-2019. (»Živjeti Evanđelje«).

Postupno se ukorjenjivati u Isusa znači suobličiti se njemu, prihvatiti njegovu muku radi Kraljevstva. Eto zašto smo, kao podnaslov, odabrali geslo »Su-obličiti se Evanđelju da bismo postali misijsko bratstvo«. *Oblikujemo se* sa ili zajedno – ne samo osobno – s Gospodinom, kako bismo postali, u stalnom hodu, *misijsko bratstvo*, otvoreno

i usmjereno svijetu, usprkos malim i sigurnosnim ogradama. Tu smo još uvijek na tragu prethodnoga Generalnoga šestogodišnjeg plana, koji je kao prioritet naznačio formaciju za poslanje.

Dobro ste shvatili: u svjetlu spomenutih kapitula na srcu su nam ove stvarnosti: **formacija**/zajedničko oblikovanje (su-obličenje) u školi Evanđelja, da bismo postali **bratstvo** »u izlazu« (taj je izraz jako drag papi Franji), stvarajući od **misije**/poslanja obzor i smisao svake naše akcije. Kako smo rekli, to je hod koji nam predlažu kapitulski zaključci/mocije.

Dok vam predajem ovaj Plan, molim vas da ga primite i o njemu vodite brigu kao o ponudi da ga živimo u našem okolju života i poslanja, te sudjelujete sa svim Redom u hodu koji je odredio Generalni kapitul te tako ponudite konkretno svjedočanstvo zajedništva koje nas spaja. Vrlo su mi dragi izrazi »tijelo« (usp. 1Kor 12,12.26), »obitelj«, na čemu inzistiraju i Konstitucije (usp. čl. 20, § 2; 27; 35, §2). Da, želimo se osjećati kao jedno tijelo, povezano svojim udovima, tijelo koje djeluje kao ujedinjena obitelj.

Neka nas blagoslovi Serafski otac, sa svim svetim članovima naše obitelji

Rim, Samostan Svetih apostola, Čista srijeda, 26. veljače 2020.

— — —

Uz podsjećanje na tradicionalni hod »ciljeva i sredstava«, ovaj Plan na sljedećim će se stranicama usmjeriti na tri velika prioriteta koje je Generalni ministar izložio u uvodu, kako bi se svaki pojedinačno obradio (a mi donosimo samo tekstualni dio dokumenta, dok crteže, citate i natuknice ostavljamo za tiskanu knjžicu).

Prvi dio: SU-OBLIČITI SE EVANĐELJU

U povezanosti sa Šestogodišnjim planom 2013.-2019. (»Živjeti Evanđelje«), želimo uprisutniti *conformitas* (= suobličenje) brata Franju s Isusom sve dok nije postao »*alter Christus*« (usp. Mem 219: FF 814). Siromašak je to postigao ništa ne pretpostavivši Gospodinu (usp. RnB 23,9-11: FF 70-71), noseći ga svakodnevno u očima, u srcu, na rukama (usp. VbF 115: FF 522), u vjernom nasljedovanju, nježno, s puno ljubavi. Braća su gledala na njega (*forma minorum*), zamolila ga da im pokaže put,

potom su ga nasljeđovala. Ili su bar to pokušala učiniti. I on im je povjerio, zajedno s uzbudljivim riječima Pravila i Oporuke, svoje povjerenje i slabodu: »Ja sam svoje učinio, a vas neka Gospodin pouči što ćete učiniti!« (LM XIV, 3: FF 1239).

Suobličiti se kao obitelj, kao *fraternitas* – bratstvo, njegovu živom Evanđelju za svjedočanstvo i zajedničarsku svetost. Oblikujemo se Evanđelju jer »naše poslanje nije ništa drugo negoli živo Evanđelje, živa egzegeza Riječi«,² te smo svjesni da zajednica ujedinjena s Gospodinom već širi svjedočanstvo i miris Evanđelja.

Formacija, a to stalno i s pravom ističemo, odlučujuća je za našu obitelj, predstavlja temelj prenošenja franjevačke karizme u naše jurisdikcije. Treba biti naša prva briga i poziv na ulaganje.

Da li nas Evanđelje, Isusova osoba oblikuje, pokazuje li nam stil našeg života? Stil nije estetizam, kozmetika (svi smo u tome vješti na riječima), već Isusova ponuda koja stvarno postaje ne samo osobni već još više zajedničarski projekt. I odnosi se na način kako ga živimo među sobom, odražava kvalitetu naših odnosa, služenje dobrima (transparentno, solidarno, vođeno logikom dijeljenja), odabire koje prihvaćamo (i proročke, pa i protiv struje), suradnju s laicima. Sve se to rađa iz prisnog odnosa koji negujemo i čuvamo s Isusom Gospodinom,³ a to ispunjava srce i život donoseći nam svoju radost svakodnevnim slušanjem njegove Riječi i iskrenim osluškivanjem svijeta, posebno njegujući pažnju za život siromaha. (...)

Drugi dio: ... POSTATI BRATSTVO

Nasljedovanje nas dovodi do suobličenja (*conformitas*), na tragu koji nam je ostavio sveti Franjo, i to ne kao pojedince (»single«), već unutar bratstva (*fraternitas*) koje nas je i prihvatilo i usmjerilo prema zajedničarskoj svetosti. »Gospodin mi daje

² Papa Franjo, *Nagovor sudionicima 202. redovnoga generalnog kapitula male braće konventualaca*, Sala Clementina Apostolske vatikanske palače, 17. lipnja 2019. Papa Franjo u gornjim riječima citira apostolsku posinodalnu pobudnicu *Verbum Domini* (br. 83) pape Benedikta XVI.

³ Usp. RnB, 22,26: FF 60: »(Braća) otklonivši svaku zapreku i zapostavivši svaku brigu i tjeskobu, kako najviše mogu, neka se potrude služiti, ljubiti, klanjati se i štovati Gospodina Boga, čista srca i čiste misli, kao što on i traži iznad svega«.

braću» (Test 14; FF 116). Nismo se sami odabrali, već je svakog od nas drugome darovao Onaj koji nam je u srce usadio sveto nadahnuće da ga slijedimo u ovoj Obitelji. To uključuje neprekidnu zauzetost i predstavlja izazov jer bratstvo kao živo biće treba njegu da raste.

Ponovno ističemo važnost početne i trajne formacije, svjedočenja uvjerljivih zajednica, prouke i produbljenja naše franjevačke karizme. To proistječe iz našega života, svjedočenja i služenja Crkvi. U školi Evanđelja i naše karizme treba se oblikovati za bratstvo: ne samo da bismo znali živjeti u bratstvu (i to bi već bio izvrstan korak), već da bismo u svakom razdoblju svojega života živjeli, mislili, djelovali na bratski i evanđeoski način. »Postati bratstvo« obvezuje nas na stalni proces, uvijek nas čini učenicima, poniznim graditeljima onoga neprocjenjivog, dinamičnog dobra i uspostavljateljima osjetljive ravnoteže koju predstavlja *fraternitas*.

Mi sanjamo – ali je možda konkretnije reći: mi tražimo – bratstvo male braće konventualaca, koje će predstavljati, na najbolji mogući način, u različitim širinama i dužinama naših nazočnosti, evanđeoski stil, polazeći od toga kako živi bratstvo, koristeći se svim sredstvima koja potiču na rast.

Valja krenuti od najjednostavnijih stvari: od dnevnog reda koji ističe prvenstvo onoga što je zajedničarsko (molitva, obrok, odmor), od tjednog i mjesečnog rasporeda, gdje neće uzmanjkati prostora da se život hrani i dijeli (samostanski kapitul, mjesečne obnove, lectio divina, bratski izleti). Mi sanjamo – ili još bolje, svi mi tražimo – bratstvo sposobno za evanđeosko razlučivanje u redu korištenja i vođenja dobara, u surađivanju s laicima, u ekološkoj pažnji, u služenju mas-medijima, posebno društvenih mreža.

To je bratstvo dakle koje će se znati nositi s osobama vlastitog života, vlastite četvrti, sa svim siromasima, prije nego se nešto odabere ili priskrbi neko dobro. Bratstvo koje neće ustuknuti pred individualizmom i samousmjerenjem, dobro znajući uskladiti "sebe" s "nama" (ja i mi).

Sanjamo – ovaj put ovaj glagol odgovara svojem smislu – da poneka jurisdikcija, ako se Gospodinu i razlučivanju braće sviđi, otvori sebe Duhu da oblikuje nove zajednice, koje će nuditi okus »novog vina u novim mješinama« (usp. Mt 9,14-17),

koje će kreativnom vjernošću pokušati utjeloviti karizmu u nove putove. (...)

Treći dio: MISIJSKO BRATSTVO

Suobličeni smo Evanđelju kako bismo postali misijsko bratstvo. Generalni kapitul dao je snažan naglasak na poslanje kao evanđeosku strast i ujedno poticaj *ad gentes* – kako bi se radosna vijest svjedočenjem franjevačkog života pronosila raznim zemljama. Traži se snažno obraćenje i to polazeći od samostana u kojima živimo. Naša je pozvana biti misijska zajednica, »sposobna preoblikovati svaku stvar, kako bi navike, stilovi, dnevni red, govori i sve crkvene strukture postale prikladan kanal za evangelizaciju sadašnjeg svijeta, više od samoodržavanja« (papa Franjo, *Evangeliu gaudium*, 27).

Jako nam stoji na srcu posve misijski život, sposoban izići i pokušati, uz one uobičajene, nepoznate staze franjevačke evangelizacije, kako bi Evanđelje obuzelo svakog čovjeka. Pomišljamo na mlade, obitelji, siromahe, na one koje tradicionalni pastoral ne uspijeva uvjeriti. Hoćemo li znati živjeti misijski stil i odvažno ići »prema izlazu«? Napose, u izlazu iz našeg samostana, iz naše provincije, iz našega dobrostojećeg položaja, kako bismo pridonijeli misiji negdje drugdje; sposobni oslobađati braću za postojeće misije, surađivati i otvarati nove misije zajedno s drugim jurisdikcijama?

Podsjećamo na sliku jedinstvenog tijela, jedne obitelji koja nastanjuje svijet u kojemu je sve povezano. Tim duhom kao braća pozvani smo prihvatiti misijske projekte u smislu personala i sredstava za uzdržavanje mladih misija, onih u teškoćama i onih koje su tek otvorene. I, ako je moguće, otvoriti druge gdje Crkva traži našu prisutnost: ne radi se jednostavno o usađivanju Reda (*plantatio Ordinis*), nego o prenošenju franjevačkoga svjedočanstva kao doprinos mjesnim crkvama.

Nitko nije tako siromašan da ne bi mogao bar nešto ponuditi za ostvarenje misija Reda. Uvjereni smo da nas misija uzdržava mladima i daje mjeru koliko je naše bratstvo otvoreno drugima te se radosno i daruje. Naš se pogled širi sa zahvalnošću na mladu braću koja se žrtvuje u animaciji mladih i radu na zvanjima (često i među najsiromašnijima), na sve naše prisutnosti (samostanske, župske

svetišne, formacijske, karitativne...) koje neko područje evangeliziraju franjevačkim stilom, pa sve do jurisdikcija koje nastavljaju slati braću *ad gentes*, ostaloj braći koja već godinama djeluju u misijskoj zemlji, kao pomoć mladim jurisdikcijama,

Misija, ili još bolje, misijsko bratstvo, naše je najljepše lice.

(Ponavljamo napomenu da smo iz praktičnih razloga ovdje izostavili razne crteže, grafikone, natuknice, slike – što će biti sadržano, nadajmo se, u cjelovitom izdanju ovog dokumenta.)

RAZGOVOR KAO POGOVOR:

GENERALNI ŠESTOGODIŠNJI PLAN (GŠP)

Generalni Ministar sa svojim Definitorijem, na svojoj sjednici održanoj početkom veljače 2020., razmotrio je i odobrio nacrt Generalnoga šestogodišnjeg plana (GŠP, odnosno PSO prema talijansko-me: Piano sessennale dell'Ordine). Na prvoj stranici internetskih stranica Reda, GŠP je predstavljen svojoj braći širom svijeta na četiri jezika. Mi smo ga gore u skraćenom (tekstualnom) obliku objavili u hrvatskom prijevodu. Kao pogovor donosimo jedan imaginarni ali moguć dijalog, recimo sa samim Generalnom ministrom (a objavljen je na web-stranici našeg Reda).

Za početak dopuštamo si odgovoriti na pitanja i prigovore nekoga hipotetskog brata, koji će za šest godina u rukama imati novi GŠP, pa bi mogao pitati:

- ◆ *Je li stvarno potrebno imati Šestogodišnji plan? Tko to određuje da ga treba prirediti?*
 - Generalni statuti spominju GŠP samo nekako usputno, kada ističu kako »četverogodišnji provincijski plan treba uskladiti sa Šestogodišnjim planom Reda« (usp. Generalni statuti, br. 125, § 3). Isto se spominje kad je

govor o kustodijском planu (usp. Generalni statuti, br. 128, § 4). Iz toga jasno proizlazi da treba postojati i Generalni šestogodišnji plan za cijeli Red.

- ◆ *Što sve treba učiti u GŠP?*
 - O tome dosta detaljno govore Generalni statuti u br. 84, gdje se tvrdi kako plan po sebi treba istaknuti jedan cilj: što znakovitiju nazočnost u Crkvi i svijetu.
- ◆ *To se često spominje, ali što zapravo znači: znakovita nazočnost?*
 - Red će biti znakovit i moći će odgovarati na mnoge razumne i korisne stvari samo ako bude živio i naviještao Evanđelje, jedinu pravu novost koja uspijeva mijenjati život ljudi. U protivnom neće ničemu koristiti. Zbog toga je u središtu projekta Isus Krist i njegovo Evanđelje, ništa drugo. Generalni statuti, uvijek u spomenutome br. 84., to izražavaju tvrdnjom da treba imati plan, i odmah dodaju kako prvenstvo ne može biti drugačije od »nasljedovanja Krista u bratskom životu i formaciji«, te zato treba »predvidjeti višebližnost djelatnosti kako bi se što bolje mogla izraziti specifična karizma naše obitelji«.
- ◆ *Dakle, ovaj plan govori o tome...*
 - Da, u GŠP 2019.-2025. generalni ministar opisuje naš život govoreći o trima najvažnijim područjima: formaciji – odnosno prepustanju Evanđelju da nas preoblikuje – bratstvu i poslanju.
- ◆ *Braća žele znati što treba činiti! Je li Plan govori što treba poduzimati?*
 - Da i ne. Da, jer podsjeća da smo već rekli što treba činiti, slaveći generalne kapitule. Imamo obnovljene Generalne konstitucije, Statute i kapitularne zaključke (mocije). Dovoljno i čak možda previše. Sada treba prihvatiti ova nadahnuća te Plan poziva da se baš to uradi! Ne govori ipak kako, kada, na koji način – e, to je područje prepusteno kreativnosti jurisdikcija, zajednica i pojedine braće. U međuvremenu uprava Reda radi na onome što na nju posebno spada: zato je reorganizirala razna tajništva, priprema dokument o odgoju i školstvu, itd.

- ◆ *Sljedećih ćemo godina opet slaviti važne obljetnice. Naravno da od toga neće ostati ništa...*
 - Ne, GŠP upravo upućuje na njih, kako bi postale veliko vrelo nadahnuća. Počnimo od velikoga antunovskog jubileja, kad se prisjećamo 800 godina kako je Ferdinand iz Lisabona odlučio postati Antun iz Padove. Uprava Reda, u vezi s time, predlaže suradnju s nekim jurisdikcijama, kako bi Svjetski susret mladih 2022. dobio antunovski biljeg. Ipak, i ovdje treba i na mjesnoj razini mnogo kreativnosti.
- ◆ *Ovih dana uvjerali smo se kako su naši projekti vrlo krhki. Dovoljan je samo jedan nevidljivi virus dijametra 80-160 nanometara, i sav svijet ode u zastoj, sve se djelatnosti blokiraju...*
 - Upravo tako. I baš zbog toga GŠP nije projekt jednog poduzeća i nema određenog roka, ne umnožava proizvode. GŠP vodi brigu o našoj krhkosti, zna da će biti promašaja, propusta, poraza i – tko zna? – možda i novih virusa... Baš zbog toga spominje procese, radove u tijeku, posvemašnju vedrinu, imajući pouzdanje u povijest, koja nije izmakla niti će ikad izmaknuti iz ruku Oca koji je na nebesima.

ODREDBA GENERALNOG MINISTRA:

SUBOTNJA GODINA – GENERALNE NORME

Generalni ministar Reda franjevac konventualaca, fra Carlos A. Trovarelli, 24. srpnja ove godine uputio je pismo svim pripadnicima Reda (Prot. N. 555/2020), kojim želi podsjetiti na neke opće norme o razdoblju subotnje godine (*periodo sabbatico*), a u duhu novih Konstitucija Reda (čl. 181, §§ 1-2), sa svrhom da pri radu na obnovi provincijskih statuta sve provincije i kustodije Reda uzmu u obzir ove upute i propise.

Predraga braćo, mir vama!

Posljednji generalni kapituli, onaj izvanredni u Nemiju 2018., kao i onaj redovni u Asizu i Collevalezi 2019. godine, izglasali su obnovljeno i revidirano zakonodavstvo: Konstitucije i Generalne statute. Sve provincije i kustodije sada su obvezane posadašnjiti i revidirati svoje statute, kako bi bili u sukladnosti s pravom Reda. Konstitucije u čl. 7, § 4 određuju kako pred proglašenje Provincijski statuti trebaju biti dostavljeni generalnom ministru, da on sa svojim definatorijem utvrdi i proglasi ujednačenost statuta s vlastitim pravom Reda.

Jedna od tematika koju trebaju srediti Provincijski ili Kustodijski statuti jest pitanje subotnje godine. U stvari, čl. 181, § 2 Konstitucija određuje: »Ministar ili kustos, uz pristanak svojeg definatorija, može dopustiti braći koja ga razborito zamole mogućnost korištenja 'subotnje godine' (*anno sabatico*). Neka provincijski ili kustodijski statuti odrede opće kriterije za davanje takvog razdoblja.« Da bi uprava Reda mogla proglasiti kako su gore spomenuti »opći kriteriji« koji se tiču subotnje godine, uvršteni u obnovljene provincijske ili kustodijske statute, sukladni s pravom Reda, nužno je ponuditi neka razjašnjenja o tome.

O subotnjoj godini govori se u dokumentu »Discepolato Francescano=DF«. Kako generalni kapitul 2019. nije odobrio novi tekst, na snazi ostaje DF iz 2007. godine. A ovdje nastaju neke teškoće. Prva je što će DF iz 2007. tek biti odobren, prema odredbi Generalnoga kapitula iz 2019. (usp. Odobreni prijedlozi/mocije, 4,1); a druga je u tome što ondje opisano razdoblje subotnje godine nije više u skladu s postojećim pravom koji je na snazi.

Zbog svega toga:

- snagom ovlasti udijeljenoj generalnom ministru, a prema propisu Zakonika kanonskog prava, kan. 622, i Konstitucija, čl. 203, u vezi sa Zakonikom kanonskog prava, kan. 31, § 1;
- a da bi se provincijama i kustodijama ponudile jasne naznake i nužna pravna sredstva za određivanje općih kriterija pri udjeljivanju subotnje godine (usp. Konst., čl. 181, § 2);

- nakon što je dobiveno potvrdno mišljenje Generalnog definatorija na sjednici 4. srpnja 2020.;
- ovim pismom

ODREĐUJEM

Opće norme o subotnjoj godini (usp. Konst. čl. 181, §2).

- Subotnja godina (periodo sabbatico) jest prigoda, jedno od »prikladnih sredstava za duhovni rast i kulturalno posuvremenjenje« (usp. Konst. čl. 181, § 1), omogućena nekom bratu u znakovitim trenucima života, kao što je jubilej svećanih zavjeta (i/ili svećeničkog ređenja), ili 25. obljetnica, a u izuzetnim slučajevima (npr. nakon duljeg razdoblja boravka u misijama 'ad gentes' ili u službi višega redovničkog poglavara, itd.), koje ipak treba procijeniti, uz razlučivanje, s vlastitim ministrom/kustosom.
- Subotnja se godina **redovito** (normalmente) **provodi unutar jednog samostana Reda**, inače, na primjer za slučaj studija poduzetog u nekoj od odgojnih struktura koje ne pripadaju našem Redu, treba savjesno slijediti propise o izbivanju izvan redovničke kuće, i to najviše do godine dana tijekom cijeloga života (*extra domum*, CIC kan. 665, § 1), ili pak one o indultu *extra clausura* i to najviše do tri godine, pa i ako nisu susljedne (CIC kan. 686, § 1);
- Granični rok trajanja** subotnje godine ne smije prijeći dvanaest mjeseci;
- Svrhu i program** subotnje godine molitelj treba obrazložiti, i potom njegov viši poglavar usuglasiti i odobriti (kan. 620);
- Troškove** subotnje godine trebe prethodno i detaljno dogovoriti s viših poglavarom, koji ih treba odobriti sa svojim definatorijem na temelju ekonomskih mogućnosti provincije ili kustodije;
- U vrijeme subotnje godine bratu je **potpuno (assoluto) zabranjeno preuzimanje službi ili crkvenih obveza**, čak i samo privremeno, kao što su npr. župnik, župni vikar, kapelan, predavač, itd.;

- Dozvolu za subotnju godinu, uz rečene uvjete, daje provincijski ministar ili kustos, uz pristanak svojeg definatorija, i to **dekretom** koji se izdaje zainteresiranom, gdje će biti određeni, bar većinom (sommariamente) gore naznačeni termini. Tom dekretu može se priložiti, ako bude potrebno, specifični ugovor, analogno s onim što je određeno o sličnim slučajevima (usp. Generalni statuti, br. 47, §5).

O normama određenima ovim dekretom treba voditi brigu pri reviziji provincijskih ili kustodij-skih statuta, kako bi se mogla dobiti izjava sukladnosti s vlastitim pravom svoga Reda (usp. Konst., čl. 7, § 4)

Ovaj generalni izvršni dekret stupa na snagu današnjim danom, 14. srpnja 2020.

fra Carlos A. Trovarelli,
generalni ministar

fra Tomasz Szymczak,
generalni tajnik

VIJEST IZ KURIJE:

BIVŠI GENERALNI MINISTAR – NADBI- SKUP GENOVE

U petak, 8. svibnja o. g., Sveta Stolica je službeno objavila vijest da je papa Franjo imenovao našega subrata i donedavnoga generalnog ministra Reda franjevaca konventualaca, fra Marka TASCA nadbiskupom i metropolitom Genove. Prenosimo u cijelosti službeno izvješće Generalnog ureda za komunikacije s internetskog portala našega Reda.

Fra Marco TASCA, iz Talijanske provincije sv. Antuna Padovanskoga (Sjeverna Italija), rođen je 9. lipnja 1957. u Sant'Angelo di Piove di Sacco (Padova). U Red je ušao 29. rujna 1968. u Campo-sampieru, gdje je pohađao nižu srednju školu; U serafskom sjemeništu Pedavena (Bolzano) pohađao je gimnaziju, a klasični licej u Bresciji. Privre-

mene zavjete položio je 17. rujna 1977., a svečane 28. studenoga 1981. Za svećenika je zaređen 19. ožujka 1983. u svojem rodnom mjestu, po rukama mons. Filipa Franceschija, tadašnjega padovanskog biskupa. Filozofsko-teološke studije završio je na teološkom institutu Svetog Antuna u Padovi. Godine 1982., nakon što je postigao akademski stupanj bakalaureata, prešao je u Rim, na međunarodni kolegij Seraphicum. Tečajeve za licencijat pohađao je na Salezijanskome papinskom sveučilištu (UPS), gdje je postigao najprije licencijat iz psihologije (1986.), potom onaj iz pastoralne teologije (1988.). Vrativši se u svoju matičnu provinciju, od 1988. do 1994. bio je rektor malog sjemeništa u Bresciji, potom je od 1994. do 2001. istu službu vršio u postnovicijatu (klerikatu) u Padovi. Bio je i docent psihologije i katehetike pri Teološkom institutu Svetog Antuna. Na provincijskom kapitulatu održanom 2001. izabran je za kapitularnoga kustosa i gvardijana samostana u Camposampieru (Padova), koje je službe obavljao do 2005., kada je izabran za provincijskog ministra. Dana 26. svibnja 2007., pri Svetome asiškom samostanu, na redovnome generalnom kapitulatu izabran je za 119. nasljednika sv. Franje; dana 29. siječnja 2013. ponovno je izabran za generalnoga ministra Reda za sljedeće šestogodište. Ovu je službu dovršio na generalnome kapitulatu 17. svibnja 2019. Našemu subratu izražavamo iskrene čestitke i obećavamo molitve.

Papa Franjo 8. svibnja 2020. prihvatio je odreknuće nadbiskupa Genove kardinala Angela Bagnasco (77 godina) te imenovao fra Marka Tasca novim nadbiskupom i metropolitom. Fra Marka je vijest zatekla u Camposampieru, gdje je boravio nakon svršetka službe generalnog ministra. Naš o. Provincijal istog je dana novoimenovanome nadbiskupu Marku Tasca uputio čestitke osobne i u ime cijele Provincije. Novoimenovani nadbiskup Tasca odgovorio je: »Zahvaljujem, dragi brate Josipe, za pismo čestitke i podrške u ovome mom trenutku novih životnih promjena. Očekujem od Tebe i drage mi subraće Tvoje provincije posebnu molitvu za mene i Crkvu u Genovi, koju mi Gospodin povjerava kao pastiru. Neka vas Gospodin i dalje blagoslovi i čuva svojom ljubavlju. Bratski pozdrav Mira i Dobra. Fra Marco Tasca, OFMConv.«

PRIJEDLOZI:

OBNOVA POSVETE REDA NAKON 300 GODINA

Pred više tjedana generalni ministar Reda, fra Carlos TROVARELLI dobio je pismo od jednoga od najstarije braće Reda, fra Orestea CASABURO (1926.), člana Napuljske provincije, u kojemu ovaj fratar, jedan od najstarijih članova Reda, podsjeća na jedno svoje nedavno radosno otkriće. U Kolbeovima spisima pronašao je članak sv. Maksimilijana naslovljen »Pred 200 godina« (Spisi, II, 1090), koji je svetac početkom svibnja 1934. objavio u Japanu i u kojemu se spominje kako je na kraju generalnoga kapitula, slavljenog u svibnju 1719. u Rimu, odlučeno da se Blažena Djevica Marija, pod naslovom Bezgrešnog začeca, odabere za glavnu zaštitnicu Reda: »S pravom su dakle naši oci kao temelj svojeg dekreta za glavnu zaštitnicu našeg Reda uzeli i kao izvor naveli tradiciju po kojoj je ovaj dekret nakon 500 godina trajanja štovanja, kao što je najviše dolikovalo, njoj taj naslov i dodijelio. Nisu drugačije razmišljali ni ostali ogranci Reda male braće, jer su braća kapucini sedam godina ranije, 1712., usvojili sličan dekret, a braća opservanti još 1645. godine. Kojom se nadom vodio generalni kapitul pred 200 godina kad je Blaženu Djevicu Bezgrešnu uzeo kao glavnu zaštitnicu Reda? U čvrstoj nadi – izjavio je kapitul – da će to u buduće prema istoj Bogorodici i otajstvu Bezgrešnog začeca promicati i povećati štovanje i odanost«, završava Kolbe. A p. Oreste poziva generalnog ministra, da nakon 300 godina obnovi tu posvetu Reda Bezgrešnoj i pita: »Ne biste li Vi, u ovom gorkom času prijetnje koronavirusa mogli uputiti kakvu riječ utjehe s kvom franjevačkom molitvom Djevici, kao što joj se povjerio i sveti Franjo?«

Sadašnji generalni ministar, fra Carlos prihvatio je ovaj prijedlog i 7. svibnja 2020., nakon euharistijskog slavlja u bazilici Dvanaest apostola, još zatvorenoj običnim vjernicima zbog opasnosti od širenja zaraznog virusa, pred njezinim kipom, okružen prisutnom braćom Generalne kuće, obnovio čin povjeravanja svega Reda Blaženoj Dje-

vici Mariji, koju zazivamo pod naslovom Bezgrešnog začeca. I tako je potvrdio da se još jednom susreću tradicija Reda, s nadom i pouzdanjem u zaštitu i vodstvo Božje Majke (usp. Konstitucije, čl. 1, §§ 6-7). Sastavio je i izgovorio posebnu podulju posvetu Reda Bogorodici, u povodu tristote obljetnice izbora Blažene Djevice Marije, pod naslovom Bezgrešnog Začeca, kao glavne zaštitnice Reda male braće konventualaca, kako i stoji u dekretu pape Klementa XI. potpisanom pred trista godine, 7. svibnja 1720. godine. O. General je, među ostalim, istaknuo: *»Ja, generalni ministar Reda franjevaca konventualaca, obnavljam danas i zauvijek posvetu svega Reda, kako bi ti mogla sa svakim od nas raspolagati na dobro duša i korist Crkve.«* I završio molitvom: *»Ostani s nama, Bezgrešna Marijo, u ovim teškim trenucima koje proživljavamo i učini da osjetimo blagodatne učinke Tvoje nazočnosti, kako bismo, nakon djelovanja s tobom i pod tvojim vodstvom, pridonijeli dolasku Kristova kraljevstva na zemlji, te uzmožemo jednog dana svi sudjelovati u Kristovu kraljevstvu na nebu, u sve vijeke vjekova. Amen.«*

U navedenom Kolbeovu članku, napisanom početkom svibnja 1934., u Mugenzai – Japanu, Fra Maksimilijan je podsjetio da je zaključkom Generalnog kapitula, proslavljenog u svibnju 1719. u Rimu, uspostavljeno uzdizanje Blažene Djevice Marije titulom Bezgrešnog začeca, kao glavne zaštitnice Reda. Taj 156. Generalni kapitul Reda (koji se u Rimu slavio 28. put i na kojemu je izabran 81. generalni ministar, fra Carlo Giuseppe ROMILLI iz Bergama) započeo je svoj mandat sljedećim riječima: *»Red Male braće konventualaca od samih je početaka, te tijekom cijele svoje povijesti obilježen osobitom pobožnošću prema Začecu Blažene Djevice. Stoga, slijedeći korake svojih otaca, Definitorij je odredio da Blaženu Djevicu Mariju s titulom Bezgrešnog začeca proglasi glavnom zaštitnicom Reda, s čvrstom nadom da će se u našem Redu svakodnevno razvijati i povećavati pobožnost i štovanje prema Majci Božjoj i otajstvu njezina Bezgrešnog začeca.«*

Ovaj dekret Kapitula 7. svibnja 1720. odobrio je papa Klement XI.

Dana 7. svibnja 2020., nakon euharistije koju je predvodio, u još uvijek zatvorenoj Bazilici Svetih apostola u Rimu, zbog Covida-19, generalni ministar Fra Carlos je obnovio posvetu čitavog Reda Blaženoj Djevici Mariji, pod titulom Bezgrešnog

začeca. I ovdje se još jednom susreću tradicija Reda, nada i povjerenje u zaštitu i vodstvo Blažene Djevice Marije (Usp. Konst., čl. 1., §§ 6-7).

POSEBNA POSVETA PROVINCIJE BEZGREŠNOJ

Prijedlog je i našega Provincijskog definitorija da se na sljedećemu izvanrednome provincijskom kapitolu Provincija posveti Bezgrešnoj Djevici. Donosimo tekst kojim bi se cjelokupna provincijska zajednica – u ovo teško pandemijsko razdoblje – posvetila Bezgrešnoj Djevici. U trećem stogodištu potvrde imenovanja Blažene Djevice Marije, pod naslovom Bezgrešnog začeca, za glavnu zaštitnicu Reda Male braće konventualaca, kao i na temelju prve odluke Generalnoga kapitula iz 1719. godine, koju je odobrio papa Klement XI. 7. svibnja 1720. godine, obnavljamo dakle posebnu posvetu Provincije Bezgrešnoj Djevici:

Zdravo Gospođo, sveta kraljice, sveta Božja rodiljo, Marijo;

Djevica koja si postala Crkvom i koju je izabrao najsvetiji nebeski Otac, koji Te je posvetio:

Ti si naša obitelj,

Ti si vrata i kuća,

Ti si početak našeg govora,

Ti si vodič naših koraka,

Ti si škola i poruka,

Ti si dobrodošlica i služenje,

Ti si okruženje spokoja,

Ti si hrabrost naše vjere,

Ti si sigurnost naših zavjeta Svevišnjemu,

Ti si utjeha u svim našim nevoljama,

Ti si poticaj i sigurnost u svakom našem poslanju,

Ti si kristalni početak našega svijetlog odredišta,

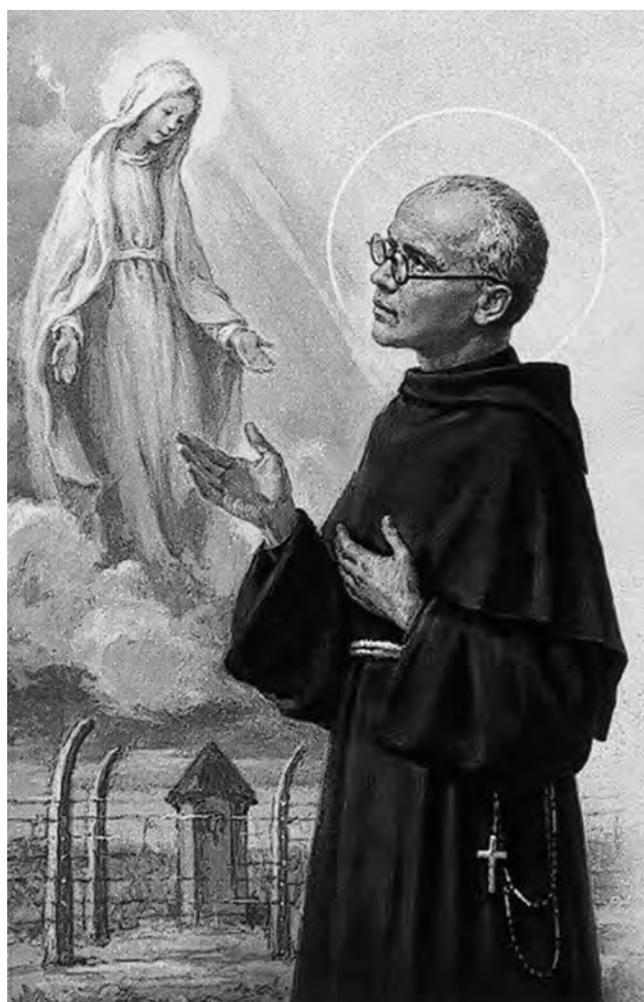
Ti si posuda pomazanja Duha i njegova miomirisna,

Ti si izabrani put kojim teče sva milost.

Ja, provincijski ministar Reda Male braće konventualaca, Hrvatske Provincije Svetog Jeronima, koja ove godine slavi 1600 godina svoga zaštitnika, obnavljam danas i zauvijek posvećenje cijele Provincije, tako da Ti s nama raspolazeš za dobrobit duša i za dobro Crkve.

*Samo te molim, Kraljice i Majko Crkve,
da vjerno surađujemo u Tvojem poslanju dola-
ska Kraljevstva Isusova na svijet.
Zbog toga, Presveta Majko, posvećujem Ti moli-
tve, djela i žrtve
svakog brata naše Provincije.
Budući da smo tvoji, Majko Božja, molim Te
u ime sve hrvatske Male braće konventualaca,
da Ti budeš naše spasenje i posvećenje.
Ponovo Te molim da nas učiniš, po svome veli-
kom milosrđu,
sredstvom spasenja duša.
Uzmi nas pod svoje majčinsko okrilje.
Tebi, o dobra Majko, povjeravam svakog brata i
svaku zajednicu Provincije;
mlade koji traže smisao života i osluškuju odgo-
vor na Božji poziv,
braću u odgoju i njihove odgojitelje,
braću koja žive i o svome franjevačkom pozivu
svjedoče u svakom kutku svijeta,
u svakom društvenom i duhovnom, gospodar-
skom i političkom okružju,
braću koja služe u misijama širom svijeta,
braću zauzetu u različitim društvenim i crkve-
nim službama,
braću koja djeluju u sredini krize ili ljudskih ne-
povjerenja,
braću uključenu u različitim službama vodstva i
upravljanja,
braću koja su ostarjela,
braću koja su bolesna, koja trpe, koja su obeshra-
brena,
braću ranjenu životom, tugom ili krizom.
Povjeravam Ti, Majko, ljudskim i milosrdnim
srcem,
sve one ljude koji su povezani s nama,
njihove obitelji, naše dobročinitelje i prijatelje,
mlade, stare i bolesne,
sve one koje je Tvoj Sin Isus Krist povjerio našoj
duhovnoj i pastoralnoj brizi.
O Bezgrješna Marijo, želimo biti zauvijek Tvoji,
Molimo Te da u našoj hrvatskoj obitelji franjeva-
ca konventualaca*

*zauvijek vlada duh pobožnosti,
vjerno opsluživanje Pravila sv. Franje,
a to znači življenje evanđelja Gospodina našega
Isusa Krista,
u bratskoj ljubavi.
Pomozi nam da nadvladamo iskušenja koja nas
potiču na zlo,
te održavamo sklad među svima nama.
Ostani, Bezgrješna Marijo, među nama u teškim
trenucima kroz koje prolazimo
i daj nam da osjetimo blagotvorno djelovanje u
Tvojoj prisutnosti,
tako da nakon djelovanja s Tobom i pod Tvojim
vodstvom
za dolazak Kristova Kraljevstva na zemlju,
jednog dana svi mi za čitavu vječnost postanemo
dionici Kristova Kraljevstva na nebu.
Tako neka bude. Amen.
Sv. Jeronime, zaštitniče naše Provincije, moli za
nas!*

rad defnitorija

RAD PROVINCijske UPRAVE

23. SJEDNICA DEFINITORIJA

U petak, 20. ožujka o. g., u Provincijalatu je održana 23. redovita sjednica Defnitorija, na kojoj su sudjelovali svi osim fra Ivana Bradarića, šibenskoga gvardijana. Sjednica je počela molitvom Srednjeg časa u 8,00 sati, a završila je, uz kraći predah, u 12,00 sati.

1. Nakon usvajanja i potpisivanja prošle sjednice Defnitorija, uslijedila su i prihvaćena izvješća vezana uz financijsko djelovanje. Fra Stjepan Brčina, provincijski egzaktor, upoznao je prisutnu braću s primitcima u proteklom tromjesečju. Uočeno je da su svega tri samostana dostavila prikupljeni iznos od adventskog odricanja (Zagreb, Cres, Šibenik, a kasnije je spomenuto da je i Pula uključena). Možda su ostali gvardijani računali da dogovor na susretu gvardijana i uprave o budućem pojedinačnom skupljanju i namjeni svakog samostana vrijedi retroaktivno, ali to se odnosi tek na ovu i daljnje godine, pa još nije kasno dostaviti svoj prilog od odricanja proteklog došašća. – Ekonomsko tromjesečno financijsko izvješće o izdancima podnio je provincijski ekonom, fra Vitomir Glavaš. Nije bilo posebnih zapažanja, osim što je istaknuto preciznije definiranje troškova pri sudjelovanju u duhovnim vježbama i sličnim provincijskim skupovima, kako bi domaćin bio pravično podmiren. Potom je pročitano i prihvaćeno izvješće o djelovanju Caritasa u proteklom razdoblju, a gvardijan zagrebačkog samostana Svetog Duha izvijestio je o poslovanju samostanske pivovare »Minorit d.o.o.«, a provincijal je zatražio da gvardijan napravi pravilnik poslovanja ove djelatnosti. Od posebno važnih odluka u vezi s materijalnim poslovanjem, Defnitorij je na prijedlog o. Provincijala, uslijed teške situacije zabrane javnog okupljanja i slavljenja svetih misa s narodom, odlučio u sljedeća tri mjeseca

(ožujak-travanj-svibanj) osloboditi sve samostane od obveze 20-postotnog izdvajanja svojih doprinosa u prilog Provincije.

2. Dosta je vremena posvećeno pitanju održavanja jednodnevnoga Izvanrednoga provincijskog kapitula, vezanog uz raspravu i prihvaćanje prijedloga molvarskog samostana o gradnji projekta »Oaze Bezgrešne« i »Punini života«, sve o trošku općine Molve i uz subvenciju Europske unije. U vrijeme sjednice stigla je obavijest iz Rima da je Generalna kurija zbog novonastale teške situacije širenjem zaraze koronavirusa i u Republici Hrvatskoj, pristala ponovno razmotriti našu molbu da Kapitul održimo »ad litteras« uz prilaganje jamstava o osiguranim sredstvima. U tom smislu očekuju se hitne smjernice kako bi se žurno pristupilo ostvarenju ovoga kapitula, jer su rokovi financiranja projekta vrlo kratki. O daljnjem postupku ovih će dana sva braća biti upoznata vjerojatno elektroničkim putem, prije nego što dobiju pismene pošiljke s kuvertama za izjašnjavanje.

3. U daljnjem tijeku Defnitorij je upoznat s prijedlogom da se ovogodišnja proslava Dana Provincije održi u Splitu, zajedno s ostalima dvjema franjevačkim provincijama koje imaju patrona sv. Jeronima (OFM-Zadar i TOR), dijelom sudjelovanjem u velikoj županijskoj proslavi u Hrvatskome narodnom kazalištu, a dijelom u samostalnom priređivanju proslave. O detaljima će se o. Provincijal dogovoriti za skoroga pohoda Splitu, kad će također biti dogovoreni detalji glede zajedničkog izdavanja stare šibenske kolor-inkunabule o sv. Jeronimu, u čemu bi Provincija i šibenski samostan sudjelovali u jednakom odnosu.

4. Od ostalih točaka izdvajamo diskusiju oko kanonskog osnutka samostana u Kopenhagenu. Fra Tomislav Glavnik izvijestio je o stanju priprema novih Provincijskih statuta, koje ulaze u posljednju fazu prije nego što budu dostavljene braći na uvid i raspravu. Fra Josip Blažević informirao je o djelovanju »Hrvatskog areopaga« i dobio pristanak Defnitorija za uređenje i popratne troškove izložbenog prostora u gornjem katu zvonika, gdje

će biti postavljen vizualno osmišljeni projekt pod vodstvom arhitektice gđe Miletić i akademskog slikara Tihomira Lončara. Razmotrena je i molba fra Ivana Penave, župnika šibenske župe sv. Petra na Vidicima, da Provincija odobri popravke i zahvate na prvotnoj zgradi bogoslužnog prostora, koji je u vlasništvu Provincije, i u kojemu trenutno, uz najamninu, boravi jedna obitelj s više djece, pa je zaključeno da o. Provincijal, pri svojem skorom pohodu Dalmaciji osobno izvidi situaciju i predloži mjere koje bi sljedeća sjednica Definitorijska razmotrila i usvojila. Udovoljeno je molbi naše braće u Kazahstanu, gdje boravi i slovenski misionar fra Miha Majetić, da im se iznosom od 5.000 eura pomogne pri gradnji pastoralnog centra u Nur-Sultanu. U vezi pak s velikim izdavačkim projektom izdavanja faksimila, transkripcije i suvremene verzije glagoljskog životopisa sv. Jeronima, tiskanog u Senju 1508. godine, podržan je prijedlog da i naša provincija, poput ostalih dviju franjevačkih provincija pod patronatom sv. Jeronima, sudjeluje u jednakom omjeru u podmirivanju troškova, uz uvjet da nositelj i sufinancijer toga projekta bude neka znanstvena ustanova (Staroslavenski institut, HAZU...).

5. Na kraju je o. Provincijal obavijestio defintore da ove jeseni počinje redovitu kanonsku vizitaciju Provincije, a s obzirom na održavanje sljedećeg turnusa duhovnih vježbi, predviđenih po Uskrsu u Cresu, moguće je da zbog novonastale situacije bude odgođen za jesen. Prije završne molitve najavljena je sljedeća sjednica Definitorijska u ponedjeljak, 27. travnja o. g., u Zagrebu.

24. REDOVITA SJEDNICA DEFINITORIJA

U Provincijalatu je u srijedu, 20. svibnja o. g., održana 24. redovita sjednica Definitorijska. Sjednici su, pod predsjedanjem o. Provincijala, prisustvovali svi članovi Definitorijska. Počela je u 15,00 a završila u 19,30 sati. Nakon kratkoga molitvenog uvoda iz spisa sv. Bonaventure, uslijedio je Provincijalov pozdrav i usvajanje zapisnika prethodne,

23. sjednice. Donosimo sažetak ove sjednice koja je zbog mnoštva materijala dugo potrajala (sjednica nije održana dva mjeseca zbog teškoća i nemogućnosti kretanja).

1. Razmotreni su rezultati ispitivanja mišljenja, odnosno savjetovanja braće o projektima u Molvama. Nakon diskusije, u kojoj su iznijeti različiti mogući aspekti i teškoće, te nakon razjašnjenja nekih pitanja, Definitorijska se balotacijom izjasnio o svakome od tih projekata zasebno i prihvatio ih u cijelosti.

2. Personalna pitanja:

► O. Provincijal je izvijestio o pogoršanom zdravstvenom stanju fra Nikole Roščića, kojemu su u bolnici nedavno amputirali prst lijeve noge i ugradili premosnicu u vidu sprečavanja daljnjeg širenja tromboze, pa mu je potrebna posebna zdravstvena skrb. Zbog toga je od petka 22. svibnja 2020. smješten u Kuću sv. Franje u Odri, u iščekivanju mogućih novih intervencija na nozi.

► Fra Dominiku Levaku, australskom franjevcu konventualcu i bratu nesvećeniku hrvatskih korijenja, odobren je četveromjesečni boravak u našoj Provinciji (u vidu njegove subotnje godine), s time da njegova američka Provincija sv. Bonaventure pokriva troškove uzdržavanja.

3. Posebne molbe:

► Fra Zvonimir Pervan (specijalizacija u Rimu) i fra Matej Milić (misijsko iskustvo u Čileu) uputili su svoje molbe da im se ujesen omogući polaganje svećanih zavjeta. Definitorijska je balotacijom prihvatio njihove molbe.

► Fra Antun Radovanić uputio je molbu da mu se dopusti svećeničko ređenje, koje će biti 20. lipnja o. g. u Mariji Bistrici. Molbi je pridodano mišljenje i preporuka fra Zdravka Tube, gvardijana i župnika u Molvama, gdje je fra Antun proveo veći dio pastoralnog iskustva đakonske godine, skraćene za razdoblje trajanja koronavirusa. Definitorijska je balotacijom prihvatio ovu molbu.

► Postulant Ante Koudela, nakon skoro dvije godine postulare, uputio je molbu za primanje u Red i početak novicijata, popraćenu mišljenjem i preporukom njegova magistra, fra

Stjepana Brčine. Definitorij je balotacijom prihvatio njegovu molbu.

4. Osvrti i najave:

► Biskup Kopenhagena svojim dopisom daje pristanak za osnivanje našeg samostana u Danskoj, pa Generalnoj kuriji treba prosljediti molbu uz pripadajuću dokumentaciju te će trebati urediti konvencije između triju provincija čiji će članovi sačinjavati ovaj samostan (Hrvatska-Slovenija-Filipini);

► U vezi s pripremom Provincijskih statuta, o. Provincijal je podsjetio kako u dodatku, prema novim smjernicama, treba pridodati dokumentaciju o temeljnoj imovini Provincije, u čemu bi (u nedostatku našeg iskustva) kao uzorak mogli poslužiti novoizrađeni statuti nekih provincija;

► Drugi turnus duhovnih vježbi, otkazan u lipnju zbog sigurnosnih mjera od širenja koronavirusa, održat će se od 11. do 16. listopada ove godine u Cresu;

► Izvanredni provincijski kapitul (Provincijski statuti i ostalo) održat će se u Zagrebu 6. i 7. listopada, uz posvetu Provincije Bezgrešnoj Djevici;

► Promicatelj zvanja, fra Stjepan Brčina, izvijestio je o održavanju Dana otvorenih vrata klerikata u Zagrebu (krajem svibnja – kada ćemo više znati o budućim postulanima), kao i dobio dozvolu da se održi Antunovski hod mladih u Zagrebu.

► O. Provincijal je izvijestio da bi fra Ivan Marija Lotar na zagrebačkom Filozofskom fakultetu upisao studij hrvatskog jezika i književnosti, uz talijanski jezik. Fra Zvonimir Pervan nastavio bi doktorat iz dosadašnjeg studija komunikologije na rimskome Lateranskom sveučilištu u iščekivanju đakonskog reda.

► Otkazan je susret/srećanje sa slovenskom braćom (uslijed korona-pandemije), pa će trebati odrediti novi termin, u dogovoru s upravom Slovenske provincije.

Na kraju sastanka dogovoreno je da se sljedeća redovita sjednica Definitorija održi u Zagrebu, u srijedu 24. lipnja o. g. Sjednica je završena kratkom molitvom u 19,30 sati.

25. (JUBILARNA) SJEDNICA DEFINITORIJA

U Zagrebu, u srijedu 24. lipnja 2020. godine, održana je 25., jubilarna, sjednica Definitorija Provincije. Iz njezina rada izdvajamo ukratko samo sažetak:

Tekuća pitanja:

► Pročitana su, razmotrena i prihvaćena financijska tromjesečna izvješća: egzaktorsko, ekonomsko, Veritasovo, Minorit d.o.o.;

► Pitanje budućnosti novicijata u Asizu, o čemu će biti govora i dogovora na jesenskom zasjedanju Federacije Srednje Europe;

► Novi postulanti i priprava za svećane zavjete: fra Stjepan Brčina predstavio je dvojicu novih kandidata za postulaturu i tijekom pripreme za ovogodišnje svećane zavjete, koju u ime Vijeća franjevačkih zajednica ove godine kao domaćin tijekom kolovoza u Cresu i Zagrebu organizira naša Provincija;

► Našu molbu za odobrenje izgradnje dva-ju projekta u Molvama Generalni ministar nije usvojio uz obrazloženje da smo samo formalno (»tehnički«) udovoljili traženim zahtjevima. ali da perpleksnim smatraju utemeljenost navedenih projekata u našu karizmu, problem manjka fratara, nema jamstava da će projekt u budućnosti biti financijski samoodrživ, nije razvidno sudjelovanje više fratara (cijele Provincije) u projektima, etički problem: stječe se dojam da je socijalni projekt sredstvo za ostvarenje drugih ciljeva... Nasuprot rečenome, Generalna kurija je ipak Provinciji prepustila da donese odluke o mogućim daljnjim koracima unutar aktualnog zakonodavstva. Nakon ovoga definitivnog odgovora Generalne kurije Provincijski definitorij je u dugoj i opsežnoj raspravi došao do zaključka da nije mjerodavan dati odobrenje za potpisivanje ugovora o projektima koji svojim iznosom zahtijevaju odobrenje Svete stolice. Jedinu razumnu alternativu koju je Definitorij iznjedrio uz socijalni

projekt »Punina života« jest da fra Zdravko Tuba izvidi mogućnost da ulogu njegova nositelja preuzme netko drugi, Varaždinska biskupija ili Općina Molve, kako ne bi propao. Izgradnja drugog projekta »Oaza Bezgrešne« nije tako žurna, pa može pričekati izvanredni provincijski kapitul u listopadu i razvijati se u fazama.

- ▶ Dom Placida Cortesea u Cresu ovog ljeta: zbog nove situacije izazvane koronavirusom fra Josip Blažević je na sebe preuzeo brigu za programe u Domu u kojemu će za mlade održati dva turnusa franjevačkih duhovnih vježbi u Cresu (»Uspon na goru La Verna«), tijekom ovog ljeta. Mole se fratri iz Provincije da zainteresirane mlade iz svojih zajednica upute na ovaj program;
- ▶ Personalne promjene: o. Provincijal je izvijestio o povratku fra Mateja Milića iz Čilea u vidu njegove skore doživotne profesije, čime će u potpunosti biti na raspolaganju Provinciji za svoje djelovanje i službu redovničkog brata. Isto tako je predstavio planove s mladomisnikom fra Antunom Radovanićem, koji je završio svoje studije i dobio potvrdu o uspješnom svršetku đakonske godine te tako ispunio sve uvjete da kao brat svećenik bude na raspolaganju potrebama Provincije;
- ▶ Definitorij je upoznat s tijekom prve faze radova obnove i proširenja u Centru Hrvatski Areopag za koje je ranije odobrio troškove. Isto tako jednoglasno je podržao prijedlog župnika u Zagrebu, fra Roka Bedalova, da se stambeni dio centra na Bijeniku privremeno ustupi na korištenje jednoj zagrebačkoj obitelji, koja je prigodom nedavnog potresa ostala bez krova nad glavom.

Osvrti o. Provincijala i Definitorija:

- ▶ Fra Nikola Roščić – oporavlja se nakon teškoga kirurškog zahvata na desnoj nozi; smješten je u Kući sv. Franje braće franjevača trećoredaca u Odri;
- ▶ Fra Antun Radovanić – osvrt na svećeničko ređenje u Mariji Bistrici;
- ▶ Proslava sv. Nikole u Šibeniku – izvješće fra Ivana Bradarića i osvrt definitora. Sa žalje-

njem je konstatiran porazno malen i slab odaziv braće iz naše provincije, što se nije smjelo dogoditi. Provincijal je zahvalio fra Ivanu Bradariću na uloženom trudu kroz proteklo razdoblje u promicanju lika i kulta sv. Nikole, osobito na veličanstvenom slavlju samog jubileja;

- ▶ Provincijski statuti – Pristupit će se unosu posljednjih pristiglih dopuna u Provincijske statute koje će svi fratri dobiti do kraja srpnja.

Najave:

- ▶ Drugi turnus duhovnih vježbi, prema zaključku prethodne sjednice Definitorija, umjesto lipnja održat će se od 11. do 16. listopada ove godine u Cresu;
- ▶ Izvanredni provincijski kapitul održat će se u Zagrebu 6. i 7. listopada, uz posvetu Provincije Bezgrešnoj Djevici;
- ▶ Mlada misa fra Antuna Radovanića slavit će se u nedjelju, 28. lipnja u Vukovini;
- ▶ Dani trajne formacije održat će se u Zagrebu od 13. do 18. rujna 2020.
- ▶ Planerski susret gvardijana u Šibeniku 29. rujna 2020., a dan kasnije, 30. rujna, u Splitu proslava Dana Provincije i svečano nacionalno obilježavanje jubileja Svetog Jeronima, u organizaciji splitskog nadbiskupa mons. Marina Barišića, koji za tu prigodu planira pozvati jednog kardinala iz Rima, a na koje ćemo se i mi uključiti.

Sljedeća sjednica Definitorija održat će se uskoro, nakon primitka dokumentacije o novacima iz Asiza. Ova sjednica je završena molitvom za kraj rada koji je potrajao skoro četiri sata. Potom su svi članovi Definitorija obilježili jubilarnu sjednicu prigodnim ručkom.

26. SJEDNICA DEFINITORIJA

Započeta u Provincijalatu 23. srpnja o. g. radi usvajanja molbi novaka o polaganju prvih zavjeta, ali zbog nedostatka kvoruma prekinuta i nezavršena.

27. SJEDNICA DEFINITORIJA

U ponedjeljak 17. kolovoza 2020. održana je redovita sjednica Definitorijske Provincije na kojoj su sudjelovali svi definatori.

Dnevni red (sažetak):

- ▶ Fra Augustin Kordić pismeno je obavijestio Provincijalat da je dovršio velik dio pripremnih radova za mogućnost pokretanja postupka beatifikacije fra Celestina, i da bi sada to trebalo prenijeti u Zagreb i povjeriti nekome drugome da vodi.
- ▶ S obzirom na pripremu radnog predloška Provincijskih statuta za sljedeći izvanredni kapitul, o. Provincijal je izvijestio da je sve završeno, pa su materijali nedavno poslani svoj braći za što bolje njihovo upoznavanje, raspravu i prihvaćanje na Izvanrednom kapitolu u Zagrebu 6. i 7. listopada.
- ▶ Danska – Ugovori: stečeni su svi uvjeti za kanonsku uspostavu samostana u Danskoj koji će pripasti našoj Provinciji pa je potrebno i formalno uputiti dokumentaciju. Fra Tomislav Glavnik pripremio je predložak ugovora koji bi trebale usuglasiti i potpisati tri zainteresirane provincije (Hrvatska, Slovenija i Filipini), pa kad to bude usuglašeno, moći će se pristupiti potpisima.
- ▶ Molbe novaka za privremene zavjete. Pročitana su izvješća njihovih odgojitelja u Asizu, kao i stav samostanske zajednice, na temelju kojih je Definitorij odlučio da se prihvati njihova molba da potkraj kolovoza u Asizu polože jednostavne zavjete.
- ▶ Fra Tomislav Mrkonjić – napuštanje Reda; Pročitana je i razmotrena molba fra Tomislava Mrkonjića da napusti Red i dana mu je dozvola da prijeđe u dijecezanski kler.
- ▶ Samostanu sv. Antuna u Novom Marofu dopušta se da smije prodati zemljište svojedobno kupljeno u Podrutama za potrebe nove crkve.

- ▶ Ispomoć u Asizu: budući da je zbog pojave koronavirusa u Svetome Asiškom samostanu gotovo paraliziran rad, kustos fra Mauro Gambetti moli provincije koje mogu da do kraja mjeseca pomognu personalom redovitom izvršenju obveza prema vjernicima i turistima. Iz Provincije su se na poziv o. Provincijala odazvala tri brata: fra Josip Ivanović, fra Željko Klarić i fra Zlatko Vlahek, koji su prethodno obavili testiranje i u utorak, 18. kolovoza krenuli u Asiz. Oni bi se trebali nakon polaganja privremenih zavjeta dvojice naših novaka u Asizu, vratiti u subotu, 29. kolovoza s obojicom u Provinciju te iz Padova pokupiti dvojicu postulanata koji se tamo nalaze na učenju jezika.
- ▶ Ovog su ljeta u Cresu održana dva turnusa franjevačkih duhovnih vježbi pod nazivom »Uspomna na goru La Verna«. O. Provincijal je osobno vodio oba turnusa i izrazio zadovoljstvo ovim duhovnim vježbama. Ostali termini u Domu fra Placida Cortesea bili su relativno dobro popunjeni, unatoč koronavirusu, a posebno vrijedi spomenuti duhovne vježbe za vinkovačku Framu, koje je vodio tamošnji gvardijan, fra Miljenko Hontić, na temu »Rasti u franjevačkoj zrelosti – ljudskoj odgovornosti pred životom«. Slijedi još i grupa iz Molva, koju će dovesti fra Zdravko Tuba.

Najava skorih događanja:

- ▶ 29. kolovoza 2020. prvi zavjeti novaka u Asizu;
- ▶ Zagreb, 13.-18. rujna 2020. Trajna formacija, u pripremi fra Miljenka Hontića, provincijskog povjerenika za trajnu formaciju;
- ▶ 22. rujna 2020. sjednica VFZ, u Franjevačkom samostanu sv. Franje u Imotskom;
- ▶ 29. rujna 2020. – Planerski susret gvardijana u Šibeniku
- ▶ 30. rujna Dan provincije u Splitu;
- ▶ 6.-7. listopada 2020. Izvanredni provincijski kapitul u Zagrebu – posveta Provincije Bezgrešnoj!
- ▶ 11.-16. listopada 2020. drugi turnus duhovnih vježbi u Cresu.

Sljedeća sjednica Definitorija predviđena je u ponedjeljak, 28. rujna 2020. popodne u Šibeniku, uoči tamošnjega planerskog susreta gvardijana.

Kratkom molitvom završena je ova sjednica koja je potrajala oko četiri i pol sata.

28. (IZVANREDNA) SJEDNICA DEFINITORIJA

Ova 28. (izvanredna) sjednica Provincijskog definitorija održana je telefonskim putem. Trojica defintora (fra Tomislav Glavnik, fra Ivan Bradaric i fra Vitomir Glavaš), odsutni ovog trenutka iz Zagreba, telefonskim su putem bili uključeni u ovaj kratki rad sjednice, održane u Provincijalatu u petak, 21. kolovoza 2020. Osobno su sudjelovali fra Josip Blažević, provincijal, fra Ljudevit Marčić, tajnik Provincije, i fra Stjepan Brčina, defintor. Dnevni red ove kratke sjednice, započete kratkom molitvom u 9,00 sati i završene za manje od pola sata, bile su dvije točke vezane uz sljedeći Izvanredni provincijski kapitul:

1. *propozicija*: Saziva se Izvanredni provincijski kapitul u Zagrebu, 6. i 7. listopada 2020: na temu usvajanja novih Provincijskih statuta – Odgovori: 6 potvrđanih, nijedan uzdržan niti protivan;
2. *propozicija*: Provincijski definitorij usvaja predložak novih Provincijskih statuta kao temelj za raspravu i prihvaćanje novih Provincijskih statuta – Odgovor: 6 potvrđanih, nijedan uzdržan niti protivan glas.

Budući da nije bilo više nikakve točke za raspravu, o. Provincijal je zahvalio defintorima i ovu kratku sjednicu zaključio molitvom.

Izvanredni provincijski kapitul trebao se održati u Cresu, ali zbog nastalih epidemioloških teškoća, održat će se u isto vrijeme pri Samostanu Svetog Duha u ZAGREBU!

SAZIV IZVANREDNOGA KAPITULA

Br. 189-20-PROV Zagreb, 21. kolovoza 2020.

Predmet: Sazivno pismo *Izvanrednog provincijskog kapitula 2020.*

Prema propisu Generalnih konstitucija čl. 209 § 2, ovim dopisom sazivam *Izvanredni provincijski kapitul* koji će se održati u Zagrebu 6. i 7. listopada 2020. Tema kapitula unaprijed je zadana našim *Četverogodišnjim provincijskim planom (2018.-2020.)*: »Sredinom mandata Provincijska uprava sazvat će Izvanredni provincijski kapitul radi preispitivanja i usvajanja novih Provincijskih statuta.«

Reviziju i posuvremenjenje aktualnih *Provincijskih statuta* priredio je fra Miljenko Hontić, po mojoj procjeni vrlo kvalitetno, uz kasnije intervencije i prijedloge ostale braće u Provinciji, te ovom prigodom svima zahvaljujem na doprinosu sa željom da dobijemo suvremene i aktualne Provincijske statute koji će nas kroz naredno razdoblje usmjeravati na putu istinskog življenja evanđeoskih ideala po uzoru na Serafskog Oca sv. Franju. Fra Miljenko Hontić priredio je i konačnu radnu verziju istih statuta koju smo 18. kolovoza iz Tajništva poslali svoj braći, i koja će biti predmetom usvajanja na Izvanrednom provincijskom kapitolu u Zagrebu. S obzirom na održavanje kapitula predviđeno na samo dva dana, molimo svu braću da na kapitul dođu pripravljeni, u interventima budu kratki i jezgroviti, kako bi u zadanom vremenu ostvarili postavljeni cilj. S obzirom da je bilo dovoljno vremena za ranije interverte, iskreno se nadam da ne bi trebalo biti većih iznenađenja.

Posljednji puta u ovom mandatu sudionici (vokali) izvanrednog provincijskog kapitula svi su članovi provincije (usp. čl. 210 § 3). Na izvanrednom provincijskom kapitolu oživljavaju službe i članovi organizama prethodnoga redovitog provincijskog kapitula (tajnik kapitula, predsjedničko vijeće, slušači pitanja...), ukoliko sabor ne odluči drugačije.

S obzirom da se za valjanost kapitularnih odluka traži kvorum podsjećam braću da je sudjelovanje na kapitolu pravo i obveza sve svečano zavjetovane braće. Više od obveze, kapitul je prigoda da se nađemo zajedno u slavljeničkom raspoloženju, molitvi, i bratskom susretu.

Neka nam svima bude velika čast sudjelovati u rađanju naših novih Provincijskih statuta koje pratimo molitvom Duhu Svetom – čija mudrost neka upravlja svima nama.

Na ovom kapitolu posvetit ćemo našu provinciju Bezgrešnoj, kojoj se želimo povjeriti kao oruđa u službi evangelizacije, da nas ona upravlja na putu posvećenja.

O eventualnim zaprekama za sudjelovanje molim da me pismenim putem osobno izvijestite – što prije.

Radosno vas očekujem na slavlju Izvanrednog provincijskog kapitula u Zagrebu. Mir vam i dobro!

*fra Josip Blažević,
provincijalni ministar*

DANI TRAJNE FORMACIJE

Prot. Br. 192/20-Prov

22. kolovoza 2020.

Predmet: **Poziv na trajnu formaciju**

Cjeloživotno obrazovanje postalo je danas obilježje svake profesije. U svakoj profesiji postoji stručno usavršavanje i rad na sebi kao neizostavni uvjet očuvanja radnog mjesta. Tim prije to više zahtjeva redovnički i svećenički poziv koji je izložen raznim izazovima, uz to antikršćanskim strujanjima i mentalitetu suvremenoga svijeta koji se opire Božjem Duhu.

Naše vrijeme obilježeno je krizom i zlopobom autoriteta, teškim oblicima individualizma i samovolje, traženja autonomije na svim područjima i popuštanja konformističkim stilovima života...

Posljedice rečenoga su nepostojanost u raspoloženjima i zvanju, bijeg od križa i izostavljanje zajedničke molitve i meditacije, preveliki aktivizam i karijerizam, narušeni i/ili zategnuti bratski odnosi, samostan postaje »samo stan« a zajedništvo se traži izvan zajednice, među probranim civilima koji udovoljavaju društvenim potrebama unutar kojih se pojedinac osjeća vrijednim. Izostanak rekreacije i iskrenosti među braćom dovode do krize identiteta i smisla franjevačke karizme koju ni sami nismo istinski otkrili i dopustili da nas osvoji kako bi mi njome svijet zapalili.

To su goruća pitanja koja otvara i tema ovogodišnje trajne formacije. Svetost podrazumijeva svoj poziv shvatiti ozbiljno. Nije dovoljno samo položiti zavjete i primiti sveti red da bismo postali sveti i bili Isusovi. Toliki su otpali svećenici, a otpadništvo se najprije događa u srcu, dok Sveto pismo najoštrije kori upravo nas koji mislimo da smo ispravni – »potomstvo Abrahamovo«. Gode nam časti, povlastice i poslastice, ali ljubavi Božje i žara za njegovu slavu u nama je premalo. Stoga je trajna formacija prigoda preispitati svoje stavove, bolje se upoznati, izmijeniti iskustva, otkloniti predrasude i iluzije jedni o drugima, istraživati načine i putove Božje svetosti, kako njegovu volju vršiti iznad svega, kako biti još svetiji.

Trajna formaciju u provinciji obvezna je za svu braću do deset godina ređenja (zavjeta) ali ni ostala braća ne bi se smjela smatrati izuzeta iz nje nego, štoviše, osjećati žarku čežnju za njom, pa se ovim pismom obraćam svima. Sve pozivam da se uključimo i profitiramo u programu trajne formacije, tim prije što je trenutno obim pastoralnog posla smanjen uslijed epidemije koronavirusom. Nakon povratka s godišnjih odmora, i prije početka nove akademske godine, evo prigode da se pozabavimo radom na sebi i provincijskim projektima.

Iznad svega ovo je prigoda za *njegovanje unutarprovincijskog zajedništva* koje je prvi oblik trajne formacije, biti zajedno, bolje se upoznati, zajedno slaviti Boga, zajedno promišljati o hodu naše provincije, o njezinoj budućnosti... Ovakvi susreti prigoda su i za analizu aktualne provincijske situacije, za razgovor o novom provincijalu, o njegovim kvalitetama, našim očekivanjima, budućnosti...

Volja Božja i naše posvećenje svima nam treba biti na prvome mjestu. Radosno vas iščekujem na ovogodišnjoj trajnoj formaciji. Zahvaljujem fra Miljenku Hontiću, provincijskom povjereniku za trajnu formaciju, na pronalasku predavača i odabiru teme.

NB. Molim sve sudionike trajne formacije da se osobno prijave zagrebačkom gvardijanu radi smještaja i rasporeda soba, te da ponesu svoju albu.

Cijelu našu provinciju i svakoga pojedinačno izručujem zaštiti Blažene Djevice Marije Kraljice i našeg Serafskog Oca sv. Franje.

fra Josip Blažević, provincijal

TRAJNA FORMACIJA

Cres, 13.-18. rujna 2020.

TEMA:

Izazov bratskog života, problemi, konflikti, igranje žrtve i put do franjevačkog oprost.

VODITELJ:

fra Krunoslav KOLARIĆ, OFM, teolog, gestaltdt psihoterapeut

Nedjelja 13.09.2020.

Dolazak i smještaj po sobama

19:30 Uvodno predavanje

Ponedjeljak 14.09.2020.

Predavanje: ***Izazov bratskog života***

Utorak 15.09.2020.

Predavanje: ***Problemi***

Srijeda 16.09.2020.

Osvrt na Provincijski planer za narednu godinu...

Četvrtak 17.09.2020.

Predavanje: ***Igranje žrtve i konflikti***

Petak 18.09.2020.

Predavanje: ***Put do franjevačkog oprost***

Popodnevni rad je u grupama, pitanja su slična kao i podnaslovi tema (+ plenum).

Predavanja su na temelju franjevačke literature i Biblije.

Dnevni red:

7:30 Jutarnja molitva

9:30 Predavanje

12:00 Srednji čas i služba čitanja

12:30 Ručak

15:30 Rad u skupinama

16:30 Pauza

17:15 Plenum

18:30 Sveta misa sa večernjom molitvom

20:00 Večera

Na blagdan Rana sv. našeg o. Franje, 17. rujna u 21.00 bit će euharistijsko klanjanje.

Na Danima Trajne formacije sudjelovalo je 18 braće iz Provincije i inozemstva, od toga nekoliko i iz starije generacije. Vrlo lijepo i vedro vrijeme stvorilo je opušteno raspoloženje i olakšalo vrijedan rad, te omogućilo da se rekreacija održi na otvorenom, a bilo je i prigoda za uživanje u moru.

IV. SJEDNICA KOMISIJE ZA ODGOJ I IZOBRAZBU

Četvrta sjednica Komisije za odgoj i izobrazbu braće održana je 13. svibnja 2020. u prostorijama Provincijalata, s početkom u 15 sati. Na sjednici su prisustvovali svi članovi Komisije. Predsjednik Komisije, provincijal fra Josip Blažević, nakon uvodne molitve poželio je dobrodošlicu svim članovima komisije. Nakon usvajanja zapisnika posljednje sjednice, Komisija je započela svojim radom. Članovi Komisije bili su upoznati sa stanjem u našim odgojnim ustanovama, zatim s planovima i programom promocije za duhovna zvanja. Komisija je zajednički prokomentirala i neke promjene što se tiču Provincijskih statuta, a posebno onog dijela koji se odnosi na formaciju. U drugom dijelu susreta Komisija je razgovarala i planirala nove datume nekih susreta, kao što je trajna formacija, drugi turnus duhovnih vježbi, proslava Dana provincije. Susret je, nakon četiri sata napornog rada, završio u 19,00 sati.

KORIZMENI SUSRETI

Neposredno pred stupanje na snagu restriktivnih mjera uslijed širenja pandemije zaraznoga koronavirusa, o. Provincijal je uspješno obavio korizmene susrete s braćom pojedinih samostana nekih regija. U pratnji s njime bio je i fra Zdravko Tuba, molvarski gvardijan, koji je bio na raspolaganju pri upoznavanju i razjašnjavanju pitanja vezanih uz najavljenju gradnju pastoralno-socijalnog centra kraj župne crkve u Molvama, o čemu bi trebao uskoro odlučiti i izvanredni provincijski kapitul. Dosad je o. Provincijal pohodio braću okupljenu u Vinkovcima, Molvama i Puli. Preostaje još Zagreb, idućeg četvrtka, a potom i Split početkom travnja (ako ne budu zatvoreni pristupi). I ovim putem o. Provincijal zahvaljuje za susretljivost i otvorenost pojedine braće i samostanskih bratstava.

PRIPREME ZA OBNOVU PROVIN- CIJSKIH STATUTA

Ovih su dana sva braća Provincije, kao radni predložak, elektroničkim putem dobila dopunjeni i doradjeni tekst Provincijskih statuta, koji bi prema ponuđenom prijedlogu i uz dopune braće cjelokupne provincijske zajednice, trebao poslužiti kao »instrumentum laboris« izvanrednoga provincijskog kapitula, predviđenog sredinom listopada u Zagrebu. Provincijski statuti plod su zaključaka dvaju prethodnih generalnih kapitula, izvanrednoga 2018. i redovnoga, 2019. godine, gdje su izglasane obnovljene Konstitucije Reda i Generalni statuti. Dosadašnje Provincijske statute trebalo je prilagoditi ovim dokumentima, posao je u prvoj fazi povjeren fra Miljenku Hontiću (s obzirom na njegovo iskustvo sudjelovanja na spomenutim kapitulima), da ih on uz konzultaciju pojedine braće osuvremeni i prilagodi, što je vidljivo iz predložka koji su ovih dana dobila sva braća. Obnovljeni Provincijski statuti sada imaju nešto više brojeva (petnaestak više u odnosu na dosadašnje Provincijske statute), ali u biti nema puno promjena ni dopuna. Ponuđeni predložak sadrži tri stup-

ca: lijevo se nalazi dosadašnji tekst Provincijskih statuta, središnji stupac donosi predloženi tekst za raspravu i kasnije usvajanje, a desni stupac sadrži obrazloženja ponuđenih promjena. Sva su braća pozvana da u roku od mjesec dana (do kraja svibnja) dostave svoje eventualne primjedbe, dopune i zahvate Tajništvu Provincije, koje će se pobrinuti da sve to prenese radnoj grupi, koja će – procijenivši i uvaživši svaki prijedlog – pripremiti predložak za raspravu i usvajanje našem izvanrednome provincijskom kapitolu.

BOLESNA I STARIJA BRAĆA

- *Fra Nikola Mate Roščić* proboravio je početkom svibnja petnaestak dana u bolnici Sestara Milosrdnica, gdje mu je u Zavodu za vaskularnu kirurgiju izvršena premosnica arterije lijeve noge. U samostan Svetog Duha vratio se u utorak, 12. svibnja, radi oporavka. U petak, 22. svibnja o. g., nakon kontrole u bolnici Sestara milosrdnica, preseljen je u Kuću sv. Franje, braće franjevac trećoredaca, gdje ima bolju njegu i uvjete za liječenje i oporavak. Ipak, nakon što je fra Nikola smješten u Kuću sv. Franje u Odri (kod franjevac trećoredaca), uslijed daljnjeg pogoršanja stanja na nozi, u Bolnici sestara milosrdnica u Vinogradskoj bolnici podvrgnut je kirurškom zahvatu amputacije i druge noge do potkoljenice. Potom je vraćen u Odru.
- *Fra Alojzije Litrić*, u teškom i nepromijenjenom stanju, leži u Domu sv. Maksimilijana Kolbea.
- *Fra Ambroz Knežić* isto se tako nalazi u Domu za starije osobe, Sv. Josipu, pokraj bolnice Svetog Duha. Zbog otežanih uvjeta zabrane posjećivanja domova za starije, već više tjedana, pa i mjeseci, teško je dolaziti u izravnu vezu s njima. Svu trojicu bolesne braće preporučamo pažnji i molitvi sve braće u Provinciji.

projekti u molvama

Donosimo tijek o provincijskom izjašnjavanju u vezi s prijedlozima da se u Molvama, pokraj župne crkve, ostvare dva projekta, jedan pastoralnoga, a drugi socijalno-humanitarnoga karaktera, uz već osigurana sredstva financiranja.

IZVANREDNI PROVINCijski KAPITUL?

Budući da je Generalni ministar, nakon savjetovanja sa svojim definatorijem, zbog nedostatka pravne mogućnosti, a zbog novonastalih teškoća s pandemijom koronavirusa, odbio molbu našeg Definatorija o odlučivanju pismenim putem u slučaju izgradnje pastoralnog centra »Oaza Bezgrešne« u Molvama, za što je potrebna osobna nazočnost bar dvije trećine braće svećanih zavjeta naše Provincije, provincijski ministar fra Josip Blažević na prvoj sjednici Definatorija, 20. ožujka ove godine, predložio bi datum i mjesto održavanja ovoga jednodnevnoga kapitula. Budući da je stvar prilično žurna, treba što prije odlučiti o tim pojedinostima i pozvati braću na sudjelovanje, jer ako ne bude osigurana dvotrećinska većina braće Provincije, zaključci neće imati pravnu snagu. Jedna od mogućnosti je petak, posljednji dan duhovnih vježbi na Cresu (24. travnja), kada je već prisutan lijep broj braće na duhovnim vježbama. Do sjednice Definatorija braća su slobodna slati svoje sugestije i prijedloge koji će biti uzeti u razmatranje.

SAVJETOVANJE O MOLVAMA

Sva braća su obaviještena kako je na opetovani upit od 21. ožujka 2020. (br. 63/20-CU) da *Izvanredni provincijski kapitul* na temu izjašnjavanja o gradnji dvaju projekata u Molvama, »Oaze Bezgrešne« i »Punine života«, održimo *per litteram*, Generalna kurija pismom od 1. travnja 2020. (br.

320/2020) odgovorila opetovanom uskratom. Ali, u smislu ispunjavanja odredbi propisa *Generalnih statuta* 39 §1 sugerirala je da putem pisama, ili drugim prikladnim sredstvom, Provincijska uprava prikupi mišljenja braće o navedenim pitanjima te potom sam Definatorij Provincije odluči i o tome potom izvijesti Generalnu kuriju.

Slijedom toga formirana je »*ad hoc*« komisija za pripremu glasovnica i potom njihovo brojenje, u sastavu fra Marko Vrdoljak, predsjednik i zapisničar, fra Ivan Karlić i fra Đuro Crlenjak, članovi. Komisija se hitro, 5. travnja sastala i nakon kratke molitve odmah pristupila prebrojavanju pripremljenih glasovnica-upitnika te ustanovila da ima 59 glasovnica. Nakon što su svi članovi pojedinačno potpisali, a predsjednik pečatom ovjerio svaku glasovnicu, ove su uložene u manje otvorene kuverte, na kojima je naznačeno ime onoga koji šalje i Provincijalat kojemu se šalje. Sve je to stavljeno u veću kuvertu koju poštom ili osobno na svoju adresu dobiva svaki svećano zavjetovani član Provincije. U manje kuverte po primitku ulaže se samo ispunjena glasovnica, prema već postavljenim pitanjima i zaokruženim odgovorima (dakle, ne i popratni dopis o. Provincijala), te ih zalijepljene, poštom ili osobno, dostavlja na Provincijalat. Krajnji rok dostave je 5. *svibnja isključivo*, kada će se Komisija ponovno sastati (može i ranije ako stignu sve glasovnice), prebrojiti glasove i o rezultatu pismeno izvijestiti Provincijalat. Odmah po primitku izvješća o rezultatima o. Provincijal će okupiti definitore i potom na temelju toga savjetovanja, ako dadne pozitivni rezultat, formulira molbu Generalnoj kuriji, koja potom preuzima daljnji postupak. Mole se sva braća, pogotovo ona u inozemstvu, da po primitku pošiljke pažljivo pročitaju priložene upute i po svojoj savjesti ispunje glasovnice i hitno vrate na Provincijalat.

KONZULTACIJA S BRAĆOM PROVINCIJE

Druga sjednica – ZAPISNIK

Dana 13.5.2020. 12,00 sati, sastala se tročlana komisija u svezi predmeta navedena u naslovu. Komisiju sačinjavaju trojica braće: 1. fra Ivan Karlić, član; 2. fra Đuro Crlenjak, član; 3. fra Marko Vrdoljak, predsjednik i zapisničar

Nakon uvodne molitve u čast Bezgrešne pristupili smo prebrojavanju pristiglih kuverti do 06.05.2020. godine. Nakon prebrojavanja ustanovili smo da je do roka 06.05.2020. godine pristiglo 53 kuverte. Otvorili smo sve kuverte i ustanovili da nema nevažećih glasova, odnosno mišljenja.

Pristupili smo prebrojavanju mišljenja. Rezultati su:

Na prvi upit, pod A): *Podržavam realizaciju Projekta »Oaza Bezgrešne« u Molvama*

1. DA – 39 mišljenja
2. NE – 5 mišljenja
3. SUZDRŽANIH – 9 mišljenja

Na drugi upit, pod B): *Podržavam realizaciju Projekta »Punina života« u Molvama*

1. DA – 34 mišljenja
2. NE – 10 mišljenja
3. SUZDRŽANIH – 9 mišljenja

Sjednicu smo završili kratkim zazivom Bezgrešnoj u čast!

*fra Ivan Karlić, član
fra Đuro Crlenjak, član
fra Marko Vrdoljak,
predsjednik i zapisničar*

U Zagrebu, 13. svibnja
2020.

ZAKLJUČAK DEFINITORIJA

Nakon što su iscrpljene sve pravne mogućnosti o slučaju molvarskih projekata, na svojoj redovitoj, 25. sjednici, održanoj 24. lipnja o. g. u Zagrebu, Provincijski definatorij donio je sljedeći zaključak: »Našu molbu za odobrenje izgradnje dvaju projekata u Molvama Generalni ministar nije usvojio uz obrazloženje da smo samo formalno (»tehnički«) udovoljili traženim zahtjevima. ali da perpleksnim smatraju utemeljenost navedenih projekata u našu karizmu, problem manjka fratara, nema jamstava da će projekt u budućnosti biti financijski samoodrživ, nije razvidno sudjelovanje više fratara (cijele Provincije) u projektima, etički problem: stječe se dojam da je socijalni projekt sredstvo za ostvarenje drugih ciljeva... Nasuprot rečenome, Generalna kurija je ipak Provinciji prepustila da donese odluke o mogućim daljnjim koracima unutar aktualnog zakonodavstva. Nakon ovoga definitivnog odgovora Generalne kurije Provincijski definatorij je u dugoj i opsežnoj raspravi došao do zaključka da nije mjerodavan dati odobrenje za potpisivanje ugovora o projektima koji svojim iznosom zahtijevaju odobrenje Svete stolice. Jedinu razumnu alternativu koju je Definatorij iznjedrio uz socijalni projekt »Punina života« jest da fra Zdravko Tuba izvidi mogućnost da ulogu njegova nositelja preuzme netko drugi, Varaždinska biskupija ili Općina Molve, kako ne bi propao. Izgradnja drugog projekta »Oaza Bezgrešne« nije tako žurna, pa može pričekati izvanredni provincijski kapitul u listopadu i razvijati se u fazama.«

50 godina od kanonizacije

SVEČANA PROSLAVA JUBILEJA

(Završne pripremne aktivnosti i sama proslava)

POZIV O. PROVINCIJALA NA SUDJELOVANJE

Prot. br. 132/20-Prov

Svoj braći Provincije

Draga braćo,

Našoj provinciji iskazano je veliko povjerenje i čast što smo upravitelji i čuvari Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku. Sv. Nikola Tavelić proglašen je prvim hrvatskim svecem, a u ono komunističko doba bio je to i veličanstveni nacionalni događaj za tako malu zemlju koja u svijetu nije igrala prepoznatljivu, osobito ne značajnu, ulogu. Njegovim proglašenjem svetim razbudio se nacionalni ponos, doživjeli smo se snažnije kao vjernici i kao narod koji je sanjao o svojoj samostalnosti, ponosan na svoju dugu kršćansku povijest i dobre odnose sa Svetom Stolicom. Samostalnost smo izborili uz Božju pomoć i puno žrtava. Ali, nažalost, i zaboravili na našeg Sveca kojemu ni kao Provincija nismo nje govali kult.

Pedeseta godišnjica proslave kanonizacije sv. Nikole Tavelića uistinu je bila jedinstvena prigoda iz zaborava izvući ovoga sveca i pokazati njegovu aktualnost u današnjem vremenu novih izazova s migrantima te susreta s drugim kulturama i religijama.

Ovog mukotrpnog posla prihvatio se fra Ivan Bradarić i, osobito kroz protekle tri godine, s braćom šibenskog samostana sv. Franje, uložio izvanredne napore u pripravi proslave velikog jubileja, u suradnji sa Šibenskom biskupijom. Tri protekle godine bile su obilježene hodočašćima: »Nikolonom Bosnom«, u kojoj je Svetac evangelizirao, i u

Svetu Zemlju, u kojoj je stekao palmu mučeništva. Održana su značajna kulturna, umjetnička i znanstvena događanja, između kojih ističem: otvaranje muzeja u čast sv. Nikoli Taveliću, međunarodni znanstveni simpozij u čast Sveca pod pokroviteljstvom visokih znanstvenih institucija, razne pobožnosti u čast Svecu kao i putovanje Svečeve slike po raznim župama, pokretanje časopisa, snimanje spotova, filmova i nosača zvuka... samo su neki od razgranatih aktivnosti oko svetišta koje je u gradu Šibeniku postalo živo i prepoznatljivo. Svetište je postalo mjestom duhovnih sadržaja, dnevne adoracije i prigode za ispovijed, metom hodočasnika, te popratnih sadržaja koji priliče svrsi svetišta.

Glavnu i toliko iščekivanu proslavu na trenutak se činilo da će zasjeniti epidemija koronavirusa, ali se njome nemojmo dati obeshrabriti. Mjere vezane uz okupljanja i slavlja intenzivno popuštaju zahvaljujući dobroj epidemiološkoj slici u Hrvatskoj, što je sigurno lijepa vijest i prigoda zahvaliti dobrom Bogu jer nam se ipak omogućuje dostojno proslaviti ovaj jubilej.

Program slavlja dostavljam vam u prilogu. Od svega je najvažnija sveta misa 21. lipnja 2020. koju predslavi mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, uz izravan prijenos HRT-a.

Stoga se ovim dopisom, draga braćo, obraćam svima vama s pozivom i poticajem da se odazovemo ovom slavlju koje smo uvrstili u naš *Četverogodišnji provincijski program* kao provincijski prioritet, i pred Nuncijem, crkvenom i civilnom javnošću, posvjedočimo svoju privrženost sv. Nikoli Taveliću i provincijsku složnost u očuvanju povjerenog nam Svetišta.

U tom smislu vas molim da te nedjelje, ukoliko je potrebno, reducirate mise i ispovijedanja u vašim župama te se s hodočasnici iz vaših župa uputite u Šibenik na ovu proslavu. Ako nećemo sada, kada ćemo?! Ne znam koji se prošli ili skori događaj u narednih pedeset godina može uspoređivati s ovim! Ne dopustite da iz nekoga samostana ne bude barem po jedan predstavnik na ovom slavlju.

U iščekivanju vaše prisutnosti na ovome nacionalno značajnom slavlju, i lijepom bratskom susretu, sve vas srdačno pozdravljam uz molitvu za zagovor sv. Nikole Tavelića, proseći za sve nas onaj evanđeoski žar kojim je sv. Nikola izgarao za obraćenjem i posvećenjem duša. Naša prisutnost najmanje je što možemo učiniti da pridonesemo svečanosti ovoga slavlja. A braću šibenskoga samostana sv. Frane s rektorom fra Ivanom Bradarićem, sv. Nikola neka blagoslovi za sav trud uložen u promicanje njegovog kulta i obilježavanje ovog jubileja.

Zagreb, o Svetkovini Presvetoga Trojstva 2020.
fra Josip Blažević, provincijal

PROGRAM SLAVLJA

DANI SV. NIKOLE TAVELIĆA

Nedjelja, 7. lipnja u 20.00 sati
Crkva sv. Frane: Predstavljanje pjesme i video spota »Timbar vire« uz nastup klape Bunari

Srijeda, 17. lipnja u 19.30
Crkva sv. Frane: Predstavljanje knjige »Propovijedi na blagdan sv. Nikole Tavelića biskupa Srećka Badurine«

Četvrtak, 18. lipnja u 20.00 sati
Galerija Nikole Tavelića, Civitas sacra: Otvorenje izložbe: »Hrvatski sveci i blaženici«

Petak, 19. lipnja, u 20.00 sati
Kongresna dvorana, Civitas sacra: Predstavljanje dokumentarnog filma o sv. Nikoli Taveliću u produkciji HTV 2020.

Subota, 20. lipnja u 19.45 sati
Muzej sv. Frane: Predstavljanje prigodne poštanske marke s likom sv. Nikole Tavelića

TRODNEVNICA

Od 18. do 20. lipnja 2020.:
18.00 – Pobožnost
19.00 – Sveta misa

Prvi dan, četvrtak 18. lipnja, svetu misu predslavi: mons Antun Sente

Drugi dan, petak 19. lipnja, svetu misu predslavi: mons Marinko Mlakić

Treći dan, subota 20. lipnja, svetu misu predslavi: fra Ivan Bradarić

PROSLAVA JUBILEJA, 21. lipnja, nedjelja
10.00 – Početak procesije ispred katedrale i sveta misa kod samostana sv. Frane (HTV)
Svetu misu predslavi mons Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj

Napomene:

U procesiji idu samo biskupi, svećenici i pratnja a vjernici procesiju prate molitveno na trgu Ivana Gorana Kovačića, uz crkvu sv. Frane. Liturgijska boja je crvena. Za biskupe, svećenike i asistenciju organiziran je ručak u Katoličkoj školi.

PROSLAVA 50. OBLJETNICE KANONIZACIJE

Pedeseta obljetnica kanonizacije Nikole Tavelića proslavljena je u nedjelju 21. lipnja u Šibeniku misnim slavljem koje je na Trgu Ivana Gorana Kovačića uz svečevo Nacionalno svetište predvodio apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua. Koncelebriralo je još 11 (nad) biskupa, pet provincijala i četrdesetak svećenika. Računa se da je sudjelovalo nekoliko tisuća vjernika. Na misnom slavlju bili su i predstavnici šibenskih gradskih vlasti predvođeni gradonačelnikom Željkom Burićem i predstavnici državnih vlasti predvođeni premijerom Andrejom Plenkovićem i s dvoje ministara.

Slavlje je počelo procesijom iz katedrale Sv. Jakova, u kojoj su uz svećenike i biskupe sudjelovali vjernici u narodnim nošnjama, predstavnici župa i udruga sa svojim barjacima, te katolički skauti. Procesiju je animirao prigodnim razmišljanjem generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić uz pjevanje Mješovitoga katedralnog zbora pod ravnanjem prof. Jelene Mikulandra i uz orguljašku pratnju Nikole Lovrića Caparina.

U uvodnom dijelu slavlja sve je pozdravio biskup Rogić, istaknuvši kako i danas vjernici u životu svetog Nikole Tavelića iščitavaju poziv na svetost. »Sveti Nikola Tavelić živio je i umro za Krista jer je vjerovao u vječni život s Bogom. Žarko je želio ostvariti poziv na svetost i nebesko blaženstvo. Njegov primjer neka svakom vjerniku osvijetli životni cilj: vječnost u Bogu. To danas molimo ovom svetom misom za svaku vjerničku dušu, čitav naš narod i cijelu Crkvu po svem svijetu«, kazao je biskup Rogić. Nuncij Lingua u homiliji je istaknuo kako Isus poziva svoje učenike da se ne boje ljudi, štoviše poziva ih da njeguju strah Božji. »Kanonizacija sv. Nikole Tavelića prije 50 godina bio je izvanredan događaj za cijeli hrvatski narod, kako u domovini, tako i u dijaspori. Pitamo se gdje je danas sveti Nikola!? Gdje svijetli njegova svjetlost? Odgovor nije težak. On je i dalje prisutan u rodnom mjestu, Krešimirovu gradu. Tu je njegovo svetište. Tu se odvijaju razne aktivnosti i pobožnosti, ali ne samo tu. Izdaju se knjige i bilteni. I ova današnja svečanost, koja je imala svoju pripremu posebno po župama Šibenske biskupije, govori da je sveti Nikola Tavelić, prvi hrvatski svečano proglašeni svetac, još uvijek živ i prisutan u Crkvi u Hrvatskoj kao svjedok vjere sve do mučeništva, koji može i dalje biti primjer života koji je u potpunosti predan Kristu. Prigodom ove svečane proslave pedesetgodišnjice kanonizacije zamolimo ga da štiti ovaj grad, čuva našu vjeru, da ostanemo vjerni vjeri otaca koji su sagradili ovaj grad na čvrstoj 'stijeni', a to je Isus Krist: isti jučer, danas i sutra«, zaključio je homiliju apostolski nuncij.

Misno slavlje završilo je blagoslovom Kipa sv. Nikole Tavelića koji će biti postavljen na svečev blagdan, 14. studenoga ove jubilarne godine u parku uz dvoranu Posljednje večere na Sionu u Jeruzalemu, gdje se i danas nalazi samostan u kojem je sv. Nikola živio za vrijeme svoga boravka u Svetoj zemlji. Velike zasluge da je ovaj kip bio u Šibeniku i da će biti postavljen u Jeruzalemu pripada našem zagrebačkom gvardijanu, fra Tomislavu Glavniku. Kip je blagoslovio biskup Rogić. Prigodno se na kraju svečanosti obratio i rektor nacionalnog svetišta svetog Nikole Tavelića fra Ivan Bradarić. Nunciju Lingui darovao je simboličan poklon – šibensku kapu. Zahvalio je svima koji su pridonijeli organizaciji slavlja. Posebno je zahvalio biskupu

Tomislavu Rogiću i njegovim prethodnicima koji su u Nikoli Taveliću prepoznawali put svetosti.

KAMENČIĆI VELIKOG MOZAIKA BOGATE PROSLAVE

Ovdje ne možemo opširnije izvijestiti o brojnim događajima koji u pratili posljednje dane priprema i sam dan odvijanja svečanosti, nego samo ukratko izvlačimo neke sitne kamenčiće koji stvaraju velebni mozaik proslave:

- *Šibenski biskup Tomislav Rogić pozvao je sve vjernike Šibenske biskupije na proslavu 50. obljetnice proglašenja svetim sv. Nikole Tavelića koja će biti 21. lipnja u Šibeniku.*

Misu kod samostana sv. Frane u 10 sati predvodit će apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua u zajedništvu s biskupima i svećenicima: »Pozivam sve vjernike Šibenske biskupije koji su u mogućnosti sudjelovati u ovom slavlju. Vas braćo svećenici molim da animirate vjernike naših župa kao što to činite za proslavu sv. Mihovila. Neka se odazovu svi koji mogu s barjacima župa i u narodnim nošnjama. Neka svećenici u župama imaju ranu jutarnju ili večernju misu, kako bi i oni i vjernici mogli sudjelovati u našem središnjem biskupijskom slavlju«, potaknuo je biskup Rogić.

- *Posljednja postaja hoda slike sv. Nikole Tavelića u jubilejskoj godini kanonizacije prvoga hrvatskog sveca, prije same proslave jubileja, bila je 14. lipnja u Župi sv. Petra u Šibeniku.*

Slika s najstarijim prikazom sv. Nikole Tavelića stigla je u župu na Vidicima u srijedu 10. lipnja, a župnik fra Ivan Penava animirao je raznim katehetskim i liturgijskim sadržajima svoje vjernike. Središnji događaj bilo je slavlje svete mise, u nedjelju 14. lipnja, koje je predslavio rektor svetišta sv. Nikole Tavelića fra Ivan Bradarić. Fra Ivan je u homiliji opisao životni put sv. Nikole pokazujući na reljefnim prikazima u okviru slike četiri najvažnija mjesta: rodni Šibenik, misionarsko djelovanje u Bosni, mučeničku smrt u Jeruzalemu i kanonizaciju u Rimu. Spomenuo je, također, prema nedjelj-

nim liturgijskim čitanjima, Nikolinu spremnost da nasljeđuje Krista, do kraja. Program boravka slike završio je zahvalnom svetom misom u 19 sati koju je predslavio župnik fra Ivan Penava. Time je ujedno završen i hod slike sveca po gotovo svim župama Šibenske biskupije, i još nekim župama diljem Hrvatske, koji je započeo 4. listopada 2019. Slika će biti nošena i u nedjeljnoj procesiji na slavlju pedesete obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića.

- *U Galeriji »Nikola Tavelić« Civitas sacra u Šibeniku u četvrtak 18. lipnja otvorena je izložba »Hrvatski sveci i blaženici u našem narodu« s radovima mlade umjetnice iz Čakovca Eve Vukina.*

Organizator izložbe je Galerija »Martin Borović« Nacionalnog svetišta sv. Josipa, koja izložbu namjerava predstaviti u više gradova do kraja 2021. godine. Riječ dobrodošlice uputio je zamjenik voditeljice Galerije Ivan Lukač, izrazivši radost da je upravo ta Galerija po drugi puta na ovaj način »ugostila« hrvatske svece i blaženike. Otvarajući izložbu, šibenski biskup Tomislav Rogić istaknuo je kako je to mali događaj velikoga značenja koji označava prvi dan trodnevnice pred veliku proslavu 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića.

- *Trideset i tri misnice sv. Nikole Tavelića, skrojene u radionici Drvenkar, stigle su u svečevo šibensko svetište, a u povodu skore nacionalne proslave 50. obljetnice Tavelićeve kanonizacije u nedjelju 21. lipnja u Šibeniku.*

Liturgijski dizajn misnica osmislio je fra Josip Ivanović, a kao dominantni motiv uzeo je stilizirani križ uklesan u zidinama Samostana sv. Frane u Šibeniku. Na taj se način željela prikazati svečeva povezanost s njegovim rodnim gradom Šibenikom i s drevnim Samostanom sv. Frane u Šibeniku, gdje je svetac sigurno proživio određene godine svojega redovničkog života – o čemu svjedoče brojni najstariji dokumenti prebogate baštinske knjižnice Samostana sv. Frane. Misnice su crvene, kao znak mučeništva, a na dnu je apliciran franjevački grb, kao znak pripadnosti razgranatom franjevačkom redu koji je od vremena sv. Frane prisutan i u našim krajevima. Misnice doniraju vjernici, štovatelji sv. Nikole Tavelića, stvarajući na taj način duhovno »posvojenje« ili zajedništvo sa svećenikom koji će tu misnicu nositi, objavljeno je na mrežnoj stranici Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića.

- *Hrvatska televizija u nedjelju 21. lipnja, nakon što je prethodno izravno prenosila tijekom završnog slavlja u Šibeniku, u 21.10 sati na Prvom programu prikazala je pedestdvominutni dokumentarni film Nikola Tavelić – 50 godina svetosti.*

Nikolino štovanje do izražaja dolazi 1889., nakon što ga je blaženim proglašio papa Lav XIII. O čovjeku iz vremena davnog i danas svjedoče Šibenik, u kojem je rođen nakon godine 1340., samostan franjevaca konventualaca sv. Frane s istoimenom crkvom koja je Nikolino nacionalno svetište i samostanski muzej koji čuva svečeve sandale. Nadalje, svjedoči zemlja bosanska u kojoj je prvi službeno proglašeni hrvatski svetac 12 godina djelovao kao misionar te Jeruzalem u kojem je 14. studenoga 1391. s trojicom subrača, iz Francuske i Italije, mučenički umro za Krista. Proglašenjem svetim u bazilici sv. Petra 21. lipnja 1970. papa Pavao VI. u nazočnosti velikoga mnoštva iz Hrvatske i dijaspore stavio je Nikolu Tavelića pred vjernike kao zadatak, da ga prihvate, štuju i da mu se mole. Dokumentarni film sniman je u Zagrebu, u Župi sv. Nikole Tavelića na Kustošiji i u crkvi Sv. Antuna i samostanu Svetog Duha; u Šibeniku, u Nacionalnom svetištu i samostanu u kojem je boravio, u Bosni i Hercegovini, te u Svetoj zemlji, s naglaskom na Jeruzalem. Snimljena je bogata arhivska građa, a zahvaljujući nositelju autorskih prava, »Kršćanskoj sadašnjosti«, uvršteni su i ulomci iz filma kanonizacije u Rimu 1970. godine. U dokumentarnom filmu sudjeluje vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, šibenski biskup Tomislav Rogić, rektor Svetišta fra Ivan Bradarić, redovnici četiriju franjevačkih provincija, jedna redovnica i svjetovne osobe. Scenarist i urednik je Neno Kužina, redatelj Davor Borić Bubi, direktor fotografije Dražen Lipka, a montažerka Davorka Feller. Pretpremijera filma bila je u Šibeniku u petak 19. lipnja u 20 sati u Interpretacijskom centru Civitas Sacra.

- *Tijekom svečanog euharistijskog slavlja u prigodi proslave 50 godina od kanonizacije sv. Nikole Tavelića u nedjelju, 21. lipnja, isticana je povezanost našega sveca i Svete zemlje.*

Tu povezanost je na neki način uprisutnila i svijeća, koja je poveznica između Tavelića i Štepinca. Naime, ispred svečeve slike nalazila se svijeća koja je gorjela na tek posvećenom oltaru tada bl. Nikole

Tavelića u kapeli Apostolske nuncijature u Jeruzalemu 25. srpnja 1937. godine. Tom prigodom misu je predvodio zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac. Svijeće s toga oltara sačuvao je do danas Nikola Andrić, sin dr. Josipa Andrića organizatora drugog većeg hrvatskog hodočašća u Svetu zemlju. Inicijativu za prisutnost svijeće na slavlju u Šibeniku dao je Viteški red Svetoga groba jeruzalemskog odnosno Magistralna delegacija za Hrvatsku, čijih je nekoliko članova sudjelovala i na misi.

- *U povodu 50. obljetnice kanonizacije prvoga hrvatskog sveca Nikole Tavelića, Hrvatska pošta pripremila je izdanje prigodne poštanske marke.*

Autorica marke sa svečevim likom je dizajnerica iz Samobora Ariana Noršić. Marka je nominalne vrijednosti 3,10 kuna, naklada je 100.000 primjeraka u arku od 20 maraka. Izdanje prati i prigodna omotnica prvoga dana. Hrvatska pošta ovu marku službeno je pustila u promet u petak, 19. lipnja. Dan kasnije, u subotu 20. lipnja uoči same proslave u Muzeju sv. Frane u Šibeniku s početkom u 19.45 sati bilo je upriličeno predstavljanje ovoga vrijednoga filatelističkog izdanja.

- *U Nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u Šibeniku, 7. lipnja predstavljena je nova pjesma u čast sv. Nikole Tavelića – Timbar vire.*

Klapa Bunari predstavila je 7. lipnja u dvorištu Samostana sv. Frane u Šibeniku novu pjesmu *Timbar vire*. Pjesmu u čast prvomu hrvatskom kanoniziranom svecu, sv. Nikoli Taveliću, naručio je Samostan sv. Frane iz Šibenika. Upravo u tom samostanu najvjerojatnije je živio taj sveti Šibenčanin. Tekst pjesme napisao je Frane Bilić, a glazbu je skladao i aranžman uredio Ante Lasan. Za pjesmu je, također, snimljen i videospot koji je režirao Željko Petreš. Rektor Svetišta fra Ivan Bradarić kazao je kako je pjesnik Frane Bilić »nadahnuće za pisanje ove pjesme o sv. Nikoli Taveliću pronašao u činjenici da je ovaj naš svetac mučenik *martyr*. Ta riječ zapravo znači svjedok. Tavelić je tako svojim životom dao svjedočanstvo za Krista, za njegovu istinu ljubavi prema bližnjemu, do kraja. On je zapravo dao ili ostavio nama pečat vjere.«

- *Kip sv. Nikole Tavelića, prvoga hrvatskog kanoniziranog sveca i prvog zaštitnika Franjevačke kustodije Svete Zemlje, blagoslovljen je u nedjelju 21. lipnja u Šibeniku.*

Učinio je to šibenski biskup mons. Tomislav Rogić na završetku mise u povodu 50. obljetnice proglašenja Nikole Tavelića svetim. Projekt postavljanja kipa inicirao je fra Tomislav Glavnik, gvardijan samostana Svetog Duha iz Zagreba i dobar poznavatelj hrvatskih tragova u Svetoj Zemlji. Izrada kipa povjerena je akademskom kiparu Vidu Vučaku iz Starog Čiča kraj Velike Gorice. Kip će na svečev blagdan, 14. studenoga ove jubilarne godine biti postavljen u parku uz dvoranu Posljednje večere na Sionu u Jeruzalemu, gdje se i danas nalazi samostan u kojem je sv. Nikola živio za vrijeme svoga boravka u Svetoj Zemlji. Kamen na kojem će biti postavljen kip dolazi iz Donjeg Doca i na sebi će imati uklesan hrvatski pleter i uzorak šibenske kape. Simbolika kamena jest poveznica s Dalmacijom, Šibenikom i zemljom Hrvatskom, u kojoj se rodio sv. Nikola za ovozemni život, dok je Jeruzalem mjesto koje ga je rodilo za vječnost. Sv. Nikola je prvi zaštitnik Franjevačke kustodije Svete zemlje. Projekt postavljanja kipa potpomogli su hrvatski vjernici iz Domovine i svijeta, kao i Vlada Republike Hrvatske na čelu s Andrejom Plenkovićem, a uz posebnu potporu Ministarstava vanjskih i europskih poslova i Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

GENERALOVA PORUKA

Iz Tajništva Reda prosljeđena je svoj braći naše Hrvatske provincije poruka/čestitka koju je na molbu šibenske braće samostana sv. Frane generalni ministar Reda u povodu obljetnice kanonizacije sv. Nikole uputio Provinciji. Poruku donosimo u hrvatskom prijevodu.

Prot. N. 690/2020

Rim, 21 lipnja 2020

Predraga braća ljubljene Hrvatske provincije
Gospodin vam dao mir!

Drago mi je što sam s vama ovoga blagdanskog dana, kada slavimo obljetnicu kanonizacije fra Nikole Tavelića. Baš pred pedeset godina njega je i trojicu njegovih drugova papa Pavao VI. u svečanom slavlju 21. lipnja 1970. u Rimu proglasio sve-

cima Katoličke crkve. I tako je postao prvim hrvatskim svecem. A sva četiri zajedno spadaju među najstarije mučenike Kustodije Svete Zemlje Reda Male braće.

Već je 1889. papa Leon XIII. posebnim dekretom priznao njegov kult za Šibensku biskupiju, proširivši ga 1898. na cijeli Franjevački red, a 1900. i na Svetu Zemlju. Sveti Nikola je uvijek uživao veliko štovanje u svojim matičnim krajevima.

Sin u obitelji revnih katolika, rođen u Šibeniku oko 1340. Nikola je ušao u Red Male braće 1365. godine. Pet godina kasnije, 1372. odgovorio je svom raspoloživošću i plemenitošću srca na misijsko poslanje, najprije u Bosni, kroz dvanaest godina, a potom u Palestini godine 1384. Stigavši onamo godinama se zauzeo u učenju mjesnoga arapskog jezika, služeći u svetim mjestima vezanim uz Isusov život.

U vrijeme svojeg služenja u Bosni ostvario je mnoga obraćenja, ali nisu izostali ni neuspjesi. Neprijateljsko ozračje i osporeno područje odaju sliku tvrdokornosti života u ovoj zemlji i nepristupačnosti srdaca tamošnjih žitelja. To ga je razdoblje ipak pripremilo, da stopama sv. Franje, krene u misije *ad gentes*.

Naviještanje kršćanske vjere ne samo životom već i riječima, i hodočasnicima i jeruzalemskim vjernicima, ali i muslimanskoj javnosti, dovelo ga je do nasilne smrti i mučeništva, 14. studenoga 1391. Nakon što su prethodno nekoliko dana bili uhićeni i nakon što su odlučno odbili obraćenje na islamsku vjeru, Nikola i njegovi drugovi osuđeni su na smrt. Nakon što je izvršena presuda, pristupilo se spaljivanju i konačno raspršivanju njihova pepela, kako bi se onemogućio bilo koji oblik odavanja časti od strane kršćana.

Danas, 21. lipnja 2020. kanonizacija se fra Nikole Tavelića svečano slavi u njegovu mjestu rođenja za svijet, u Šibeniku, kao i u njegovu mjestu rođenja za nebo, u Jeruzalemu.

Sveti Franjo je svojoj braći ponudio dva oblika naviještanja i svjedočenja evanđelja: tihi primjer života i javni govor propovijedanja radosne vijesti. U tom smislu i Nikola i njegovi drugovi, bili su autentični sljedbenici asiškog Siromaška. Mnogo su godina svjedočili o Kristu povučeno, primjermom bratskoga uzornog života; potom su pozvani

slijediti put izravnoga evanđeoskog svjedočenja, neustrašivo i revno, sve do javnog čitanja izjave koju su zajednički sastavili, pozivajući puk da prihvati Kristovo evanđelje. Nikola i drugovi, odbivši nijekanje ovih riječi koje su njihovi sugovornici smatrali psovka, daju nam svjedočanstvo da se pravi život nalazi u Kristu i da smrt nije poraz, nego pobjeda ako je življen radi Gospodina Isusa i iz ljubavi prema njegovu svetom Imenu.

Predraga braćo, svjedočenje fra Nikole i njegovih drugova i danas je više nego aktualno te postaje stalnim pozivom za svakoga od nas. Možda nećemo biti pozvani davati život u nasilnoj smrti, ali smo zasigurno svi pozvani ozbiljno shvatiti svoj krsni i redovnički poziv, koji nas čini živim udovima Kristova tijela koje je Crkva, naviještajući svijetu kako je lijepo pripadati Kristu.

Neka obljetnica svetog Nikole Tavelića, po primjeru života ovoga svetog subrata, osnaži u Hrvata misijsko poslanje, da bi to postalo u punini evanđeoski izričaj života proživljenog i posvjedočenog u bratstvu.

Draga moja braćo, Gospodin vam dao mir!

*fra Carlos A. Trovarelli,
generalni ministar*

PISMO KUSTOSA SVETE ZEMLJE

U Šibeniku je u nedjelju 21. lipnja svečanim misnim slavljem proslavljena pedeseta obljetnica kanonizacije sv. Nikole Tavelića (1970. – 2020.). Tim povodom biskupima članovima Hrvatske biskupske konferencije, rektoru Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića, subraći Prvog franjevačkog reda i TOR-a te redovnicima i redovnicama i braći i sestrama hrvatskog naroda pismo je uputio kustos Svete zemlje fra Francesco Patton, OFM.

Kustos u pismu izražava žaljenje što ne može osobno sudjelovati na svečanoj proslavi obljetnice proglašenja svetima svetog Nikole Tavelića i drugova zbog restrikcija uvedenih sa ciljem sprječavanja širenja pandemije. Ovim kratkim pismom, kako navodi, želi »obnoviti vezu između naše fra-

njevačke misije Kustodije Svete zemlje u Jeruzalemu i Crkve u Hrvatskoj. Duboke su to veze koje sežu upravo do svetog Nikole Tavelića i u njega nam trebaju uvijek biti uprte oči«. »Zahvaljujući ljubavi i pobožnosti vašeg naroda, a navlastito katolika iz Šibenika – piše kustos – ukorijenila se i kroz stoljeća razvijala svijest o svetosti Nikole Tavelića i njegovih drugova, koji su doživjeli ispunjenje svoga misijskog poziva upravo ovdje u Jeruzalemu i okrunili ga mučeništvom. Kao što je podsjetio sam sveti Pavao VI. u homiliji održanoj prigodom kanonizacije riječ je o mučeništvu življenom kao 'svjedočanstvo, to jest subjektivna i objektivna afirmacija vjere' i potaknutog željom da se položi vlastiti život iz ljubavi prema Isusu Kristu što je 'puno očitovanje ljubavi' koje je 'potvrdom savršenstva ljubavi'«.

»Za nas kršćane u Svetoj zemlji, koji smo tek mala manjina, činimo naime tek 2% ukupnog stanovništva, svjedočenje svetoga Nikole i njegovih drugova predstavlja primjer kršćanske jakosti i hrabrosti, premda su se vremena stubokom promijenila i danas njihov način evangeliziranja ne bi bilo moguće ponoviti. Nikola i njegovi drugovi naši su prvi mučenici, to jest oni su oni koji su oplodili svojom krvlju naše poslanje. Njihovo svjedočenje u ovim stoljećima u kojima nije nikada bilo lako uosobiti mirotvorna načela franjevačkog poslanja, potaknulo je na tisuće braće iz čitavoga svijeta da i sami dadnu život: u služenju maloj mjesnoj kršćanskoj zajednici, u održavanju živom kršćanskoga spomena svetišta koja pripovijedaju otajstvo utjelovljenja Sina Božjega i našega otkupljenja, u prihvaćanju hodočasnika željnih obnoviti svoju vjeru u doticaju sa svetim mjestima, u služenju siromašnima i bolesnima svih religija svjesni da je to značilo kasnije umrijeti od kuge, kolere i drugih bolesti«, piše kustos u nastavku svoga pisma.

»Za vas su sveti Nikola i njegovi drugovi također od temeljne važnosti jer podsjećaju samu vašu Crkvu na važnost da bude Crkva kadra rađati zvanja za misije, njegovati i dalje u srcu, posebno mladih, želju da dadnu život kako bi posvjedočili svoju vjeru u Isusa Krista i svoju ljubav prema njemu. Danas na osobit način trebamo radikalno svjedočenje mučenikâ. U dobu kao što je ovo naše, u kojem je često život obezvrijeđen i odbačen, važno je naučiti cijeniti ga i naučiti darivati ga. U vremenu

u kojem se čini da ne postoje objektivne istine važno je znati svjedočiti Krista, Put, Istinu i Život, koji je i sam bio svjedok istine sve do sebedarja«, kaže se u pismu kustosa Svete zemlje u prigodi proslave 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića i drugova. U pismu kustos Patten navodi da će se istoga dana u kapeli Apostolske delegacije u Jeruzalemu, u kojoj postoji oltar posvećen svetome Nikoli Taveliću, zajedno s apostolskim delegatom za Jeruzalem i Palestinu i apostolskim nuncijem za Izrael i Cipar mons. Leopoldom Girellijem slaviti Euharistija.

»S nadom iščekujemo dan u koji ćemo, kad se ponovno vrati normalno stanje, doći iskazati štovanje prvomučeniku Kustodije Svete zemlje u rodnom mu gradu Šibeniku. Očekujemo isto tako s nestrpljenjem dan u koji ćete se moći vratiti u Svetu zemlju kao hodočasnici i kada ćemo zajedno blagosloviti kip svetoga Nikole koji će biti postavljen kod Cenacolina, nekoliko metara od Dvorane Posljednje večere koja je bila prvo sjedište Kustodije u vrijeme u kojem su Nikola i drugovi položili život u mučeništvu«, navodi se na kraju pisma koje su potpisali kustos fra Francesco Patton, OFM i tajnik Kustodije Svete zemlje fra Marco Carrara, OFM.

ZAHVALA REKTORA SVETIŠTA

U nedjelju 21. lipnja 2020. godine u Šibeniku je proslavljen jubilej pedesete obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića. Samostanska zajednica samostana sv. Frane iz Šibenika želi zahvaliti brojnoj braći naše provincije koji su sudjelovali u proslavi. Ponajprije zahvaljujemo mnogopoštovanom ocu provincijalu, fra Josipu Blaževiću. Osobitu zahvalu upućujemo vikaru naše provincije, fra Tomislavu Glavniku, čijim je nastojanjem i zauzimanjem izliven dvometarski brončani kip sv. Nikole Tavelića, namijenjen za postavljanje u Jeruzalemu. Kip je bio dopremljen u prostor slavlja gdje je nakon svete mise blagoslovljen. Ovaj snažan detalj uvelike je uzveličao jubilejsku proslavu. Na slavlju u Šibeniku su bila još ova braća: fra Ljudevit Maračić, fra Vitomir Glavaš, fra Martin Jaković, fra Stjepan

Brčina, fra Vladimir Vidović i fra Vilček Novački, kojima zahvaljujemo za iskazanu podršku, kao i našim bogoslovima i postulantima. Osobite izraze zahvalnosti upućujemo fra Josipu Ivanoviću koji se zdušno brinuo za liturgiju.

U slavlju svete mise u Šibeniku sudjelovali su još i ovi franjevački provincijali: fra Marko Mrše (Provincija Presvetog Otkupitelja); fra Miljenko Šteko (Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM); fra Ivo Martinović (Franjevci trećoredci glagoljaši); fra Igor Salmić (Slovenska minorska provinca sv. Jožefa).

Svetu misu je predslavio Mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, koji je rodom iz mjesta Cuneo odakle je i sv. Stjepan iz Cunea, jedan od sudrugova mučenika sv. Nikole. Uz njega su u konceleciji bili ovi biskupi: Mons. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski i predsjednik HBK; Mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko – makarski; Mons. Tomislav Rogić, biskup šibenski; Mons. Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko – križevački; Mons. Mate Uzinić, biskup dubrovački; Mons. Zdenko Križić, biskup gospičko – senjski; Mons. Petar Palić, biskup hvarski; Mons. Milan Stipić, apostolski administrator križevačke eparhije; Mons. Ante Ivas, biskup šibenski u miru; Mons. Nikola Kekić, vladika križevački u miru; Mons. Marko Semren, pomoćni biskup banjalučki te generalni vikar mostarske biskupije kao izaslanik biskupa Ratka Perića.

Slavlje u Šibeniku proteklo uz pridržavanje mjera sigurnosti i zaštite od zaraze korona-virusa, ali slavljenički ton nije izostao. Na slavlju je bio i predsjednik vlade g. Andrej Plenković s nekoliko ministara te lokalnim dužnosnicima: županom i gradonačelnicima. Sve je bilo u izravnom televizijskom prijenosu te ostaje zapisano za povijest.

»Mi šibenski fratri drevnoga, skoro osmostoljetnoga samostana sv. Frane osjećamo čast i golemu odgovornost što smo mogli, preko naših predšasnika, sačuvati i prenijeti kult sveca kojega danas slavimo.« Riječima koje sam izrekao u pozdravnom govoru slavija pozdravljam i vas, braćo i još jednom svima zahvaljujem.

*fra Ivan Bradarić,
gvardijan samostana sv. Frane*

POČETAK VELIKE DEVETNICE PRED BLAGDAN SV. NIKOLE TAVELIĆA

U Hrvatskomu nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u Šibeniku, započinje velika devetnica. Za svečev blagdan će se pripremati kroz 9 petaka. Svakog petka od 18 sati bit će pobožnost i mogućnost za ispovijed, a u 19 sati će se slaviti misa.

Nakon veličanstvene proslave jubileja 50. obljetnice kanonizacije prvoga hrvatskog sveca, 21. lipnja 2020., ova će devetnica biti priprava za sam svečev blagdan, 14. studenoga, kada će šibenski biskup Tomislav Rogić zaključiti Jubilejsku godinu sv. Nikole Tavelića, koja je za Šibensku biskupiju otvorena 14. studenoga 2019.

Raspored:

1. petak – 18. rujna – fra Josip Ivanović
2. petak – 25. rujna – (posebni prog. u katedrali)
3. petak – 2. listopada – fra Augustin Kordić
4. petak – 9. listopada – fra Tomislav Glavnik
5. petak – 16. listopada – fra Antonio Mravak
6. petak – 23. listopada – fra Martin Jaković
7. petak – 30. listopada – fra Ivan Penava
8. petak – 6. studenoga – vlč. Željko Nestić
9. petak – 13. studenoga – fra Ivan Bradarić

iz provincije i samostana

Dugotrajni prekid djelatnosti uslijed višemjesečne izolacije zbog pandemije koronavirusa (od srede ožujka do kraja svibnja 2020., pa d), o čemu imamo zaseban blok vijesti, ovdje samo objavljujemo nešto od nama poznatih djelatnosti neposredno pred početak izolacije i nakon popuštanja strogih mjera. Za dokumentaciju sljedećim naraštajima.

U CRESU PROSLAVLJEN FRA PLACIDO, »GRADITELJ SVETOSTI«

U sklopu dvogodišnjega školskog projekta »Budućí creski sveti« učenici OŠ Frane Petrića, njihove učiteljice, ali i drugi župljani, u subotu 7. ožujka obilježili su 113. obljetnicu rođenja sluge Božjega fra Placida Cortesea, franjevca konventualca rodom iz Cresa, kojeg su gestapovci mučili i pogubili 1944. godine zbog toga što je pomagao mnogima koje je progonio nacistički režim.

Program pod nazivom »Graditelj svetosti« započeo je ispred rodne kuće fra Placida u Ulici kapetana Nikole Draže, gdje su učenici Tina Kučica i Jakov Nedić pročitali isječak iz pisma sestri Nini, u kojemu fra Placido govori o svom rođenju, djetinjstvu i roditeljima. Nakon kratkog nagovora o svetosti ljudskog života, koji je održao gvardijan samostana sv. Frane fra Vitomir Glavaš, svi su se u procesiji uputili prema župnoj crkvi Svete Marije Velike, u kojoj je kršten fra Placido Cortese. Tu su učenici Dorotea Hrženjak i Luka Vunduk pročitali još dva isječka iz pisma sestri Nini, a župnik don Marijan Kosić protumačio je što se zapravo događa na krštenju i koje milosti primaju krštenici. Na izlazu iz župne crkve svima su podijeljene svijeće, kako bi ih položili ispred nove slike fra Placida u crkvi sv. Frane. Posljednja dva isječka iz pisma sestri Nini pročitali su učenici Lara Toić i Matko Cunjak, a svi zajedno izmolili su molitvu za pro-

glašenje blaženim fra Placida. Susret je zaključen misom koju je predvodio fra Vito, a pjevanje je predvodio zbor crkve Sv. Frane »Fra Placido Cortese«. U propovijedi je fra Vito naglasio poruku iz evanđelja »Ljubi svoje neprijatelje«, koja se izvanredno poklapa s jednim dijelom života fra Placida. »Isus poziva svoje učenike da na mržnju odgovaraju ljubavlju. Vjerujem da je to u potpunosti ispunio i fra Placido te je tako uistinu postao Isusov učenik. Fra Placido nije žalio svoga života da bi spasio drugoga, za njega je svatko bio nevjerovatno vrijedan, bez obzira na sve opasnosti, on je uspio isplesti mrežu dobrote, posijao je klicu dobrote koja je rasla«, rekao je fra Vito i naglasio da su sveti ljudi iz naroda, sa zemlje, da nisu sišli s neba.

Cilj programa koji je osmislila vjeroučiteljica Dubravka Buničić bio je upoznati početak životnog puta fra Placida i njegovu povezanost s Cresom, popularizirati njegov život, te potaknuti na molitvu i zagovor fra Placidu, ali i moliti za njegovo proglašenje blaženim.

POMOĆ ŽUPLJANA NA VIDICIMA

Vjernici Župe sv. Petra na Vidicima u Šibeniku i mnogi drugi Šibenčani dobre volje proteklih dana organizirali su se u prikupljanju pomoći obitelji Čondić. Naime, u četvrtak 6. ožujka o. g., nesretnim slučajem, nakon kratkog spoja struje, nastali požar progutao je cijeli stan obitelji Čondić, koja ima četvero malodobne djece. U samo dva dana prikupljeno je više od pedeset paketa pomoći u odjeći i školskom priboru, koje je župni Caritas Župe sv. Petra preusmjerio za pomoć stradaloj obitelji. U župnoj crkvi Sv. Petra organizirana je i škrabica za skupljanje donacija, u kojoj su vjernici na nedjeljnim misama ostavili mnoge priloge. Župnik fra Ivan Penava poziva i sve druge ljude dobre volje izvan Šibenika da se uključe u skupljanje pomoći stradaloj obitelji Čondić.

Uz ovu obavijest podsjećamo i na svečanu proslavu obljetnice posvete crkve sv. Petra na Vidici-ma: svečanom misom 9. ožujka proslavljena je župna svetkovina posvete crkve Sv. Petra na Vidici-ma u spomen na 9. ožujka 2013., kada ju je šibenski biskup Ante Ivas posvetio. Misu je predvodio gvardijan Samostana sv. Frane u Splitu fra Martin Jaković.

Fra Augustin Kordić priveo je kraju prikupljanje svjedočanstava o o. Celestinu Tomiću čime može započeti nova faza – biskupijski proces. Iskrena mu hvala!

NACIONALNO SVETIŠTE SV. NIKOLE NA DANIMA HRVATSKIH SVETACA

Dokumentarnim filmom »Život je darovan« o prvome hrvatskom svecu Nikoli Taveliću, misnim slavljem koje je predvodio rektor Nacionalnog svetišta sv. Nikole iz Šibenika, fra Ivan Bradarić, te predstavljanjem slike i pjesme s video-spotom u svečevu čast, u križevačkoj su župnoj crkvi sv. Ane u nedjelju 31. svibnja završeni 12. Dani hrvatskih svetaca i blaženika. Tom je svečanošću proslavljen jubilej 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića. Uvodno je prikazan 20-minutni dokumentarni film »Život je darovan«, u kojemu je ponuđena sinteza života, djelovanja i mučeničke Tavelićeve smrti. Uslijedilo je misno slavlje koje je, u koncelebraciji sa župnikom domaćinom Stjepanom Sovičekom, predvodio rektor Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića iz Šibenika, fra Ivan Bradarić, koji je pri tom najavio domovinsku proslavu jubileja 50. obljetnice Tavelićeve kanonizacije u nedjelju, 21. lipnja ove godine u Šibeniku. Glazbeni obol euharistijskoj svečanosti dao je Ansambl »Kolbe« iz Zagreba.

Zatim je fra Ivan predstavio dvometarsku sliku s likom sv. Nikole Tavelića, a riječ je o najstarijem

likovnom prikazu sv. Nikole iz 15. ili 16. stoljeća, djelo nepoznatog autora. Svečanost je završena premijernim prikazom video-spota s pjesmom »Timbar vire« u izvedbi klape »Bunari« iz Šibenika. Pjesma i video-spot suvremene glazbene i video-produkcije napravljeni su baš za jubilej 50. obljetnice kanonizacije prvoga hrvatskog sveca.

USKRSNI I DUHOVSKI PONEDJELJAK U MOLVAMA

Na Uskrsni ponedjeljak, 13. travnja 2020., u Marijinu svetištu u Molvama otvorena je hodočasnička jubilara godina 2020. Euharistijsko slavlje bez naroda, prema odredbama Stožera civilne zaštite, ali po nakanama i u molitvi za sve hodočasnike i vjernike koji će ove godine pohoditi Marijino svetište, predslavio je nacionalni asistent udruge MI – Vojske Bezgrešne, župnik i čuvar svetišta o. Zdravko Tuba, koji je u homiliji, između ostaloga, naglasio kako »s pouzdanjem i povjerenjem otvaramo novu hodočasničku 2020. godinu, u kojoj slavimo 550 godina od nastanka čudotvornog kipa Majke Božje Molvarske, Majke uz koju nema straha, Majke koja daje snagu, Majke koja je to činila sve ove godine i stoljeća u dragoj nam Podravini, u njezinu a nama milom svetištu«.

U istome Marijinu svetištu u Molvama, na Duhovski ponedjeljak, proslavljen je spomendan Blažene Djevice Marije Majke Crkve. Euharistijsko slavlje predslavio je fra Josip Blažević, provincijski ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. Ovaj se dan u Župi Uznesenja BDM svake godine slavi kao dan susreta svećenika, redovnika i redovnica iz župe te kao dan molitve i zahvale za duhovna zvanja. Ove godine, kada župa slavi 550 godina čudotvornog kipa Majke Božje Molvarske, svečano je proslavljena i 80. obljetnica dolaska redovnica Družbe sestara milosrdnica u Molve. Na početku euharistijskoga slavlja prisutne je pozdravio župnik o. Zdravko, te posebno izdvojio ss. Milosrdnice: »Radost mi je među nama pozdraviti s. Elizabetu Peršić, provincijalnu poglavaricu naših časnih sestara, kao i sestre koje su ovdje rođene: s. Kristinu, s. Lauru, s. Vjencesla-

vu, s. Doroteju i s. Zrinku, koje su danas došle u naše Marijino svetište. Pozdravljam o. Josipa Blaževića, provincijskog ministra, koji će predslaviti ovo misno slavlje, kao i braću svećenike okupljene oko oltara Gospodinova, domaće sinove: o. Đuro Hontića, o. Martina Jakovića i o. Miljenka Hontića, kao i o. Miroslava Štubana te đakona o. Antuna Radovanića. Uključujemo u našu molitvu sve one koji se danas nisu mogli odazvati u zajedništvo s nama, ali su duhovno ujedinjeni u molitvi, a to su: vlč. Ivica Žufika, vlč. Stjepan Lončar, o. Željko Paša i s. Katarina Žufika.«

Na kraju euharistijskoga slavlja uručene su ruže prisutnim svećenicima i redovnicama, a o. Zdravko je istaknuo: »Po zapisanim podacima župa Molve darovala je 17 svećenika, od kojih je mons. dr. Đuro Kokša postao pomoćni biskup Nadbiskupije zagrebačke, te 14 časnih sestara. Pet klerika smrt je zaustavila na njihovu duhovnom putu do oltara. Iz ovih se podataka vidi koliko je ovo Marijino svetište, Majka Božja Molvarska i vjera, temelj u duhovnom životu žitelja ovoga mjesta.«

U ŠIBENIKU OBILJE- ŽENA POSVETA CRKVE SV. FRANE

Bogata duhovna i materijalna baština šibenskog samostana sv. Frane bilježi brojne važne datume i događaje u skoro osamstoljetnoj povijesti. Ove godine je okruglih sedamsto godina otkako su fratri napustili svoje prvotno obitavalište u dijelu Šibenika, koji se zove Psare, i ušli unutar gradskih zidina, gdje se od 1320. godine nalaze neprekidno sve do danas. Ubrzo su sagradili i veliku crkvu u čast franjevačkih duhovnih velikana sv. Frane i sv. Ante, koja je posvećena 31. svibnja 1423. godine. Ove godine, zbog preklapanja sa svetkovinom Duhova, obljetnica posvete slavila se u ponedjeljak 1. lipnja. Svetu misu predslavio je gvardijan samostana sv. Frane, fra Ivan Bradarić, u koncelebraciji s vikarom samostana, fra Augustinom Kordićem. »Kao najveći duhovni sin grada Šibenika, koji je u svojem djetinjstvu sigurno gledao nastanak ove velebne građevine jest i sv. Nikola Tavelić, prvi hrvatski svetac. Upravo ovaj samostan i crkva sa-

čuvali su i prenijeli kult sv. Nikole Tavelića te su naši biskupi 1970. godine baš tu crkvu proglasili za Hrvatsko nacionalno svetište sv. Nikole Tavelića. Tako će ova crkva uskoro biti mjesto na kojemu će se slaviti jubilej pedesete obljetnice kanonizacije prvoga hrvatskog sveca«, zaključio je gvardijan i rektor fra Ivan.

DOMAĆE PRIPREME ZA ANTUNOVO

Prenosimo neke informacije i obavijesti o tome kako braća raznih naših samostana – unatoč ograničenjima koronavirusa – pripremaju ovogodišnju proslavu Antunova.

SPLIT – Svečevu blagdanu prethodi trodnevni- ca od 10. do 12. lipnja; svete mise u trodnevnicu su u 7.30 i 19.00 sati, a pobožnost sv. Anti započinje u 18.15 sati. Prvoga dana trodnevnice svetu misu u 19.00 sati predslavi fra Josip Ivanović, a u 20.00 sati slijedi »Noć čudesu« – molitveno bdjenje. Drugoga dana trodnevnice je svetkovina Tijelova; toga dana svete mise u Svetom Frani su u 8.00, 10.00 i 11.30 sati, a večernja sveta misa u 19.00 sati slaviti će se na Sustipanu. Poslije mise slijedi Tijelovska procesija. Treći dan svetu misu predslavi fra Damjan Glavaš, a slijedi »Obred preminuća sv. Ante«. – Središnje misno slavlje na Svečev blagdan u 19 sati predslavit će mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj. Mise će biti tijekom cijeloga dana. U 6.00 sati misu predslavi fra Josip Ivanović, u 7.30 fra Martin Jaković, u 9.00 sati fra Ante Bešlić, u 10.30 don Tomislav Čubelić, a u 12 sati don Matko Džaja. U 15.00 sati misu predslavi don Marko Trogrlić, u 16.30 sati don Vjenceslav Kujundžić, u 21 sat fra Hrvoje Relja. Blagoslov djece i ljiljana je u 18 sati. Crkva će biti otvorena od 5.00 sati, a vjernici će tijekom cijeloga dana, po završetku svetih misa, imati priliku pristupiti i što- vati Svečeve relikvije te pristupiti sakramentu svete ispovijedi (od 5.00 do 13.00 i od 15.00 do 22.00).

VINKOVCI – Trodnevnu pripremu, od srijede do petka, predvode vlč. Ante Šiško (srijeda), vlč. Filip Sartić (četvrtak) i opet vlč. Ante Šiško (petak). Na sam blagdan prvu svetu misu služi fra Jere Vujić (5,00 sati), potom fra Martin Dretvić (6,00),

vlč. Patrik Križanac (7,00), p. Ilija Sudar, SAC (8,00), fra Matija Antun Mandić (9,00), mons. Tadija Pranjić (10,30), fra Miljenko Hontić (12,00), vlč. Ladislav Dort (16,00), preč. Stjepan Krekman (17,30) i mons. Ivan Ćurić, pomoćni biskup đakovačko-osječki (19,00). Blagoslov djece i ljljana bit će nakon svetih misa u 12,00 i 18,15. Sveta ispovijed cijelog dana, od 5,00 do 12,30 i od 15,30 do 19,00 sati.

ŠIBENIK – Pretposljednji, dvanaesti utorak duhovne pripreve pred blagdan svetog Ante slavljen je u svečevu šibenskom svetištu u nazočnosti brojnih štovatelja sv. Ante. Svetu misu predslavio je p. Arek Krasicki, koji je nadahnuto i zanosno govorio o sv. Anti kao proslavitelju Duha Svetoga. Za tjedan dana, pobožnost trinaest utoraka u čast sv. Ante zaključit će fra Ante Vučković. Sveta misa bit će u 19 sati, a sat vremena prije toga započinje pobožnost svecu i molitva svete krunice. To je ujedno i vrijeme rezervirano za sakrament svete ispovijedi

i pripreve za svetu misu. U nedjelju, 7. lipnja u 20 sati u dvorištu šibenskog samostana predstavljena je pjesma i video »Timbar vire« u počast sv. Nikoli, a u izvedbi klape »Bunari«.

ZAGREB – Posljednji utorak pred Antunovo euharistijsko slavlje predvodi i propovijeda varaždinski biskup mons. Bože Radoš, a na samo Antunovo, središnje slavlje, u 19,00 sati, predvodi i propovijeda sarajevski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. On se u emisiji »Aktualno«, a u sklopu velikog intervjua na Hrvatskome katoličkom radiju, u subotu 6. lipnja, osvrnuo i na svoj najavljeni posjet i nastup na Svetom Duhu, gdje će predslaviti svečanu euharistiju. U svojem duhovitom stilu, kardinal Puljić je na kraju razgovora izjavio: »Tu su me fratri ulovili da dođem navečer slaviti svetu misu na Svetom Duhu pa sam prihvatio i, ako Bog da, nadam se da će sve biti u redu i da ću stići.« Naglasio je kako ga raduje što može »podijeliti molitvu i poruku nade u tim slavljinama«.

PROSLAVA DANA PROVINCIJE

Dan Provincije ove godine jedinstven je po obilježavanju 1600. godišnjice smrti sv. Jeronima, zaštitnika naše provincije. Prigodnim pismom o. Provincijal je pozvao svu braću na sudjelovanje u ovogodišnjoj svečanoj proslavi sv. Jeronima u Splitu i Solinu 30. rujna 2020. »Split smo odabrali jer tri franjevačke provincije koje se ponose sv. Jeronimom kao svojim zaštitnikom (zadarska, TOR i naša), imaju svoj samostan u Splitu, a željeli smo našeg zaštitnika proslaviti zajedno, makar i samo jednom znakovitom gestom. Stoga smo dogovorili da sve tri provincije proslavu započnemo u svojim matičnim splitskim samostanima prigodnim ručkom i popodnevnim programom u vlastitom aranžmanu, a završimo svečanom svetom misom u Solinu, priključujući se nacionalnoj proslavi sv. Jeronima u organizaciji Splitsko-makarske nadbiskupije, dok Splitsko-dalmatinska županija priređuje i prigodnu civilnu proslavu. Sadržaj naše provincijske proslave obogatit će prigodno objavljivanje spomenice *Svetom Jeronimu posvećeno*, koja prvi puta javnosti predstavlja dijelove inkunabule *Vita epistole de sancto hieronymo ulgare* (Ferrara 1467.), vlasništvo Knjižnice samostana Franjevac konventualaca u Šibeniku (Šibenik RI-4-60). Bogato ilustriranu spomenicu u koloru, na stotinjak stranica opsega, i sjajnom papiru, uredio je i uvodnim naznakama popratio fra Ljudevit A. Maračić, provincijski knjižničar i arhivar.«

Program proslave Dana provincije 2020. 1600. godišnjica smrti sv. Jeronima

- 13.00 Ručak u splitskom samostanu sv. Franje
- 15.00 Predstavljanje knjige *Svetom Jeronimu posvećeno*
- 16.00 Kava
- 18.00 Svečana misa u Solinu. koju predslavi kardinal Jose Tolentino de Mendonca, vatikanski bibliotekar i knjižničar
- 20.00 Svečana večera u konobi »River« u Solinu

naši mladi

SKORI SUSRET MINISTRANATA

Fra Josip Ivanović je, kao odgovoran za organizaciju susreta ministranata naše Provincije, braći u Provinciji razaslao poziv s vrlo ukusno pripremljenim i predstavljenim programom ovogodišnjeg susreta naših ministranata, 25. travnja u Zagrebu. Izdajamo samo njegov ohrabrujući poziv i sadržajni poticaj (makar do susreta kasnije ipak nije došlo, uslijed teškoća s putovanjem i sastajanjem u vrijeme pandemije koronavirusa):

Dragi voditelji ministranata, dragi ministranti!

Pred vama se nalazi priručnik s građom za natjecanje za ovogodišnji susret ministranata naše Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, koji će se održati u Župi Sv. Antuna Padovanskoga pri samostanu Svetoga Duha u Zagrebu dana 25. travnja 2020. godine. Ovogodišnja tema ministrantskoga natjecanja jesu dani Vazmenoga trodnevlja i hrvatski svetcu, blaženici i Božji ugodnici te povijest samostana Svetoga Duha i Župe sv. Antuna Padovanskoga. Kroz kateheze i ministrantske susrete tijekom korizme moći ćete upoznati ljepotu Vazmenoga trodnevlja i slavlja, kojima Crkva slavi središnje događaje Kristova života i spasenja koje nam je darovao. To ćete živo doživjeti slaveći ovogodišnje Vazmeno trodnevlje i svetkovinu Gospodnjega uskrsnuća.

Pred vama se nalaze pitanja s odgovorima i tekst. U samome natjecanju pitanja će biti: izbaci uljeza, poveži, nadopiši, zaokruži točan odgovor ili tvrdnju, nacrtaj, prepoznaj itd. U samome natjecanju mogu sudjelovati svi ministranti koji su se za nj pripremali. Osnovnoškolci sudjeluju kao četveročlana skupina ispunjavajući ispit pojedinačno, a srednjoškolci se natječu pojedinačno.

Zahvaljujem braći i ministrantima koji su pripomogli u osmišljavanju ovogodišnje građe. Samo zajedničkim radom napredujemo!

Dragi prijatelji! Neka nam ovi materijali pomognu u međusobnom upoznavanju i neka nas približe otajstvu koje slavimo. Na tome putu neka nas prati zagovor Blažene Djevice Marije i svih Božjih ugodnika.

fra Josip Ivanović

II. ANTUNOVSKI HOD MLADIH

Drugu godinu zaredom organiziramo Antunovski hod mladih, a ove godine će se održati 6. lipnja. Okupit ćemo se u župi i svetištu sv. Antuna u Sesevetskim selima, gdje ćemo započeti svetom misom u 15 sati, koju će animirati »Amorose«, slavljenički tim Evangelizacijske zajednice sv. Maksimilijana Kolbea. Nakon toga će mladi krenuti pješice prema drugom svetištu sv. Antuna, onome na Svetom Duhu, a na putu će posjetiti franjevački samostan u Dubravi. Središnji događaj bit će svakako evangelizacija na Trgu bana Jelačića, a predvodit će je naša Evangelizacijska zajednica. U pripremama već nekoliko mjeseci spremaju ples, igrokaz i ostali program koji je i prošle godine okupio mnoštvo ljudi, posebno mladih. Na kraju, uputit ćemo se prema Svetom Duhu, gdje ćemo hod završiti euharistijskim klanjanjem, čašćenjem relikvija svetog Antuna i slavljenjem uz Petra Buljana i »Amorose«, te zajedničkim druženjem. (Fra Stjepan Brčina u najavi za medije)

Ovogodišnji Antunovski hod mladih započeo je misom u svetištu sv. Antuna Padovanskog u Sesevetskim Selima, koju je animirao slavljenički tim Evangelizacijske zajednice sv. Maksimilijana Kolbea, »Amorose«. U propovijedi vlč. Antun Sente stariji, župnik u Sesevetskim Selima, mladima je poručio kako na poseban način povezuju istok i zapad grada Zagreba. Na ovogodišnjem Antunovskom hodu mladih, koji je održan u subotu, 6. lipnja, u organizaciji Centra za promociju duhovnih zvanja franjevaca konventualaca pod vodstvom fra

Stjepana Brčine i uz suradnju dviju župa sv. Antuna sudjelovalo je 1.200 mladih. (Prema informacijama s HKR-a na njihovu Facebooku susret ovih mladih na Trgu bana Jelačića gledalo je oko 130.000 pratitelja!)

»Želim vam da hod bude uspješan, da doživite zajedništvo s Bogom i jedni s drugima. Hod podrazumijeva kretanje. Kako bismo hodali, moramo napustiti jedno mjesto kako bismo došli do drugoga. To ćemo danas napraviti kada ćemo napustiti ovo svetište u Sesevskim Selima i zaputiti se na Sveti Duh. Tako je često i u našim životima. Moramo napustiti sebične navike i ugone koje nas vežu za ovaj život kako bismo dosegli visine u kojima nas očekuje Bog. Tim činom postajemo bolji prema obitelji, prijateljima i kolegama. Kada hodamo, moramo podnijeti/prinijeti i žrtvu. Tako i vi danas podnosite i prinosite žrtvu uz hod, sunce, bolne noge i druge stvari koje već sutra neće više igrati ulogu. Sve ćete to napraviti kako biste navečer proslavili ovaj događaj koji će obilježiti Zagreb. Ovaj milosni trenutak ne možete ponoviti jer će već sljedeće godine sve biti drugačije, zato nemojte propuštati milosti u svojim životima.«

Nakon mise mladi su krenuli pješice prema drugom svetištu sv. Antuna, onome na Svetom Duhu, a na putu su posjetili hercegovački franjevački samostan u Dubravi. Središnji događaj bio je evangelizacija na Trgu bana Jelačića, a predvodila ga je plesna skupina Evangelizacijske zajednice. Hod je završen dolaskom na Sveti Duh, gdje je bilo organizirano euharistijsko klanjanje, čašćenje relikvija svetog Antuna i slavljenje uz Petra Buljana i Amorose, a druženje uz okrepu nastavilo se potom još dugo pod vedrim nebom, jer je vrijeme bilo vrlo pogodno.

ODRŽANI DANI OTVORENIH VRATA KLERIKATA

Posljednjega svibanjskog vikenda (29.-31. svibnja 2020.) održani su Dani otvorenih vrata klerikata. To su dani koji služe za pomoć mladima koji razmišljaju o duhovnom pozivu, žele se po-

bliže upoznati s franjevačkim načinom života ili se povući nekoliko dana u osamu s Gospodinom. Okupili smo se u petak u 16h sati te započeli kratkim uvodom u program koji je organizirao i vodio fra Stjepan Brčina, magistar postulanata i klerika, i predstavljajući mladiće koji su došli. Fra Franjo je upoznao mladiće s franjevaštvom i Hrvatskom provincijom svetog Jeronima franjevaca konventualaca, a Sandi i Franko predstavili su prvu godinu postulare, uz kratak video, nakon toga slavili smo svetu misu u klerikatskoj kapelici sv. Josipa Kupertinskoga. Misu je predslavio provincijal fra Josip Blažević, koji je u nagovoru naglasio duhovnu stvarnost, a što se provlačilo kroz sva tri dana. Prvo svjedočanstvo poziva imao je nakon večere fra Ivan Marija Lotar, te smo potom ostali na kratkom druženju. U subotu smo dan započeli molitvom časoslova te nakon doručka slavili svetu misu koju je predslavio fra Vladimir Vidović, na kojoj je u propovijedi također svjedočio o svom pozivu. Poslije Srednjeg časa, uslijedio je ručak, vrijeme iza ručka iskorišteno je za sport i druženje. Klerikatska kapelica uvijek je ostala otvorena tako da su se mladići mogli povući u osamu s Gospodinom. Nakon zajedničke kave, obišli smo samostan, pučku kuhinju, Veritas, crkvu sv. Antuna Padovanskog te kapelicu Svetog Duha. Fra Stjepan Brčina imao je meditaciju na molitvu svetog Franje Asiškog te je govorio i o poteškoćama pri odabiru poziva. Zajednički smo izmolili krunicu u šetnji na samostanskom okružju.

Kako su u nedjelju bili i Duhovi, a naši fratri godinama organiziraju Duhovsko bdijenje, tako je bilo i ove godine s mladima u crkvi, a bdijenje su vodili fra Stjepan Brčina i fra Ivan Marija Lotar, animirao ga je glazbeni sastav »Amorose«, koje i inače animiraju Duhovno-duhovite večeri. U subotu je također svjedočio postulant Sandi, a u nedjelju postulant Bruno. Svjedočanstva su bila jako korisna zato što pomažu u konkretnim životnim situacijama te se odgovorilo na brojna pitanja mladića. Na Duhove sudjelovali smo uz svečanu asistenciju na župskoj misi u 10:30 s narodom u crkvi. Tom su prigodom svi ministrirali. Nakon ručka i podijeljenih dojmova službeno su završeni Dani. Mladići su došli iz raznih dijelova Hrvatske (Zagreb, Sesvete, Gračac, Sveta Nedjelja, Križevci, Sisak, Livno, Bjelovar i Vinkovci), a bilo ih je četrnaest. Obogaćujuće iskustvo provedeno je sa svim

sudionicima uz puno smijeha te zajednički provedenih trenutaka. Sve njih preporučujemo u vaše molitve. (*Franko Gečević*)

REĐENJE I MLADA MISA FRA ANTUNA RADOVANIĆA

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s pomoćnim biskupima zagrebačkim mons. Ivanom Šaškom i mons. Mijom Gorskim, redovničkim poglavarima, rektorom i poglavarima Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa te mnogobrojnim svećenicima, podijelio je u subotu 20. lipnja na euharistijskom slavlju u Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici, sveti red prezbiterata dvadesetorici đakona. Među njima bio je i naš subrat fra Antun Radovanić. Uz o. Provincijala u slavlju ređenja sudjelovalo je i više braće iz cijele Provincije.

U nedjelju, 28. lipnja o. g., u župnoj crkvi u Vukovini, fra Antun Radovanić, naš ovogodišnji novozaređeni prezbiter, proslavio je svečano svoju mladu misu. U prisutnosti uže rodbine, lijepog broja redovničke subraće i naših postulanata te mnoštvo naroda, mladu misu je moderirao fra Josip Ivanović iz Splita, a propovijedao fra Tomislav Glavnik, gvardijan zagrebačkog samostana Svetoga Duha. Nakon završnoga obreda mise i mladomisničkog blagoslova fra Antuna Radovanića, slavlje se nastavilo za bratskim stolom u njegovu rodnom mjestu Mraclinu, gdje je priređen ručak za sve uzvanike, da bi se potom druženje nastavilo uz pjesmu i svirku.

Prethodno, u srijedu, 10. lipnja o. g. uz skromnu svečanost prilagođenoj vremenu pandemije virusa, u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu Zagrebačke nadbiskupije ovogodišnjim polaznicima Đakonske pastoralne godine podijeljena je diploma o stečenoj svećeničkoj spremi. Među slavljenicima bio je i naš tada još samo đakon, *fra Antun Radovanić*. Njegovo prezbiterско ređenje bilo je u subotu, 20. lipnja o. g. u marijanskom svetištu Marije Bistrice, uz sudjelovanje dosta braće naše Provincije. Nekoliko dana kasnije fra Antun je do-

bio i službenu kanonsku dozvolu za ispovijedanje i propovijedanje.

NAŠI MLADI OVOG LJETA

Postulanti i bogoslovi polako su priveli kraju još jednu akademsku godinu. Nakon polaganja ispita, upisa na fakultet i polaganja državne mature pred njima je bio opušteniji dio godine. Naši odgajanci proveli su ljeto jednim dijelom doma, a drugim dijelom na učenju jezika ili u pastoralnom iskustvu. U Asizu je naš postulant *Ante Koudela* bio na intenzivnom tečaju talijanskog jezika, nakon čega je početkom kolovoza započeo novicijat. Naša druga dva postulanta, *Sandi Aščić* i *Franko Gečević*, nakon upisa na fakultet i godišnjeg odmora otišla su u Padovu, gdje su učili talijanski jezik sve do početka rujna. Postulant *Bruno Zebić* ovo ljeto će provesti kod kuće.

Naši novaci, *fra Erik* i *fra Mateo*, 29. kolovoza završavaju novicijat, polažu privremene zavjete, vraćaju se u Provinciju, nakon čega idu na odmor.

Ovogodišnji kandidati za doživotne zavjete, *fra Zvonimir Pervan* i *fra Matej Milić*, srpanj su proveli doma, a u kolovozu sudjelovali na pripremama za doživotne zavjete, koje je ove godine za sve muške franjevačke zajednice organizirala naša Provincija. Bogoslov *fra Franjo Čolakovac* trenutno se nalazi na godišnjem odmoru, a kolovoz je trebao provesti u Lurdu na pastoralnom iskustvu, ali zbog pogoršane situacije s koronavirusom do toga nije došlo.

Nakon odmora i učenja jezika naši odgajanci su se u rujnu vratili u Zagreb spremajući se za novu akademsku godinu.

DVA NOVA POSTULANTA

Potkraj srpnja ove godine o. Provincijal je službeno prihvatio molbe dvojice kandidata da budu primljena u postulaturu. To su: *Josip Bulat*, rođen 21. travnja 1979. u Sisku, diplomirao teologiju i stekao naslov bakalaura u teologiji, višegodišnji vjeroučitelj u Sisku, i *Antonio Knezović*, rođen 1.

prosinca 1997. u Zagrebu, završio glazbenu školu Pavla Markovca u Zagrebu i stekao naslov glazbenoga gitarista. O. Provincijal im je, u dogovoru s odgovornima u odgoju, uskoro odredio vrijeme početka prve godine postulature u Cresu, a dotad su se nalazili kod kuće.

POČETAK NOVICIJATA U ASIZU

Dana 1. kolovoza 2020., na dan otvaranja Asiškog oprosta, naš novak *fra Ante Koudela*, obukao je u Asizu habit i ušao u novicijat. Uz našeg odgajnika još je deset drugih (iz Italije, Francuske i Kine). Činom oblačenja fra Ante je službeno započeo svoj hod u gradu svetoga Franje. Obred oblačenja, kao i molitvu Večernje, predvodio je kustos asiške bazilike sv. Franje fra Mauro Gambetti. Našeg novaka fra Antu obukao je slovenski subrat fra Janez Šamperl. Također su bila prisutna i dvojica sadašnjih novaka, fra Erik i fra Mateo, te dvojica postulanata, Sandi i Franko, pristigla iz Padove, a koji se tamo nalaze na tečaju talijanskog jezika. Fra Mauro Gambetti izrekao je kratku homiliju, osvrćući se na antifone psalama iz molitve Večernje. Poručio je novacima da budu hrabri i radosni jer s nama je dobri Bog koji nam oprašta i ozdravlja nas, Gospodin je naša utvrda. »Svi će narodi doći i klanjati se pred tobom, Gospodine«, kaže treća antifona. Neka dobri Bog blagoslovi fra Antu i njegov put novicijata, a mi ćemo ga svakako uključiti u svoju svakodnevnu molitvu.

PRIPREME ZA SVEČANE ZAVJETE

U subotu 1. kolovoza u samostanu sv. Frane u Cresu 25 franjevačkih bogoslova započelo je četverotjedni program pripreme za svečane zavjete. Susret je započeo molitvom i zajedničkim objedom, te je tom prilikom mjesni gvardijan fra Vitomir Glavaš uputio riječ dobrodošlice svim fratrima. Ovogodišnji domaćin četverotjednih priprema bila je Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevaca konventualaca, koja je organizirala dvotjedni boravak

bogoslova u drevnom franjevačkom samostanu u Cresu, potom tjedan dana u samostanu Svetoga Duha u Zagrebu i kao vrhunac priprema posljednji tjedan bile su duhovne vježbe u marijanskom svetištu Krasno na Velebitu.

Većina sudionika dolazila je iz raznih franjevačkih provincija s područja Hrvatske i Bosne i Hercegovine, a ove godine trebao im se pridružiti i jedan subrat iz Slovenije te dvojica braće iz Konga koji posljednje dvije godine borave u Splitu gdje studiraju teologiju. U svemu ih je bilo 25. Koordinator cjelokupnog programa priprema bio je fra Stjepan Brčina, magistar bogoslova na Svetom Duhu u Zagrebu i promicatelj za duhovna zvanja, a ulogu predavača imali su stručnjaci koji pokrivaju različita tematska područja. Naime, polaznici su tijekom predviđenog vremena produbili spoznaje o naravnoj, psihološkoj i duhovnoj dimenziji zavjeta te na osobit način obnovili franjevački pogled na redovničko zavjetovanje. Osim predviđenih predavanja mladići su upoznali povijest, ljepote i život raznih mjesta koje su posjetili te neizostavno proveli vrijeme u bratskom zajedništvu i druženju, tom važnom elementu franjevačkog života i identiteta.

Ovim putem se Uprava Provincije posebno zahvaljuje gvardijanima ova dva samostana (Cresa i Zagreba) koji su prihvatili ugostiti toliki broj fratarra, ovim putem se zahvaljuje i svim našim fratrima koji su prihvatili održati neko od predviđenih predavanja. Voditelj duhovnih vježbi posljednji tjedan dana bio je naš misionar iz Danske fra Tomislav Cvetko. Kao organizator ovih priprema, fra Stjepan Brčina, magister postulanata i bogoslova, kao i provincijski promicatelj duhovnih zvanja, zajedno s ovom mladom subračom preporuča uspjeh ovih priprema u molitve cjelokupne provincijske zajednice.

Domaći mediji posebnu su pažnju posvetili volontiranju ove skupine mladih franjevaca raznih provincija u našoj Pučkoj kuhinji na Svetom Duhu, gdje su 18. kolovoza dijelili hranu korisnicima Pučke kuhinje na Svetom Duhu i s njima se držali u razgovoru. Fra Stjepan Brčina je tom prigodom za Hrvatski katolički radio izjavio: »Ovdje su dvadesetpetorica franjevačkih bogoslova koji se spremaju za doživotne ili svečane zavjete. U sklopu tih priprema tu su franjevci iz sveukupne franjevačke obitelji iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske,

ali i dvojica fratarata iz Konga. Ta priprema ili, kako neki redovnici kažu, drugi novicijat, sastoji se od četiri intenzivna tjedna formacije. Dva smo tjedna već proveli na Cresu, treći tjedan smo ovdje u Zagrebu i završavamo s duhovnim vježbama. Priprema se sastoji od svih franjevačkih tema, obrađivanja naših zavjeta, pastoralnih tema, ali uključen je i ovaj karitativni dio. Poznato je da sve franjevačke obitelji manje-više imaju barem jednu pučku kuhinju ili Kruh sv. Antuna, tako da ove mlade bogoslove želimo spremati da kroz formaciju dobiju i taj osjećaj za najpotrebnije.«

»USPON NA GORU LA VERNA«

Pod motom »Uspón na goru La Verna« fra Josip Blažević održao je dva turnusa franjevačkih duhovnih vježbi (7.-14. VII. i 28. VII.-5.VIII.) za mlade u creskom Domu »Placido Cortese«. U svakoj grupi više mladih kroz tjedan dana, uz kateheze, molitvu, kupanje u moru i igru, imali su prigodu upoznati trostruki put sv. Bonaventure – put čišćenja, put prosvjetljenja, put sjedinjenja – a slavljenje mise na San Salvaduru (iskustveni »uspon na goru La Verna!«) i druge animacije, bila je prigoda da prodube svoju vjeru, otkriju franjevačku karizmu te da se upoznaju s osnovama služenja Biblijom.

Tema ovih susreta bio je duhovni put u školi franjevačkoga crkvenog naučitelja i učitelja duhovnog života, sv. Bonaventure. Program je započeo ručkom 28. srpnja a završio 5. kolovoza 2020. s ručkom. Sudjelovalo je u prvoj grupi dvadesetak, a u drugoj četrdesetak mladih iz raznih područja Hrvatske, koji su dopodne imali ispunjeno katehezama i molitvenim sadržajima, popodne slobodno za kupanje u moru ili sabranost, a večer molitveno ili uz film. U programu je bio i uspon na Goru La Verna (San Salvador), krenuli su ujutro u 4.30 i na otvorenome slavili misu. Porcijunkulu su dočekali u cjelonoćnom bdijenju u crkvi, ostale dane vježbali su se u umijeću čitanja i razumijevanja »Knjige prirode« uz pomoć Svetoga pisma, što je omiljena Bonaventurina postavka. »Čast mi je sresti ovoliko mladih ljudi koji mole krunicu«, riječi su jedne prolaznice koja je u rane jutarnje sate sreća kako se spuštaju s gore San Salvador moleći krunicu.

Bilo je to predivno iskustvo, najprije zajedništva dragih mladih ljudi koji ljube Isusa i Mariju, a potom dana zajedno provedenih u creskom franjevačkom ljetnom kampu pod nazivom »Uspón na goru La Verna«, od međusobne izmjene iskustava, preko rada i kateheza, pa sve do noćnih adoracija i krunica, križnog puta i kontemplacije po uputama sv. Bonaventure. U dva termina kroz 8. i 9. mjesec kamp je prošlo 70-tak sudionika pod vodstvom fra Josipa Blaževića. Nekoliko svjedočanstava sudionika i mnoštvo slika ohrabruju da mladi znaju prepoznati i cijeniti autentična duhovna iskustva, ako su im prenesena na njima razumljivom jeziku.

▪ Nikada još nisam bila na tom tipu ljetnog odmora i iznimno sam zadovoljna. Upoznala sam mnogo mladih koji svjedoče svoju vjeru i istinski ju žive. Oni su me potaknuli da i ja još hrabrije i s većom ljubavlju živim za Krista. Donijela sam bitne odluke za svoj život koje će me potaknuti da budem bolja osoba i da vidim u svakom čovjeku Isusa. Jako mi se svidjela franjevačka duhovnost. Naučila sam mnogo novih stvari o vjeri. Primijetila sam u ovom kratkom vremenu značajan duhovni napredak na čemu sam neizrecivo zahvalna voditelju fra Josipu Blaževiću. Iako sam se predomišljala oko odlaska na Cres sada sam sretna i svakom bih ga preporučila.

▪ Ljetni kamp »Uspón na goru La Verna« bio je jako lijepo organiziran, sadržajan. Vladala je dobra atmosfera i zajedništvo među ljudima koji su bili povezani molitvom, čitanjem Biblije i razmatranjem. Upoznala sam puno dobronamjernih i iskrenih ljudi različitih interesa, ali s istim ciljem. Najviše mi se dojmilo klanjanje, misa i animiranje. Bilo je zanimljivo vidjeti dečke koji se ne bune plesati. Hodočašćenje na goru San Salvador bilo mi je doista posebno i cijelo je vrijeme vladao mir. Iako nisam »tip od glume« jako su mi se svidjeli igrokazi i talenti pojedinaca. Kateheze koje je vodio fra Josip bile su jako poučne i zanimljive. Najteže od svega bila mi je kontemplacija koja je bila zahtjevna i koncentracija je bila nužna...

▪ Jedno od najljepših životnih iskustava bio mi je ovaj kamp. Samostan i prostor su predivni, kao i sam grad Cres. Kateheze su bile odlične i lijepo objašnjene. (...) Klanjanje je ostavilo snažan dojam na sve i noćno bdijenje dalo još veću dostojanstvenost. Hvala Martini na prelijepim pjesmama i organiziranju lijepih događaja. Posebna hvala fra

Josipu koji je fenomenalan predavač i otvoren je prema svim našim potrebama. Odnosio se prema nama kao prema svojoj djeci. Oduševljen sam kampom i dolazim slijedeće godine. Hvala svima!

- Ludo i nezaboravno. Baš kakav je bio i sv. Franjo! Eto tako bih ja opisala ovih predivnih desetak dana duhovne i tjelesne obnove. Toliko predivnih i kvalitetnih ljudi i neprocjenjivih uspomena nosim odavde sa sobom. To se treba doživjeti! Sv. Franjo je rekao »Propovijedajte, ako je potrebno i riječima.« Ovaj kamp me toliko toga naučio i zato s ovog izvora svjetlosti i mira odlazim radosna u svijet donositi i drugima barem dio te zarazne radosti. Ne zbogom, nego doviđenja, do nekog drugog susreta!

- Kamp na Cresu bio je definitivno najbolje proveden ljetni odmor koji sam mogao zamisliti. Potpuno sam se odmaknuo od svoje svakodnevne i uspio istinski odmoriti. Posebno me se dojmilo klanjanje pred Presvetim i uspon na goru San Salvador. U tim sam trenucima doista napunio duhovne baterije do sljedećeg ljeta. Posebno me iznenadilo zajedništvo koje se stvorilo među sudionicima kampa. Iako smo svi toliko različiti, opet smo bili poput jedne obitelji. Tijekom kampa je bilo jako puno trenutaka za zabavu i druženje. Stečena poznanstva ću čuvati i nakon kampa. Hvala!

- Kamp na Cresu je bio pravi odmor za dušu i tijelo

A jako dobro bilo je i svako jelo.

Družili smo se s najboljim prijateljem uz cjelonoćno klanjanje

Danju smo pjevali i plesali, Boga uzdizali uz slavljenje.

Najljepše je bilo kada smo se u ranu zoru penjali na goru

I kada smo se kasno navečer kupali u moru.

Kroz sva predavanja došli smo do cilja i naučili što je kontemplacija

Za napredak u duhovnom životu prekrasna garancija.

Kamp uz franjevce konventualce preporučujem svima

Upoznat ćete Boga i ljude s kojima se družiti milina.

Svaka riječ fra Josipa bila je na izgradnju našeg humora, intelekta i duha

I svi se vraćamo kućama s osmjesima od uha do uha.

VINKOVAČKI FRAMAŠI U CRESU

Uz gore opisane franjevačke duhovne vježbe na Cresu, vrijedi svakako izvijestiti i o duhovnim vježbama Frame iz Vinkovaca, također na Cresu i u istim prostorijama našega centra. Tema je bila: »Rasti u franjevačkoj zrelosti – ljudskoj odgovornosti pred životom.« Program se sastojao od kateheza, nagovora, euharistijskih klanjanja, svjedočanstava, hodočašćenja na San Salvador, kupanja, izleta itd. Grupa Frame brojila je 21 člana, zajedno s duhovnim asistentom i gvardijanom samostana sv. Ante u Vinkovcima, fra Miljenkom Hontićem. Trajale su od 15. do 22. srpnja o. g. Čini nam se da je to jedina skupina Frame u našoj Provinciji koja je ovog ljeta imala ovakav program. I to bi mogao i trebao biti poticaj drugima, bar idućih godina...

Poziv na svečane zavjete

Nakon jednomjesečnih priprema za svečane zavjete, bliži se 4. listopada, svetkovina sv. Franje, koja je već tradicionalno kod nas uvriježena kao dan polaganja svećanih zavjeta. Zahvalni Gospodinu za dar života u našem franjevačkom Redu, radosna i otvorena srca vas pozivamo na svetu misu i obred svečanog zavjetovanja, koje će se održati u crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu u Zagrebu. Euharistijsko slavlje i sam obred koje predvodi o. Provincijal, fra Josip Blažević, započinje u 19 sati, a potom će uslijediti večera u Dvorani sv. Franje. Budući da se radi o nedjelji i o svetkovini sv. Franje, koja se svečano slavi u našim samostanima i crkvama, svjesni smo brojnih vaših obveza te stoga razumijemo i vaš mogući izostanak. Ipak, to nije prepreka da izreknete Gospodinu za nas svoje molitve, osobno ili sa zajednicom vjernika koja će se taj dan okupiti u crkvama u kojima djelujete.

One pak, koji namjeravaju sudjelovati, molimo da nam pravovremeno najave svoj dolazak, kako bismo mogli organizirati smještaj.

fra Matej Milić i fra Zvonimir Pervan

uz pandemiju koronavirusa

KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA

PRIOPĆENJE

Draga posvećena braćo i sestre,

Gospodin nas poziva da ovogodišnju korizmu iskusimo na vrlo osobit način, na način koji nitko nije mogao zamisliti ili naslutiti, a koji zahtijeva od svih nas da svakodnevno donosimo radikalne promjene u svom načinu življenja. Obično se tijekom korizme organiziraju mnoge dobrotvorne i molitvene inicijative kako bismo se obnovljenim i pročišćenim duhom pripremili za Vazmene blagdane, dok u našim zajednicama trenuci slavljenja i okupljanja postaju sve češći. I ove smo godine pozvani živjeti jakom vjerom, jednakim intenzitetom kao i do sada, ali na sasvim drugačije načine.

Najučinkovitije svjedočanstvo koje u ovim trenucima možemo dati jest prije svega mirna i predana poslušnost onomu što od nas zahtijevaju predstavnici vlasti kako na državnoj tako i na crkvenoj razini; budimo poslušni u svemu onomu čime se želi zaštititi naše zdravlje, i kao pojedincima i kao zajednici. Milosrđe i zahvalnost obvezuju nas da, pojedinačno i zajednički, pojačamo svoju neprestanu molitvu za sve one koji nam pomažu u prevladavanju ovih teških trenutaka. Za sve one koji nude svoju dragocjenu pomoć u ovoj nesreći: predstavnici vlasti, zdravstveni djelatnici, volonteri civilne zaštite i oružanih snaga... trebamo moliti i prinositi žrtve! Nemojmo propustiti dragocjeni doprinos koji svatko od nas može dati kroz ustrajnu molitvu.

Pritom najprije mislimo na sve kontemplativne zajednice koje teže biti opipljiv znak stalne i pouzdane molitve za cijelo čovječanstvo. Također mislimo na mnoge starije sestre i braću koji svakodnevnom molitvom prate službu onih koji su aktivni u raznim oblicima djelatnog apostolata, kako bi pružili ruku svakom bratu i sestri u potre-

bi. Ovih dana, s još većim zamahom, pojačajte svoj dragocjeni i nezamjenjivi molitveni apostolat, sa sigurnošću da Gospodin neće odgoditi svoj odgovor i da će svojim beskrajnim milosrđem otjerati ovaj teški bič.

Prikažimo Gospodinu veliku žrtvu nemogućnosti slavljenja svete mise i sudjelovanja u euharistijskom stolu, sjedinimo tu žrtvu sa svima onima koji inače, zbog malog broja svećenika, nemaju milost svakodnevno sudjelovati u svetoj misnoj žrtvi. Tko god je u mogućnosti, neka ne propusti konkretne znakove ljubavi prema bližnjemu, uvijek u skladu s naputcima danim od strane državnih i crkvenih autoriteta, i u potpunoj vjernosti karizmi redovničke zajednice. Kako smo činili u svim povijesnim razdobljima, pa i u nedavnoj prošlosti, dijelimo patnje, bojazni i strahove, ali sa čvrstim pouzdanjem kako Gospodnji odgovor neće zakašniti i da ćemo uskoro moći u znak zahvalnosti zapjevati svečani *Te Deum*.

Sveti otac Franjo htio nas je upravo jučer, na svom hodočašću pred ikonom *Salus Populi Romani* i raspelom, koji su spasili Rim od kuge, podsjetiti da su sredstva koja su nam dostupna u borbi protiv nesreća i katastrofa, u ovom vremenu visoko razvijene tehnologije, ista sredstva kakva su koristili i naši predšasnici. Molitva, žrtva, pokora, post i milosrđe: moćna oruđa kojima je iz Presvetog Srca Isusova moguće zadobiti milost potpunog ozdravljenja od kobne bolesti.

Drage sestre i braćo, uz pomoć modernih sredstava komunikacije imamo mogućnost sudjelovati u proslavama i događajima koji nas oblikuju, imamo mogućnost osjećati se manje sami i izolirani i moguće nam je učiniti da naš glas dopre do najudaljenijih zajednica. Budimo znak nade i povjerenja i dok ovih dana proživljavamo tjeskobu i bojazan. Budite uvjereni da, učinimo li sa svoje strane najbolje što možemo, možemo doprinijeti ljudskoj zajednici da izađe iz sadašnje tame. Prihvatimo s oduševljenjem Papin poziv i povjerimo se s punim pouzdanjem dragoj Majci božanske ljubavi. Izgovarajmo Papinu molitvu svaki dan, ujutro i nave-

čer. »Ti, po kojoj je došlo spasenje roda ljudskoga, znaš što nam je potrebno. Vjerujemo da ćeš nam, kao što si učinila u Kani Galilejskoj, vratiti radost nakon ovih trenutaka kušnje.«

Draga nebeska Majko, pomози nam da ove teške dane proživljavamo s nadom, s obnovljenim zajedništvom, s istinskim duhom poslušnosti onomu što se traži od nas, sa sigurnošću da će nakon ovog iskušenja nastupiti blaženi čas slavnog Uskrsnuća.

Sve vas pozdravljam s ljubavlju i velikim poštovanjem, u nadi da će svjetlo i ljubav koja dolazi od Gospodinova pashalnog otajstva prožeti cijeli vaš život.

Vatikan, 16. ožujka 2020.

*Joao Braz de Aviz,
prefekt Kongregacije*

PORUKA NAŠEGA GENERALNOG MINISTRA

Na svetkovinu sv. Josipa, 19. ožujka o. g., generalni ministar Reda franjevaca konventualaca, fra Carlos A. Trovarelli, obratio se prigodnim pismom (br. 281/2020) i kratkom porukom braći svega Reda. Prenosimo u cijelosti ovu kratku, ali i sadržajnu poruku:

Predraga braćo,

S ovih nekoliko riječi dolazim svakome od vas uz bratski pozdrav i s jednim jednostavnim prijedlogom, punim značenja.

Ovih dana sve se više širi ne samo uzbuna, već i konkretna opasnost virusne zaraze, koju zbog svoga brzog širenja u preko 150 zemalja već treba smatrati pandemijom. Nitko od nas nije izuzet iz mogućnosti biti zaražen, pa se u svakom slučaju i kao Red osjećamo bliski svima onima koji su pogođeni širenjem ovog virusa i posljedicama koje sa sobom donosi.

Različite civilne i crkvene vlasti objavile su mnoge preporuke i naputke. Iz poštovanja prema samima sebi kao i prema ostalima, tražim od svih

nas najvišu razboritost i posluš s obzirom na sve službene odredbe.

Uz to, preko virtualnih mreža pristižu bezbrojna razmišljanja o ovoj osobitoj situaciji. Sadašnje je vrijeme vrlo pogodno za svakoga od nas i sve naše zajednice da, očima vjere i naših karizmatskih načela, produbi ne samo sadašnje stanje, već i konačni, nadzemaljski smisao postojanja. To je vrijeme razmatranja.

Na tu nakanu pozivam sav Red osobito da prihvati post u utorak, sljedećega 24. ožujka, na uočnicu svetkovine Navještenja Gospodnjega. Taj jednostavni izričaj treba biti znak naše zauzetosti u molitvi za potrebe čovječanstva i, istovremeno, izraz povjerenja koje polažemo u Boga, Gospodina života i povijesti. Mi smo jedna jedinstvena obitelj i međusobno i s ostalim svijetom. Živimo u svijetu u kojemu je sve povezano, i u toj stvarnosti želimo prikazati svoju molitvu, svoju odanost i svoju ljubaznu blizinu.

Molim na poseban način ministre, kustose i gvardijane da se s ljubavlju i odgovornošću brinu oko zdravlja subraće i svih onih s kojima dijele aktivnosti. Molim uz to da ohrabrite i – nadasve – promičete pothvate veće molitve i solidarnosti, ne zaboravljajući one koji već trpe od tolikih drugih zala i isključenosti. To je vrijeme da budemo solidarni i sa svojim stilom života.

Ostajemo jaki u nadi i – kao franjevci – iskreno zauzeti za ovaj svijet!

Gospodin vam dao mir!

*fra Carlos A. Trovarelli,
generalni ministar*

MOLITVA SV. KORONI

O, Sveta Korono, mučenice i zagovornice pred Bogom, moli za nas i zaštititi nas u ovoj dolini suza

od nevidljivih sila mraka koje po cijelom svijetu

siju smrt pod tvojim svetim imenom.

O, Sveta Korono, svjetlosnim prstenom tvog imena opasano je Sunce, pokreni taj krug svjetlosti da nas rasvijetli u našim dušama, a posebno zaštititi i naša tijela od bolesti opakog koronavirusa.

Neka pred Bogom, Tvojom molitvom, nevidljive sile zla budu poražene od te silne Božje svjetlosti.

O, Sveta Korono, zaštitnice od svih mogućih epidemija, već dvije tisuće godina Ti zaustavljaš te opake bolesti, pomogni nam i danas u našoj teškoj kušnji.

O Sveta Korono, skini obruče zla koji su sa svih strana zlokobno opasali cijeli svijet, i ponovno uz Božju pomoć, opaši cijelo čovječanstvo presjajnim prstenom Božje mudrosti.

O, Svetice Korono, narod te se sjeća u velikim nevoljama, pomози nam svojim zagovorom pred Bogom, da od sve Božje djece ukloni opaku smrtnu opasnost koja se nad sve nas nadvila.

Kako danas, tako i u vijeke vjekova.

Corona Christi
Zagreb, 17. 3. 2020.

Napomena:

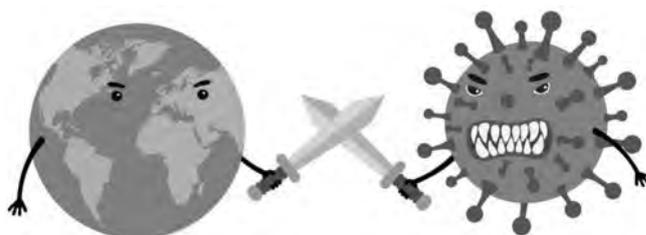
Sveta Corona (Korona) je kršćanska mučenica. Rođena je oko 160. godine u Egiptu, a zbog vjernosti vjeri umorena je u Siriji. Zaštitnica je od epidemije, a po njoj je austrijski novac kruna dobio ime jer se štuje i kao zaštitnica novca i blagajnika.

SVEOPĆI POZIV VJERNICIMA ŠIROM SVIJETA

Papinsko vijeće za međureligijski dijalog objavilo je prilagođeni tekst poziva Visokog odbora za ljudsko bratstvo na obilježavanje Dana molitve, posta i djela ljubavi u četvrtak 14. svibnja.

»Dragi prijatelji vjernici i braćo i sestre u čovječstvu, naš se svijet nalazi pred velikom opasnošću koja prijete životima milijuna ljudi zbog širenja pandemije koronavirusa (COVID-19)«, navodi se u tekstu. »Ponovno afirmirajući ulogu medicine i znanstvenog istraživanja u suzbijanju pandemije, ne smijemo zaboraviti tražiti utočište u Bogu pred tom ozbiljnom krizom. Zato želimo pozvati sve narode svijeta da mole, svaki prema vlastitim religijskim uvjerenjima, da poste i čine dobra djela – kako bi prestala pandemija. Neka se svaki od nas, gdje god se nalazio, prema učenjima odnosnih vjerskih i filozofskih tradicija, utekne za pomoć Bogu da nas i čitav svijet spasi od te katastrofe, da nadahne znanstvenike u pronalaženju lijeka za virus i spasi cio svijet od posljedica ove teške pandemije na području zdravstva, ekonomije i humanosti.«

U ostvarivanju ciljeva Dokumenta o ljudskome bratstvu Visoki odbor za ljudsko bratstvo predlaže da se u četvrtak 14. svibnja 2020. obilježi »Svjetski dan molitve, posta i djela ljubavi, da bismo zajedno odgovorili na taj poziv, zazivajući Svemogućeg Boga da spasi svijet i pomogne nam pobijediti pandemiju, kako bi se vratila sigurnost, stabilnost, zdravlje i napredak, tako da, jednom kad prestane ova pandemijska kriza, naša Zemlja bude više no prije gostoljubivo mjesto za čovjeka i ljudsko bratstvo«, navodi se u prilagođenom tekstu Visokog odbora za ljudsko bratstvo.

INVENTURA SVE- ČENIČKOG POZIVA (IZAZOV PANDEMIJE)

Homilija na Veliki četvrtak

»Kada bi se analizirala očekivanja suvremenog čovjeka u odnosu na svećenike, vidjelo bi se da duboko u njemu postoji samo jedno veliko očekivanje: On je žedan Krista. Ostalo – ono što služi na ekonomskom, društvenom, političkom ili karitativnom planu – može zahtijevati od tolikih drugih. Od svećenika traži Krista! A to od njega ima pravo očekivati.« (Sv. Ivan Pavao II.)

Dan svećenika. Veliki četvrtak, draga braćo, svećenički je dan. Spletom okolnosti imamo prvi put situaciju proslaviti ga sami, bez naroda, dublje promišljajući o vlastitom svećeničkom identitetu. Uobičajena trka Velikog tjedna zbog velikih ispovijedi i priprema za obrede mogli su nas iscrpiti za istinsko proživljavanje svetoga vazmenog trodnevlja. Novonastale okolnosti, međutim, pružaju nam mogućnost za *inventuru vlastitog poziva*, propitivanje motiva koji nas pokreću, kreiranje oaze unutar najgoreg mira, kako nam Božji poticaji ne bi promakli. Svetim redom i odabirom celibata na neki način *kao da smo iskorijenjeni iz tla* na kojemu je raslo naše čovječstvo, što smrću fizičkih roditelja još snažnije doživljavamo.

Kriza zvanja. Mladomisnički entuzijizam i prvobitni ideali vremenom se rasplinu u susretu s realnošću i kolotečinom života pa se, kao tuljani na suhom, koprcamo u jalu dnevnih zadjevica i životnih frustracija. Što nam preostaje u tom razdoblju koje se obično naziva *krizom zvanja*? Kriza je, zapravo, prilika za rast, *životno raskrižje*, kolodvor na kojemu treba presjesti u novi vlak koji vozi u pravom smjeru. Postoje barem četiri moguća ishodišta krize: 1. poput učenika na putu u Emaus razočarani možemo odustati od puta («A mi smo se nadali...»); 2. cviliti poput ranjenog psa koji liže rane i reži na sve koji su ga povrijedili; 3. služiti ido-

lima (vlast, čast, prijatelji, karijera... produktivnošću mjeriti vlastitu vrijednost, graditi vlastiti self na benefitima svećeničkog staleža i popularnosti u medijima i/ili među pukom); 4. bezuvjetno se predati Isusu Kristu, koji se prvi za nas predao kako bi u nama dovršio djelo koje je započeo. »Onima što se u Gospodina uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se« (Iz 40,31).

Ovo nisu kategorije kroz koje bismo trebali promatrati jedni druge, upirati prstom jedni u druge, nego lozinka za pristup u vlastitu dušu, kako bismo uspješnije izvršili predloženu inventuru vlastitog poziva. Dobrom (samo)analizom upoznat ćemo i druga zastranjenja kao i da se ona međusobno isprepliću.

Sacerdos alter Christus. Petnaesta obljetnica smrti svetog pape Ivana Pavla II. potakla me da s vama podijelim nekoliko njegovih misli o svećeništvu i svetosti kao poticaja za inventuru vlastitoga svećeničkog poziva (rečenice u navodnim znakovima uvijek su Ivana Pavla II.). Tajna postojanosti i svetosti nije u tome što su sveci živjeli u posebnim okolnostima, nego što su se oni neopozivo predali Isusu Kristu. Liturgija prostracije na dan ređenja vrlo je rječita u tom smislu: simbol je naše stopostotne podložnosti Božjem veličanstvu i pune raspoloživosti za djelovanje Duha Svetoga, čijim poticajima trebamo ostati otvoreni u molitvenoj tišini – doživotno. Ispruženost na podu katedrale u obliku križa znak je naše potpune raspoloživosti da preuzmemo Kristovu svećeničku službu koja nam se toga časa povjerava. Znak je primanja Kristova križa u vlastiti život kako bismo postali »pod« za braću, što je najdublji smisao svake svećeničke duhovnosti na koju upućuje obred pranja nogu liturgije Velikog četvrtka. Riječ je o »čudesnoj razmjeni« (*admirabile commercium!*) između Boga i čovjeka. Svećenik Kristu ustupa svoje čovječstvo, kako bi se On njime poslužio kao sredstvom spasenja, njega preobražavajući u sebe »alter Christus«! Postoji li na svijetu veće »ostvarenje« našeg čovječstva od ovoga da svaki dan, *in persona Christi*, uprisutnjujemo Kristovu Otkupiteljsku žrtvu? I ovih dana zatvorenih crkvi, dok misu slavimo bez naroda (takva je bila i prva misa Velikog četvrtka!), ona je nepresušno vrelo milosti (za narod!) koja se razlijeva na svijet makar i bez

njegove prisutnosti. Kristova otkupiteljska žrtva svijetu je donijela spasenje i dok je bila bez slavlja naroda, štoviše, uz porugu naroda. Vrata zatvorene crkve ne omeđuju milost euharistijskog vrela samo na prostor crkve ili samo na njezine sudionike i slavitelja. Riječima Teilharda de Chardina misa se slavi da se Bogu, za svijet, prinese »na žrtveniku čitave zemlje rad i trpljenje svijeta«. Plod euharistijskog slavlja uživa cijelo čovječanstvo i zahvaljujući euharistiji koju slavimo, Bog svoju milost ni danas ne prestaje izljevati na cijelo čovječanstvo.

Euharistijsko slavlje. »Slaviti Euharistiju je najuzvišenija i najsvetija služba svakog prezbitera«, piše sveti papa. Mi nismo gospodari, nego »upravitelji otajstava Božjih«, od kojih se »iziskuje da budu vjerni« (1Kor 4,1-2). Upravitelj je onaj komu je vlasnik povjerio svoja dobra da njima upravlja pravedno i odgovorno. Naša je zadaća dijeliti ih jer smo se te službe primili. Prispodoba o vjernom, i o onom nevjernom upravitelju, obrazac je ispita savjesti za sve nas svećenike (Lk 12,41-48). Dok mnogi laici traže prigodu euharistijskog klanjanja, i to ne samo u vrijeme aktualne epidemije koja im je zatvorila pristup u crkve, nama su tabernakuli dostupni kroz 24 sata dnevno, pa je prigoda da se ispitamo jesmo li pojačali svoju prisutnost pred Gospodinom u ime naroda kojega predstavljamo i zagovarano pred Bogom? Našim saborskim zastupnicima prigovarano što rasipaju naše novce, a ne zastupaju nas kako to mi od njih očekujemo. I mi živimo od milostinje vjernika, koje smo dužni pred Bogom zastupati osobito u ovim vremenima kada smo njima uskratili pristup u naše (njihove!) crkve. Oni to od nas imaju pravo očekivati, u protivnom krademo kruh sa stola koji nam oni prostiru... Ili da se možda nismo poput apostola na Veliki četvrtak razbježali u strahu za vlastite živote?! Neka našim bratstvima snažnije i svečanije nego inače, ovoga Vazmenog trodnevlja i Uskrsnog tjedna, odjekuju zajednička liturgijska slavlja, časovi hvale i euharistijskog klanjanja!

Otvorene crkve. Draga braćo! S Velikim četvrtkom Nacionalni stožer civilne zaštite dopustio je rad tržnica u Zagrebu. Prerano je govoriti o normalizaciji situacije i popuštanju sigurnosnih mjera, ne znamo ni kada će nam biti pružena sloboda slavljenja svetih misa s narodom. Do tada se pri-

državajmo zaštitnih mjera i uputa Stožera, ma što tko o njima privatno mislio ili govorio (da su pretjerane, selektivne, najstrože u Hrvatskoj...). Ali ne smetnimo s uma da je više nego kruha čovjek gladan Boga. »Ne živi čovjek samo o kruhu...« (Mt 4,4). Potrebno je odškrinuti vrata tržnice za dušu! Pozornost bih svratio na naše crkve. Rečeno je da uz pridržavanje zaštitnih (dezinfekcijskih) mjera i ograničeni broj vjernika u isto vrijeme, crkve mogu ostati otvorene. Mnogo je otvorenih crkava u Hrvatskoj, što vjernici jako cijene i puno im znači u ovim dramatičnim trenucima i snažnim liturgijskim danima, što barem mogu u njih navratiti, osjetiti njihov miris, prisjetiti se u njima primljenih utjeha i uslišanih molitava, doživjeti mjesto osobite Božje prisutnosti. Potičem župnike i gvardijane da barem u Vazmenom trodnevlju i na Uskrs, po mogućnosti i kasnije, uz poštivanje navedenih zaštitnih mjera, otvore vrata crkava. Poželjno je čuti iskustvo i savjet okolnih župnika koji imaju otvorena vrata crkava i saznati kako oni provode navedene mjere. Uopće ne sumnjam da će vjernici tu gestu i materijalno nagraditi.

Izazovi pred nama. U ovom trenutku nitko se ne usudi prognozirati što nosi budućnost. Ipak možemo prihvatiti neke predvidive posljedice koronavirusa na koje ukazuju stručnjaci. Epidemija koronavirusa, smatraju isti, uskoro će prestati biti naš glavni problem. Ona će proći. Prije ili poslije. S cjepivom ili bez njega. Pred nama su posljedice koje će ona ostaviti. Barem dvije:

1. *Ekonomska kriza* – kao posljedica posrnuća gospodarstva. Treba se spremati za veći broj siromaha koji će dugoročno kucati na vrata naših samostana u potrazi za elementarnom pomoći, hranom i pomoći u plaćanju režija. Bit će potražnje za pomoći iz Karitasa, pri čemu bi moglo stradati i dno »limenke sv. Antuna«.
2. *Teror straha* – druga je posljedica koronavirusa. Psiholozi i psihijatri ozbiljno upozoravaju na ovaj sindrom i ukazuju da neće biti u mogućnosti pružiti pomoć svima kojima će ona dugoročno biti potrebna. Naše ispovjedaonice postat će posjećenije, susretat ćemo se s ljudima koji će dolaziti i radi terapije, za što se također treba pripremiti, nešto i struč-

nom literaturom iz psihologije, a najviše strpljivošću i raspoloživošću svijuju da postanemo »zatočenici ispovjedaonice«, što se u najvećoj mjeri odnosi na zagrebački samostan, jer su ispovjedaonice grada Zagreba oštećene u potresu. »Bitan dio svojeg posvećenja svećenik ostvaruje preko ispovjedaonice«, piše Ivan Pavao II., i dodaje: »Svećenik je svjedok i sredstvo božanskog milosrđa! Kako je važna služba ispovjedaonice u njegovu životu! Upravo u ispovjedaonici ostvaruje se njegovo duhovno očinstvo na najpotpuniji način. (...) Nužno je da svaki svećenik, služeći braći u ispovjedaonici, zna i sam doživljavati to Božje milosrđe preko vlastite redovite ispovijedi i duhovnog vodstva.«

Communio sanctorum. Primjer blagopokojnog o. Celestina Tomića, draga braćo, ohrabruje nas i potiče da težimo za svetošću. To je konačni smisao našega svećeničkog života i *Dana svećenika* koji obilježavamo. Redovničko i sakramentalno bratstvo, unatoč našim razlikama, svesrdno njegujemo kao izvor plodnosti naše karizme i posvećenja. Piše Ivan Pavao II.: »U stalnom dodiru s Božjom svetošću, svećenik i sam treba postati svet. Sama ga služba navodi na zauzetost da izabere život nadahnut evanđeoskom radikalnošću«. Svetost nije ljudsko djelo, nego suradnja s Božjom milosti koja se postiže molitvom. »Molitva stvara svećenika, a svećenik se stvara molitvom. Da, svećenik iznad svega treba biti *čovjek molitve*, uvjeren da je vrijeme posvećeno prisnom susretu s Bogom uvijek najkorisnije upotrijebljeno, jer – osim njemu – koristi i njegovu apostolskom radu.«

»*Krist treba svete svećenike!* Današnji svijet traži svete svećenike! Samo sveti svećenik može, u ovome svijetu koji je sve više sekulariziran, postati vidljivi svjedok Krista i njegova Evanđelja. Samo tako svećenik može postati vođa ljudi i učitelj svetosti. Ljudi, iznad svega mladi, očekuju takvo vodstvo. Svećenik može biti vođa i učitelj u onoj mjeri u kojoj postaje autentični svjedok! U svojem, već dugom iskustvu u tolikim različitim situacijama, učvrstio sam se u uvjerenju da *samo iz tla svećeničke svetosti može rasti djelotvorni pastoral, prava 'cura animarum'*. Najistinitija tajna autentičnih pastoralnih uspjeha ne leži u materijalnim sredstvima, a još manje u 'bogatim sredstvima'. Trajni

plodovi pastoralnih napora rađaju se iz svetosti svećenika. To je temelj!«

Molitva. »Tajnom (uspjeha) ipak uvijek ostaje svetost života svećenika koja se izražava u molitvi i u meditaciji, u duhu žrtve i u misionarskom žaru. Kada u mislima ponovno prolazim godine svoje pastoralne službe, kao svećenika i kao biskupa, sve se više uvjeravam kako je to istinito i osnovno.«

»Zato, braćo, to revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje: to čineći – ne, nećete posrnuti nikada!« (2Pet 1,10). »Ljubite svoje svećeništvo! Budite vjerni do kraja! Znajte vidjeti u njemu ono evanđeosko blago radi kojeg se isplati sve prodati (usp. Mt 13,44).«

Čestitam vam, draga braćo, Dan svećenika s iskrenim željama i molitvom da sveto Vazmeno trodnevje muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista protekne u *inventuri našega svećeničkog poziva* i još gorljivijem prijanjanju uz Gospodina Uskrsloga i Proslavljenog. Neka nas prati zagovor Velikoga svećenika, Isusa Krista, i svetog pape Ivana Pavla II. u ovoj Godini sv. Jeronima, biblioljupca.

fra Josip Blažević,
provincijski ministar

NOVA ISKUSTVA U NOVIM PRILIKAMA

Tragom jednog prijedloga fra Miljenka Hontića, zamolili smo neku subraću koja u ovim novim prilikama primjenjuju neka nova iskustva, da o tome izvijeste braću u Provinciji. Dobili smo odgovore o nekim djelatnostima koje fra Stjepan Brčina i fra Ivan Marija Lotar primjenjuju u ovom kriznom vremenu. Isto tako i voditelj Pučke kuhinje, Fra Vladimir Vidović, iznosi zanimljiva i vrijedna iskustva. Pozivaju se i ostala braća iz cijele Provincije, a i iz inozemstva, da priopće svoja zanimljiva i vrijedna iskustva, koja mogu biti obogaćenje i poticaj ostalima, ili bar ostaviti trag za dokumentaciju kasnijim naraštajima.

ONLINE EVANGELIZACIJA I NAŠA BRAĆA

Brojni svećenici, redovnici i redovnice te vjernici laici, u vrijeme pandemije koronavirusa i socijalne distance, otvorili su se jedinom mogućem načinu evangelizacije – onom u virtualnom svijetu. O uspjehu, reakcijama vjernika i mogućem nastavku jednakim intenzitetom s popuštanjem mjera, u emisiji Argumenti Hrvatskoga katoličkog radija 12. svibnja govorili su: zamjenik pročelnika Odjela za komunikologiju HKS-a doc. dr. sc. Krunoslav Novak, župni vikar župe sv. Antuna Padovanskog i pokretač Instagram profila @askfrapriest – Pitaj svećenika fra Ivan Marija Lotar, te autor jednogminutnih videa – komentara na evanđelje dana fra Marin Berišić (iz Italije).

Pandemija virusa COVID-19 i mjere socijalne distance potaknuli su Hrvatsko katoličko sveučilište na svakodnevne mise u podne. Ideja je prvotno bila da se učini nešto za studente i djelatnike, rekao je dr. Novak te dodao da se uz pomoć medija vijest o tome brzo proširila pa su misu prenosili Varaždinska televizija, Radio Marija i brojni portali. »Na sveučilištu imamo Odjel komunikologije i u tijeku je priprema televizijskog studija. Dobili smo opremu za prijenos uživo iz hrvatske župe u Torontu pa smo je stavili na raspolaganje vjernicima kako bi dobivali poticaj iz naše kapele. Od početka smo radili s najvišim standardima, s četiri kamere, i bio je to golem izazov, s obzirom da sam sve sam odrađivao«, istaknuo je dr. Novak, koji je imao upite o uputama s različitih strana od svećenika koji su željeli prenositi mise preko Facebooka.

Pokretač Instagram profila @askfrapriest – Pitaj svećenika, fra Ivan M. Lotar, rekao je kako je to nastajalo zbog pastoralnog iskustva o onome što je susretao na terenu. »Najviše pitanja postavljaju ljudi koji su se udaljili od vjere i najviše je pitanja duhovne naravi koja se odnose na povratak u Crkvu i molitvu, ali ima i dosta složenih pitanja o obiteljskim i bračnim problemima. U tri mjeseca došlo je oko 900 pitanja, neka se ponavljaju ali je bilo oko 500 originalnih pitanja. Od pomoći je i YouTube kanal, koji nije bio planiran, ali je puno lakše sni-

miti odgovore na pojedina pitanja i na njih ne moram ponovno odgovarati«. Fra Ivanu u vizualnom izgledu profila pomažu srednjoškolci, ali samo on ima pristup pitanjima. U odgovaranju mu pomažu i njegova subraća fra Vladimir Vidović i provincijal fra Josip Blažević, koji je stručnjak za New age, jer ne bi sve stigao sam. Ideja poglavara bila je da to znanje i talent koristi na slavu Božju. Pokrenuo je i prvi duhovni Instagram podcast, koji ima za cilj okupiti ljude oko jednoga takvog formata. Poslije će ga prebaciti na YouTube, a kada mjere popuste, okupit će ljude u samostanu te će ići uživo. Iako ga takav angažman stavlja u prvi plan, fra Ivan ističe da s time nema problema. »Mene na tome putu drži moja osobna molitva. Bog mi je dao snažnu samokritičnost i dao mi je braću. Jako mi je važno raditi timski sa svojom braćom.«

DUHOVNO-DUHOVITE VEČERI – LIVE

Tijekom ovog razdoblja kada su crkve zatvorene za javnost, kako za slavljenje mise, tako i za sve ostale aktivnosti, fra Stjepan Brčina nastavio je svoj program *Duhovno-duhovitih večeri* na društvenim mrežama. Na svom *Instagram-profilu* javlja se svaku večer u 20.30 sati, a već je održao 30 javljanja uživo, a koja traju po sat vremena. Na druženju s raznim gostima razgovara o mnogim korisnim duhovnim temama koje zanimaju mlade. Osim toga, ove večeri nisu izgubile ni svoj naziv 'duhovite' jer humorom i pozitivnim duhom ohrabruju sve u ovom neizvjesnom stanju. Svaki se četvrtak održava i klanjanje, koje nailazi na posebno oduševljenje kod svih.

Cilj je ostati povezan sa svim mladima koji su dolazili četvrtkom na *Duhovno-duhovite večeri* u crkvi, ali i s onima koji nas prate izdaleka, te održati duh molitve kako bismo, vrativši se jednom u crkve, još snažnije slavili Boga.

ASKFRAPRIEST – PITAJ SVEĆENIKA

12. veljače, u vremenu kada se još o pandemiji niti sanjalo nije, otvoren je *Instagram profil* »Askfrapriest – Pitaj svećenika«. Dokaz da Duh Sveti puše zaista, ne samo gdje hoće, nego i u pravo vrijeme! Profil vodi i na pitanja odgovara fra Ivan M. Lotar, a namijenjen je svima koji žele postaviti svećeniku bilo koje pitanje. U vizualnom uređivanju pomažu mu i srednjoškolci sa Svetog Duha. U dva mjeseca pristiglo je više od 700 različitih pitanja, a profil je zapratilo oko 5.000 ljudi, što je nevjerojatno brzo. Svjetovni i katolički mediji lijepo su popratili ovu inicijativu.

Fra Ivan je odabrao Instagram jer ga koriste svi mladi, a i poneki stariji. Pitanja postavljaju osobe doista svih životnih dobi i zanimanja iz cijeloga svijeta. Ostavljena je mogućnost postavljanja pitanja i davanja odgovora na engleskom i talijanskom jeziku. Potaknut brojnim pitanjima, kako na neka od njih ne bi morao svaki put iznova odgovarati, otvorio je *YouTube kanal* »Ask Frapriest«. Na kanalu objavljuje video sadržaje koji odgovaraju na više postavljenih pitanja odjednom, a sadržaji su vezani najčešće uz Sveto pismo, bračni moral i franjevaštvo. Sav video-sadržaj fra Ivan sam snima, producira i objavljuje. Prije tri godine nam nije bilo neobično čuti fra Ivana kako se, među prvim korisnicima Facebooka, »javlja uživo s mjesta događaja«. To je nastavio i ovim projektom »Pitaj svećenika«. Na Veliki četvrtak pokrenuo je i *prvi hrvatski duhovni Instagram podcast*. Podcast je u svijetu trenutno najpopularniji digitalni format, koji ima za cilj u vremenu koje je zadano (45 minuta) ugostiti relevantne osobe s obzirom na zadanu temu. Budući da smo u izvanrednim okolnostima, fra Ivan to čini »ugošćivanjem« preko »live streama« (strujanja uživo) na Instagram-profilu. Podcast se emitira ponedjeljkom i petkom od 20.00 sati. Trenutno je prosječan broj gledatelja oko 1700 osoba. Podcast je ozbiljan, ali opušten digitalni format, a za ovoga fra Ivan želi da bude mnogim ljudima svjetlo i put do susreta s Uskrslim Kristom u ovim zahtjevnim vremenima. Čim ona minu, podcast će ugostiti ljude u studiju, također uživo. Od nedavna »Pitaj svećenika« nalazi se i na *Facebooku!*

PUČKA KUHINJA U VRIJEME PANDEMIJE

Mnoga braća su me zvala i raspitivala se kako Pučka kuhinja funkcionira u ovim vrlo teškim vremenima. Zahvalan na vašim riječima podrške i ohrabrenja te slijedom vaših upita pokušat ću opisati našu svakodnevicu posljednjih dana.

Smatram potrebnim istaknuti kako je Pučka kuhinja i prije početka epidemije imala vrlo rigorozne higijenske standarde što se tiče održavanja samog prostora kao i skladištenja i pripreme namirnica. Od mjeseca rujna 2019. godine postavili smo dezinfekcijske uređaje u cijelom prostoru tako da smo dodatno i pojačali higijenske mjere.

U službi čovjeka u potrebi. Od samih početaka Pučka kuhinja implementirala je sve odredbe nadležnih i mjerodavnih državnih tijela u pitanju zaštite građanstva od ugroze izazvane koronavirusom. Početkom ožujka, korisnici su konzumirali hranu u prostoru Pučke kuhinje, u kojoj smo prepolovili broj onih koji mogu biti u jednom trenutku u blagovaonicama. Bili su obvezani na pranje ruku i dezinfekciju prije ulaska u kuhinju. Do sredine ožujka još se sve činilo uobičajeno. Pratile smo sve naputke i radili kao i inače. Sredinom ožujka donijeli smo odluku o suspendiranju volontiranja do daljnjega. Bila je to teška odluka. Rad s volonterima uistinu je bio obogatio, u svakom pogledu, djelovanje naše Pučke kuhinje. No, temeljito proučavajući odredbe Nacionalnog stožera Civilne zaštite i prateći sve preporuke Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, odluka o suspendiranju volontiranja bila je nužna i razborita (tek će tjedan dana poslije nastupiti najrigoroznije mjere u cijeloj državi). Na taj način sprječavamo okupljanje većeg broja ljudi u prostorima kuhinje, smanjujemo naše međusobne kontakte te se na taj način štitimo od moguće zaraze.

Na sastanku koji smo održali 16. ožujka, svi djelatnici Pučke kuhinje, bez iznimke, prihvatili su novonastalu situaciju i izrazili bezuvjetnu spremnost raditi u vrlo rizičnim i otežanim uvjetima rada, na čemu smo im iznimno zahvalni jer ulažu nadljudske napore kako bi sve funkcioniralo besprijekorno. Broj korisnika od druge polovice

ožujka do kraja ožujka je oscilirao, koji dan je bilo više, koji dan manje. U tome razdoblju bio je i pojačan priljev različitih donacija, koje smo dijelili naših korisnicima. Donacije su uglavnom pristizale iz različitih hotela i restorana koji su morali zatvoriti svoje objekte do daljnjega.

Pomoć u nevolji. Od 31. ožujka 2020. godine naša Pučka kuhinja ušla je u suradnju s gradom Zagrebom u pitanju distribucije hrane za beskućnike i socijalno ugrožene građane koji se redovito hrane u gradskoj Pučkoj kuhinji u Branimirovoj. Uslijed zabrane javnog prijevoza mnogim sugrađanima je zbog daljine onemogućen dolazak u Branimirovu te smo zamoljeni preuzeti više od stotinu korisnika gradske Pučke kuhinje, koji se od tada redovito hrane kod nas. Gradska ustanova *Dobri dom*, koja vodi gradsku Pučku kuhinju, priprema hranu koju nam svaki dan dovoze (cca 250 obroka) a koju mi potom dijelimo. Ostatak obroka pripremimo mi u našoj kuhinji. Od početka travnja taj broj se neprestano povećava, primjerice na Veliku subotu, podijelili smo 460 obroka. Dakle, jedan dio toplog obroka dođe već pripremljen, a drugi dio priprema se kod nas.

Od 18. ožujka hranu ne dijelimo u prostoru Pučke kuhinji nego na dvorištu. Korisnici ulaze jedan po jedan u dvorište, dezinficiraju ruke te potom dobivaju svoj topli obrok i nešto od donacija koje imamo da se podijeli. Također, ručak dijelimo svaki dan pa i nedjeljom, jer ne želimo da itko bude gladan u ovim vremenima.

Uglavnom, vrlo izazovno i zahtjevno u svakom pogledu. S jedne strane, neprestana briga oko zaštitnih mjera koje su nužne, s druge strane povećan broj korisnika, koji su i sami u strahu i za koje treba osigurati topli obrok. No, s Božjom pomoći za sada uspijevamo u našem poslanju.

Hrabro i odvažno. Djelovanje naše Pučke kuhinje izazvalo je pojačan interes medija i to nam pomaže u našem djelovanju. Pogotovo u načinu prikupljanja donacija i neophodnih sredstava za naš rad. Smatram da kao Provincija možemo biti ponosni na našu Pučku kuhinju koja je tu, uz narod koji je gladan i koji trpi, te svojim djelovanjem ublažava posljedice siromaštva.

U ovim teškim vremenima, kad nas je zahvatila ne samo epidemija koronavirusa, nego je Za-

greb dodatno uzdrman potresom, koji se dogodio u nedjelju 22. ožujka, hvala Bogu, Pučka kuhinja nije stradala i nisu zabilježene štete većih razmjera. Treba ostati hrabar, odvažan i svoj pogled uvijek usmjeriti na Isusa Krista i na vječnost te pokazati onu konkretnu, djelotvornu kršćansku ljubav, ono što *caritas* i jest u sebi, a to je briga za ljude koji su na marginama, koji su naša braća i sestre i koji su u velikoj potrebi.

Preporučam sve nas u Pučkoj kuhinji u molitve našega provincijskog bratstva da nas Uskrsli Gospodin čuva u našem poslanju.

(Fra Vladimir Vidović i fra Vilček Novački)

ZNAKOVITA TURSKA DONACIJA NAŠEM CARITASU

Turska Agencija za suradnju i koordinaciju (TIKA) donirala je Caritasu župe sv. Antuna Pado-vanskoga – Pučkoj kuhinji 100 paketa prehrambenih proizvoda za najpotrebitije. Donaciju je osobno uručio g. Haşim Koç, koordinator-ataše zagrebačkog ureda TIKA-e pri Veleposlanstvu Republike Turske u Zagrebu. Turski ataše napomenuo je kako je donacija koja se raspodjeljuje u Hrvatskoj ukupno vrijedna 50.000 eura, a dio je već isporučen za područje Vukovarsko-srijemske županije, Maljevcu, Gospiću u Šibeniku. Turska Agencija za suradnju i koordinaciju TIKA već godinama djeluje i na području Republike Hrvatske. Ukupno je u Hrvatskoj podijeljeno 1.100 paketa, odnosno 19 tona prehrambenih proizvoda hrvatske tvrtke Podravka.

»Ova je humanitarna akcija organizirana u povodu predstojećih Ramazana i Bajrama, koji su blagdani darivanja, što je mali dar države Turske i TIKA-e. Naša agencija surađuje sa 60 zemalja u cijelom svijetu, a posebno mi je drago da surađujemo s Crvenim križem, humanitarnim udrugama i prvi put s Vašom župom i Pučkom kuhinjom« – rekao je g. Koç. Posebno se osvrnuo na djelovanje Pučke kuhinje na Svetom Duhu koja je, kako je rekao, učinila puno dobra osobito u vrijeme epidemije i čiji se rad daleko prepoznaje i vrednuje.

Na donaciji se zahvalio voditelj Pučke kuhinje na Svetom Duhu fra Vladimir Vidović, posebno istaknuvši zahvalnost Republici Turskoj što je prepoznala djelovanje Pučke kuhinje na Svetom Duhu te nas uvrstila u humanitarni projekt TIKA-e. Od samih početaka, prije 25 godina, Pučka kuhinja na Svetom Duhu vodila se logikom pomaganja ljudima u potrebi, naše cjelokupno djelovanje usmjereno je prvenstveno na čovjeka u potrebi, pri tome nikada nismo gledali vjersku, nacionalnu ili bilo koju drugu pripadnost kao kriterij za pomaganje nego u svakom čovjeku vidimo brata koji je u potrebi – istaknuo je u svojoj zahvali fra Vladimir Vidović.

Paketi humanitarne pomoći odmah su podijeljeni korisnicima Pučke kuhinje.

* * *

Iste večeri, od strane darovatelja stigao je i ovaj lijepi dopis, koji je potpisao *Anes Hasanović*:

Poštovani fra Vidović,

Želim Vas pozdraviti sa »Hvaljen Isus i Marija!«, ujedno se ispričati što Vas i danas nisam pozdravio ovim zaista lijepim pozdravom, nekako sam zaboravio. Osjećam ljudsku dužnost da Vam se u svoje osobno ime zahvalim na današnjoj odličnoj organizaciji i suradnji. Vidjeli smo i objavljene vijesti na vašim portalima. Hvala Vam na tome.

Od strane Ureda u kojem radim kao prevoditelj imat ćete iskrene partnere i u daljnjim aktivnostima. To mogu reći u svoje osobno ime, slobodan sam spomenuti i kolegicu Dariju Savić također. Mandat našeg šefa, koordinatora atašea g. Hašim Koča se ubrzo završava, ali i s novim voditeljem Ureda bit ćemo tu za vaše daljnje aktivnosti, koliko nam prilike budu dozvoljavale.

Lijep pozdrav do sljedećeg tjedna, nadam se. Mir i dobro Vam želim!

Za kraj govora o djelovanju Pučke kuhinje na Svetom Duhu u ovo krizno vrijeme, bilježimo jedno rijetko. poticajno i zaista zanimljivo iskustvo:

Pripadnici krim-policije iz Heinzelove ulice u Zagrebu odlučili su na vlastitu inicijativu donirati Pučkoj kuhinji na Svetom Duhu određeni novčani iznos. Međutim, stavili su se i na raspolaganje voditelju kuhinje fra Vladimiru Vidoviću za volontiranje. Tako su 10. lipnja došli podijeliti ručak

potrebitim sugrađanima. Fra Vladimir je u zahvali kazao kako to nije prva suradnja s drugim institucijama jer »i druge institucije i druge ustanove i druge udruge građana znaju prigodice dati novčani prilog ili konkretan materijalni znak za potrebe djelovanja ove pučke kuhinje«. Istaknuo je kako djelovanje kuhinje ovisi o dobročiniteljima, u prvom redu o Gradu Zagrebu koji ima sluha za potrebite.

PROMJENE I OTKAZI ZBOG PANDEMIJE

Zbog svima poznate situacije otežanih uvjeta rada i kretanja (pandemija koronavirusa i zagrebački potres), došlo je u međuvremenu do nekoliko datumskih promjena i otkaza u ranije objavljenom Provincijskom planeru.

- *Šesti festival kršćanskoga kazališta*, predviđen od 15. do 17. lipnja u Zagrebu, otkazuje se.
- *Dani otvorenih vrata klerikata* održava se u novom terminu od 29. do 31. svibnja 2020. Svi mladići, srednjoškolci, studenti, koji razmišljaju o duhovnom pozivu, ili izbližega žele upoznati naš način života, neka se prijave fra Stjepanu Brčini, voditelju Centra za promociju duhovnih zvanja.
- *Susret/Srećanje* sa slovenskom braćom, predviđen u Zagrebu 1. lipnja o. g., odgađa se, a novi termin bit će naknadno određen.
- *Svećeničko (prezbiterско) ređenje fra Antuna Radovanića*, predviđeno u zagrebačkoj katedrali 6. lipnja, premješta se u Mariju Bistricu, na subotu 20. lipnja, s početkom u 10 sati;
- *Središnja proslava pedesete obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavilića*, predviđena u Šibeniku 21. lipnja o. g. održava se, prema programu, ali uz manju svečanost i uz smanjen broj sudionika, uslijed privremenih mjera ako do tada budu potrajale.

TISKANJE PRIJEVO- DA KONSTITUCIJA I STATUTA

Nakon što su prevedene na hrvatski jezik Generalne konstitucije i Generalni statuti Reda franjevac konventualaca, Provincijalat uskoro namjerava ove dokumente dati u tisak, tako da će svaki brat imati mogućnost u rukama imati i čitati nove i obnovljene tekstove. Prijevod ovih dokumenata već se nalazi na internetskom portalu naše Provincije, pa još jednom molimo svu braću da pažljivo pročitaju prijevod i ako uoče kakvu pogrešku (nejasnoću, tip-feler, ili nešto drugo) neka jave u Tajništvo, kako bi se izbjegle kasnije primjedbe ili prigovori, a dobilo što kvalitetnije izdanje. Dosad smo dobili samo primjedbe odnosno prijedloge od strane trojice braće. Zahvaljujemo unaprijed!

NOVA KNJIŽICA- MOLITVENIK

U povodu početka popularnog niza pobožnosti sv. Antunu Padovanskom, »Veritas – Glasnik sv. Antuna Padovanskoga« objavio je u ožujku vrlo ukusnu knjižicu, zapravo molitveni priručnik na 52 stranice pod nazivom »Pobožnost Trinaest utoraka u čast sv. Antuna Padovanskoga«, (Zagreb, 2020.). U molitveniku se nalaze: uobičajene molitve sv. Antunu, Večernja njemu u čast, Krunica sv. Antuna, Trinaest utoraka (na dvadeset stranica!) i Litanije sv. Antuna. Dakle, sve što treba i može poslužiti pobožnosti ovome našem najpopularnijem svecu. Knjižica je trebala poslužiti već ovog proljeća, ali su pobožnosti zbog širenja zaraznoga koronavirusa javno onemogućene, ali može poslužiti i za privatnu uporabu, posebno utorkom. A dobro će doći i sljedeće godine. Knjižicu po cijeni od 20 kuna treba naručiti u upravi »Veritasa«, Sveti Duh 33, 10000 Zagreb.

SNIMLJEN MJUZIKL »USKRSNULI!«

Ovog Uskrsa, *Ansambl »Kolbe«* pripremio je pravo iznenađenje! Prvi put otkad postoji, objavljuje u cijelosti snimku jednoga od svojih mjuzikala! To je mjuzikl *Uskrsli* koji je premijerno bio izveden 14. travnja 2014., u koprodukciji Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskog i Zagrebačkoga gradskog kazališta Komedijska, te je sljedeće tri godine bio na redovnom programu GK Komedijska. Autor Daniele Ricci, redatelji Marko Cindrić i Robert Bošković, te Ansambl »Kolbe«, pojačan Majom Blagdan i Ivanom Mikulićem, glazbenim sastavom »Novo svitanje«, kao i plesnim ansamblom pod vodstvom Andree Solomun, ostvarili su ovo veliko glazbeno/plesno/glumačko, ali prije svega duhovno ostvarenje. Uz mjuzikl *Uskrsli*, gledatelj još jednom duboko emotivno proživljava posljednje dane Isusova hoda ovom zemljom, te slavi njegovo uskrsnuće. Mjuzikl se može pogledati od Uskrsa na YouTube kanalu »Ansambl Kolbe«, na linku: <https://youtu.be/5J00yL4TTBY>

NAŠI MLADI NA NASLOVNICI ZBORNIKA

Nedavno je objavljen novi *zbornik radova* pod nazivom »Digitalno doba i pastoral mladih« u kojem se nalaze predavanja koja su, na godišnjem pastoralnom skupu hrvatskih pastoralnih djelatnika iz Zapadne Europe održali doc. dr. Stanislav Šota, prof. dr. Danijel Labaš i izv. prof. dr. Igor Kanižaj. Znanstveni skup je održan u listopadu prošle godine u Vierzehnheiligenu kod Bamberga u Njemačkoj u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda u Frankfurtu. Iz organizacije su kontaktirali naš »Veritas«, kako bi došli do autora fotografije koju su htjeli za naslovnici Zbornika. Ispostavilo

se da je autor naš *fra Ivan M. Lotar*, a na fotografiji se nalazi zajedno s nekoliko svojih srednjoškolaca pred polazak na Hodočašće mladih u Mariju Bistricu. Uspostavilo se kako nas digitalni mediji u Duhu Božjem snažno povezuju.

NOVOOBNOVLJENA MREŽNA STRANICA VERITASA

Uredničko vijeće »Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskog« održalo je svoju redovitu sjednicu u srijedu, 28. svibnja o. g., na kojoj je razmotreno sadašnje stanje ove izdavačke kuće, uz kreativne prijedloge za budući rad. Na sjednici su sudjelovali svi članovi/članice Uredničkog vijeća, a radom je predsjedao *fra Vladimir Vidović*, predsjednik Uredničkog vijeća i glavni urednik »Veritasa«. Tom prigodom glavni urednik *fra Vladimir* predstavio je članovima Uredničkog vijeća novoobnovljenu web-stranicu, koja je potom puštena u javnost.

Na novoobnovljenim stranicama može se pronaći pregršt zanimljivih informacija o povijesti »Veritasa« kao i o svim drugim aktivnostima koje se odvijaju pod njegovim okriljem, od ansambla »Kolbe«, Pučke kuhinje; Festivala kršćanskog kazališta i novijeg, ali hrabrog iskoraka u vidu pastora la u digitalnom svijetu na platformi, #askfrapriest, koji je pokrenuo *fra Ivan Lotar*, zamjenik glavnog urednika. Novost na novoobnovljenoj stranici jest mogućnost pisanja svoje molitvene nakane. Svaki posjetitelj može upisati svoju molitvenu nakanu i poslati je na mail. Glavni urednik svakog utorka u crkvi sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu ujutro slavi sv. misu po tim nakanama, a prilikom hodočašća u Padovu te će nakane biti položene i na grob sv. Antuna.

Novoobnovljena stranica nudi tjedna razmatranja Božje riječi, koja piše *Trpimir Benković*, a na stranici se mogu naći i prigodna razmišljanja o aktualnim temama i duhovnosti, uz standardne rubrike vijesti i novoga broja. Temeljito je obnovljena i »Veritasova« web-knjižara, koja je sada puno preglednija te se lakše mogu pronaći »Veritasova« izdanja. Moderan dizajn, kvalitetan sadržaj i vje-

rodostojne informacije odlike su novoobnovljene web-stanice »Veritasa« – Glasnika sv. Antuna Padovanskoga.

DRUGI O NAMA

Publicist, povjesnik i filozof *Krešimir Čvrljak* objavio je u lipnju ove godine u vlastitoj nakladi veliki svezak svojih esejističkih radova iz područja hrvatske kulture, povijesti i filozofije, pod naslovom »Filozofija i teologija na Mediteranu između antike i renesanse« (702 stranice), u kojoj nalazimo i dva priloga koji se izravno tiču naše kulturološke prošlosti.

Pod naslovom »Talijanski i engleski dominikana nac propuhnu u šibensku konventualsku knjižnicu dah 13./14. Stoljeća«, osvrće se na bogatstvo samostanske knjižnice, posebno na djela dvojice dominikanaca iz spomenutih stoljeća, čije rukopise čuva šibenski samostan sv. Frane. To je poslužilo autoru da u svojevrsnom stilu između znanstvenog uratka i ogleda obradi dosta opširno i našu šibensku knjižnicu, gdje je na petnaest stranica (str. 22-37) uz brojne sačuvane autore i rukopise obradio i izdvojio dvojicu dominikanskih pisaca iz 13. odnosno 14. stoljeća, a to su *fra Riculdus* a *Monte Crucis* i *fra Robert Greathead*. Od općenitih zapažanja izdvajamo Čvrljakovu tvrdnju da je šibenska knjižnica rijedak rudnik biblijskih djela, kao malo gdje u Hrvatskoj, pa upućuje hrvatske bibličare da se u svojim istraživanjima nezaobilazno zaustave u toj knjižnici. Autor također ispravno zapaža da su djela iz područja povijesti dosta rijetka. Dakako, rukopisi i stare knjige iz područja filozofije i teologije najveće su bogatstvo i brojem i sadržajem ove značajne samostanske knjižnice.

Čvrljak dalje, u središnjem dijelu svoje knjige, posvećuje čak stotinu i dvadeset stranica (330-449) analizi nekih filozofskih, posebno polemičkih djela *Pmg Mateja Frkića* (kako on zove našega *Ferkića*, ili *Frću*), velikog teologa u Padovi, oko kojega danas pomalo raste interes i naših svjetovnih stručnjaka, pa se autor posebno osvrće na novije radove dviju hrvatskih filozofkinja, *Ljerke Schiffler* i *Mihaele Girardi-Karšulin*. Čvrljak u svojem uratku navodi cjelovit popis *Frkićevih* tiskanih djela (ima ih čak 34) i onih ostalih samo u rukopisu (pet). Ističe *Frkićevo* europsko usmjerenje citiraju-

ći zgodne riječi prvoga životopisca i Frkićeva prijatelja G. Franchinija, za kojega je naš krčki fratar bio ne samo potomak Hrvatske i građanin Italije, već i većeg dijela Europe, koju je za života posjetio i neko vrijeme počastio svojom nazočnošću: »Veglia li fu madre, Bergamo nutrice col primo latte delle scienze, Roma il teatro della prima corona, Rimini, Venezia e Bologna le palestre de' corsi, la cattedra di Padova fu il suo centro.« Zaista vrijedi bar zapamtiti ovaj uradak domaćeg filozofa, povjesnika i pisca Krešimira Čvrljaka.

— — —

Nedavno je, pod naslovom »Fra Feliks Marija Bartoli (1679.-1744.) i fra Bernardin Polonijo (1885.-1958.): njihov rad na diplomatskim vrelima otoka Krka«, u zborniku »Utile cum dulci«, u čast Pavlu Knezoviću, izd. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, 2019., na str. 399-416, dr. Tomislav Galović objavio vrlo dobar, informativan i detaljan prikaz ove dvojice naše krčke subraće, koju mlađa braća možda ni ne poznaju. Eto, drugi se bave našom prošlošću, a mi?

DNEVNIK FRA JOZE MILOŠEVIĆA

Brigom dr. Ivana Armande i tiskom Leksikografskog zavoda, a uz suradnju naše Provincije, ovih dana je tiskan i objavljen poznati »Dnevnik fra Joze Miloševića«, dosad dostupan samo u našem Provincijskom arhivu i u rukopisnim sveščićima (ima ih sedam). Dnevnik obuhvaća uzbudljivo razdoblje (1918.-1919.), kada su naši fratri, pod vodstvom provincijala Miloševića nasilno morali napustiti creski samostan sv. Frane i potražiti sigurno utočište na kontinentalnom dijelu Hrvatske, odnosno skore Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. Knjiga ima 196 stranica, vrijedi uložiti truda u dublje poznavanje uzroka i činjenica vezanih uz taj bolni događaj, kojega smo stotu obljetnicu trebali komemorirati prošle godine.

Autor knjige, Ivan Armanda, u završnim riječima svojega uspjeloga i opsežnog uvoda u kojemu je prikazao život i djelovanje fra Joze Miloševića, posebno okolnosti i sam događaj izгона iz Cresa, zaključuje: »Hrvatski franjevac konventualac Jozo Milošević bez sumnje je značajna ličnost, kako za

povijest svoje redovničke zajednice i Crkve, tako i za hrvatsku opću nacionalnu povijest. Na to smo željeli ukazati ovom studijom koja donosi sažet prikaz njegova lika i djela.

Opisujući njegov životni put te redovničke i svećeničke službe koje je vršio, osobito smo se posvetili njegovoj službi provincijalnoga ministra i potom generalnoga komesara hrvatskih franjevac konventualaca. Vršeći tu službu od 1912. do 1921. trudio se osnažiti redovničko zajedništvo, duhovni život i apostolat svoje redovničke obitelji, ali i proširiti njezinu djelatnost. Početne uspjehe na tom planu osujetio mu je početak i tijek Prvoga svjetskoga rata, a osobito poratna talijanska okupacija Cresa i izgon hrvatskih franjevaca konventualaca s tog otoka.

Pomalo je ironično da je tek nakon toga postigao značajan i dalekosežan uspjeh u proširenju svoje Provincije, koja je njegovom zaslugom utemeljila i izgradila samostan Svetoga Duha u Zagrebu, kojemu je Milošević bio i prvi gvardijan. Taj samostan je postao i do danas ostao ne samo sjedište nekoć Dalmatinske, a danas Hrvatske provincije franjevaca konventualaca, nego i ishodište svekolikoga vjerskoga, kulturnoga i znanstvenoga rada njezinih članova. Ističući tu činjenicu ujedno naglašavamo Miloševićeve zasluge za to, jer bez njegovih zalaganja ne bi bilo tog samostana.

Ukratko smo prikazali i Miloševićevu znanstvenopublicističku djelatnost te njegov *Dnevnik* o zbivanjima u Cresu nakon Prvoga svjetskoga rata i izgonu hrvatskih franjevaca konventualaca s istoimenog otoka. Taj *Dnevnik*, kojega donosimo u prijepisu, prvorazredno je povijesno vrelo od neprocjenjive vrijednosti. Držimo da će stoga biti zanimljivo (ne samo) istraživačima povijesti, ali se nadamo i da će njegovo objavljivanje potaknuti na daljnje istraživanje Miloševićeva lika i djela, koji zaslužuje detaljniju obradbu i monografsku prezentaciju.«

OBJAVLJENO

Ljudevit Anton MARAČIĆ: Gli inventari della Custodia d'Istria tratti dal manoscritto »Libro della Custodia dell'Istria« (1688-1739), u: *Atti del Centro di ricerche storiche*, Rovinj, vol. XLIX, 2019, pp. 196-268.

preminuli

Dana 13. ožujka o. g., u Vinkovcima je umrla **KAJA PUŠKARIĆ, rođ. VRDOLJAK**, sestra našega fra Marka Vrdoljaka. Rođena je u Turiću (BiH) 26. travnja 1957. od sada već pokojnih roditelja Ive i Marte r. Josić. Udana je u G. Tramošnicu za Matu Puškarića. Sprovod je održan u ponedjeljak, 16. ožujka u Privlaci kod Vinkovaca, vodio ga je zagrebački gvardijan, fra Tomislav Glavnik, a pogrebnu misu predslavio fra Miljenko Hontić, vinkovački gvardijan. Sudjelovalo je više braće iz nekoliko naših samostana. Preminuloj Kaji Gospodin dao pokoj vječni, a fra Marku i ostaloj rodbini iskrena sućut provincijske zajednice i posebno zagrebačkoga bratstva, u nadi i vjeri budućeg uskrsnuća.

Dana 18. travnja 2020. u Mirkovcima (Vinkovci), u 85. godini života, kao sedmo dijete obitelji Priselac, umrla je **SOFIJA RAJKOVIĆ rođ. PRISLAC**, sestra našega fra Josipa Priselca (koji je jedanaesto dijete u obitelji s trinaestoro djece). Zbog preporuka Kriznog stožera nije javljeno vrijeme i mjesto sprovoda. Pokopana je u ponedjeljak, 20. travnja, a fra Josip je, uz posebnu propusnicu, uspio u posljednji čas doći na sprovod, uz pomoć fra Ivana Lotara. Pokojnicu preporučamo u molitve sve braće, a fra Josipu izražavamo iskrenu sućut.

Stric našega fra Nikice Batiste, **ANTO BASTISTA** u 75. godini života preminuo u Zagrebu. Sprovod je bio u srijedu 10. lipnja 2020. u 10.45 na krematoriju u Zagrebu. Pokojnog Antu preporučam u vaše bratske molitve.

8. lipnja 2020. u bolnici u Koprivnici umro je **JOSIP LONČAR**, brat pokojnog svećenika vlč. Ivice Lončara i otac petero djece, od kojih su svećenik vlč. Stjepan Lončar na službi u Americi, i s. Zrinka Lončar, milosrdnica. Josip je rođen u Molvama 1935. godine. Sprovod će biti u petak 12. lipnja 2020. u 13.00 sati u Molvama.

Pok. ANTON BRUNO ZAJC: Slovenski minorski provincijalat iz Ptuja javio je da je 8. svibnja

o. g. u večernjim satima, uslijed srčanog infarkta, u Lipi na Koroškem (u Austriji) u 76. godini života preminuo fra Anton Bruno Zajc, kojega starije generacije naše Provincije pamte, jer je novicijal i studij obavio u našoj Provinciji (Cres i Zagreb). Sprovod je predviđen u srijedu, 12. svibnja, ali zbog teškoća s koronavirusom, obavljen je samo u najužem krugu. Braća Slovenske provincije naknadno će skupno slaviti u Vidmu sv. misu za pok. Zajca. O. Provincijal je osobno i u ime Provincije izrazio sućut Slovenskoj provinciji uz ispriku da zbog ograničenih mogućnosti putovanja ne može sudjelovati nitko od naše Provincije na sprovodu, koji će biti u spomenutom austrijskom mjestu u srijedu. »Gospod naj ga sprejme med izabrane v nebeškom kraljestvu!« Počivao u miru Božjemu.

Generalne konstitucije: Bratska ljubav prema pokojnima

72. § 1. Dobra je stvar i znak bratskog jedinstva da braća mole za pokojne, iznad svega za subraću, roditelje, prijatelje i dobročinitelje, na način da, zbog zajedništva koje postoji između svih Kristovih članova, pokojni prime duhovnu pomoć, a braća utjehu nade.

§ 2. Braća, kao znak bratskog zajedništva, koliko je moguće, neka sudjeluju na sprovodima subraće i na sprovodima roditelja subrata već prema provincijskim i kustodijskim statutima.

§ 3. Braća neka posjećuju i neka se brinu o grobovima subraće i neka stalno dopunjuju nekrologij, kako bi se držalo živo sjećanje na njih.

§ 4. U svakom bratstvu neka se mjesečno slavi jedna misa za pokojnu braću, rodbinu, prijatelje i dobrotvore, uz sudjelovanje sve braće. Tko ne može prisustvovati, neka obavi čine pobožnosti predviđene provincijskim i kustodijskim statutima.

PLANER ZA 2020./2021. GODINU

DATUMI PROVINCIJSKIH DOGAĐANJA 2020.-2021.

13.-18. rujna 2020.	Trajna formacija u Zagrebu
22. rujna 2020.	Sjednica VFZ u Hrvatskoj i BiH u Imotskom
28. rujna 2020.	Sjednica Definitorija u Šibeniku
29. rujna 2020.	Planerski susret gvardijana u Šibeniku
30. rujna 2020.	Dan provincije u Splitu
4. listopada 2020.	Svetkovina sv. Franje Asiškoga - zavjeti
6.-7. listopada 2020.	Izvanredni provincijski kapitul u Cresu (usvojeno na definitoriju)
12.-16. listopada 2020.	Susret CEF-a u Krakowu
14.-15. listopada 2020.	Skupština HRK
23.-25. listopada 2020.	Dani otvorenih vrata klerikata
14. studenoga 2020.	Završetak proslave 50. obljetnice kanonizacije sv. Nikole Tavelića u Šibeniku
8. prosinca 2020.	Svetkovina Bezgrešne
25. prosinca 2020.	Božić
1. siječnja 2021.	Nova godina
6. siječnja 2021.	Sveta tri kralja
??? siječnja 2021.	Duhovne vježbe za ministrante u Zagrebu
26.-28. siječnja 2021.	61. Teološko-pastoralni tjedan u Zagrebu
29. siječnja 2021.	Plenarna sjednica VFZ-a u RH i BiH u Zagrebu
2. veljače 2021.	Dan posvećenog života
4. i 5. veljače 2021.	Godišnji susret gvardijana u Zagrebu
22. veljače 2021. ???	Definitorij SLO/HR u Sloveniji
7.-12. veljače 2021.	I. turnus duhovnih vježbi u Zagrebu;
17. veljače 2021.	Pepelnica
??? ožujka 2021.	Susret CEF-a
4. travnja 2021.	Uskrs
6.-9. travnja 2021.	Juniorentreffen?
??? travnja 2021.	Provincijski susret ministranata
1. svibnja 2021.	Sv. Josip Radnik
30. travnja do 2. svibnja 2021.	Dani otvorenih vrata klerikata (Zagreb)
20.-23. svibnja 2021.	VI. Festival kršćanskog kazališta u Zagrebu
21. svibnja 2021.	Uzašašće
??? lipnja 2021.	Treći Antunovski hod mladih
23. svibnja 2021.	Duhovi
24. svibnja 2021. u Zagrebu?	HR-SLO Srećanje Susret HRK i HBK
3. lipnja 2021.	Tijelovo
14.-21. srpnja 2021.	Franjevačke duhovne vježbe za mlade u Cresu
4.-11. kolovoza 2021.	Franjevačke duhovne vježbe za mlade u Cresu
15. kolovoza 2021.	Velika Gospa u Molvama
12.-17. rujna 2021.	Trajna formacija
29. rujna 2021.	Planerski susret gvardijana u Puli?
???	Đakonsko ređenje fra Zvonimira Pervana
30. rujna 2021.	Dan provincije u Puli
4. listopada 2021.	Sv. Franjo
??? listopada 2021.	Susret CEF-a
10.-15. listopada 2021.	Drugi turnus duhovnih vježbi u Cresu
??? listopada 2021.	Skupština HRK
14. studenoga 2021.	Sv. Nikola Tavelić u Šibeniku
8. prosinca 2021.	Svetkovina Bezgrešne
25. prosinca 2021.	Božić

Sveti Duh 33, 10000 Zagreb, Hrvatska
 tel.: (01) 37-77-125 (Administracija), tel.: (01) 37-77-127 (Uredništvo)
 www.veritas.hr • veritas@veritas.hr

**SVETOM JERONIMU POSVEĆENA
 PRIGODNA SPOMENICA
 UZ 1600. OBLJETNICU SMRTI**

Ove godine obilježava se veliki jeronimovski jubilej, 1600 godina smrti sv. Jeronima, crkvenog naučitelja (420.-2020.), povod je prisjećanju na život i djelo ovoga osebnoga sveca, koji je ostavio duboke tragove posebno u Crkvi na zapadu. Jeronim zajedno s Ambrozijem, Leonom i Augustinom predstavlja četverolist velikih zapadnih otaca. Makar su se njegov život i djelovanje odvijali u razdoblju koje je više stoljeća prethodilo dolasku Hrvata u današnje krajeve, ipak ga Hrvati nekako posebno slave i časte, čak se i pomalo otimaju oko mjesta njegova rođenja.

Veritas – Glasnik sv. Antuna Padovanskoga želi dati svoj doprinos ovome uistinu velikom jubileju tiskanjem prigodne spomen – knjige u suizdanju sa Splitsko-dalmatinskom županijom koja časti sv. Jeronima kao svoga zaštinika.

Prvi put objavljujemo dio iz inkunabule *Vita epistole de sancto hieronymo ulgare, Ferrara 1497.*, koje pripada fundusu knjižnice samostana sv. Frane u Šibeniku (Šibenik RI-4°-60). Inkunabula obiluje brojnim koloriranim ilustracijama i inicijalima, a posebnu pažnju privlači strip-životopis sv. Jeronima u koloru koji i mi u cijelosti objavljujemo u ovoj spomen knjizi. Prema mišljenju stručnjaka radi se o unikatnu svjetskih razmjera.

Osim koloriranog životopisa u ovoj spomen knjizi možete još pronaći:

- *esej o inkunabulama;*
- *kratki životopis sv. Jeronima;*
- *izbor iz poslanica sv. Jeronima i*
- *korespondencija sv. Jeronima sa sv. Augustinom.*

Slobodni smo Vam ponuditi naše izdanje, knjiga je formata 21x24 cm, tisak je na luksuznom papiru i sa svojih stotinjak stranica predstavlja, kako po sadržaju tako i po izgledu uistinu reprezentativni doprinos velikom jubileju sv. Jeronima.

Cijena knjige je 120,00 kn, a u pretplati kao i mjesecu rujnu, kada slavimo sv. Jeronima, knjigu **nudimo s 30% popusta po cijeni od 84,00 kn.**

GODINA SV. JERONIMA

SVETOM JERONIMU POSVEĆENO

PRIGODNA SPOMENICA UZ 1600. OBLJETNICU SMRTI

NAJNOVIJE
IZ TISKA

CIJENA:
120 kn
popust u pretplati 30%
84 kn
Preplate primamo na
ured@veritas.hr
01/3777-125

PRVI PUT OBJAVLJUJEMO
DIO IZ INKUNABULE
VITA EPISTOLE DE SANCTO
HIERONYMO ULGARE,
FERRARA 1497.,
KOJE PRIPADA FUNDUSU
KNJIŽNICE SAMOSTANA
SV. FRANE U ŠIBENIKU
(ŠIBENIK RI-4°-60).

- SREDNJOVJEKOVNI
STRIP – ŽIVOTOPIS
SV. JERONIMA
- SVJETSKI UNIKAT

